

Forum Masonic

Masonic Forum

Est. 2000

No. 61
2022, 22nd Year

Honorary Committee:

MW Vladimir Boantă;

MW Eugen Ovidiu Chirovici;

Ill. Marcel Schapira, 33°; Ill. John Boettjer, 33°;

Ill. Richard B. Burgess, 33°; MW Chaim Henry Gehl;

MW Klaus Horneffer; MW Alberto Menasche;

RW Thomas Jackson; MW Gustavo Raffi;

RW Trevor Stewart

***"MASONIC FORUM Magazine is a major player
on the international scene and certainly represents
a quality that is at least the equal of some of
the best that I have seen."***

THOMAS JACKSON

**MASONIC FORUM Magazine is a private initiative placed
at the service of the Regular Freemasonry**

MASONIC FORUM is registered mark, the property of ARES Group. According to art. 206 Criminal Code, the juridical responsibility for the subject of the article belongs to the author. Also, if it's about press agencies or quoted personalities, the responsibility belongs to them.

Copyright © FORUM MASONIC (ISSN 1582-2702). All rights reserved.
No material from this magazine can be multiplied, distributed or used in any
otherway without the written acceptance of the publisher.

Cover I: Dunfermline Abbey, Scotland.

Founder & Director
CLAUDIU IONESCU

Editor in Chief
MIRELA ELENA ENE

Translator
GEORGE ARION Jr.

Legal Advisors
**SORIN BOLDI
MIRCEA RAFAILESCU**

DTP: **MARIANA DUMITRU**

Webmaster: **ADRIAN PARADOVSKI**

**Bilingual Publication
ISSN 1582-2702**

**PO-Box 22-544
Bucharest, Romania**

**Mobile: +40-744-670070
Phone: +40-371-112201
Fax: +40-372-000969**

masonicforum@gmail.com

ARGUMENT

Fascinația Scoției

Scoția m-a fascinat dintotdeauna. Prima vizită pe linie masonică la Edinburgh am făcut-o în 2006, la doar câteva luni după inițierea de la Mannheim, Germania, la gradul de Cavaler Templier. Am vrut să văd Rosslyn Chapel cu ochii unui proaspăt inițiat Cavaler Templier. Fascinant. Am revenit la Rosslyn de cel puțin 5 ori până acum. De fiecare dată descopăr ceva nou. Este aceeași senzație pe care o ai când privești o pictură a lui Salvador Dalí sau o gravură a lui Marcel Chirnoagă – de fiecare dată vezi și alte elemente care au scăpat privirii anterioare.

O amintire dragă sufletului meu este prima ediție a International Conference on History of Freemasonry, organizată în 2007 la sediul Marii Loji a Scoției, de către Marile Loji din Anglia, Scoția și Irlanda. *Nota bene: la acea dată, Marea Lojă Națională din România nu era recunoscută de nici una dintre cele trei autorități masonice menționate mai sus.* Am participat la toate edițiile ulterioare ale Conferinței, la Edinburgh și la Washington DC.

Am revenit în Scoția, aproape în fiecare an, în vacanțe sau din motive masonice.

Sunt primul mason român care a participat la Conventul trimestrial al Marii Loji a Scoției, în iunie 2010.

În aprilie 2022 am depus jurământul de mason, membru al Marii Loji a Scoției. Sunt onorat că am devenit parte a Lojii de Cercetare Hope of Kurrachee nr. 337. Consider aceasta o realizare personală majoră, cu care marchez și împlinirea a 25 de ani de la inițierea mea în Masonerie.

Primul meu contact cu această lojă excepțională, preocupată de adevăratele valori ale Craftului, a avut loc chiar la începutul pandemiei, când Loja Hope of Kurrachee a început organizarea unor întâlniri

The fascination of Scotland

Scotland has always fascinated me. My first masonic visit to Edinburgh was in 2006, just a few months after being initiated at Mannheim, Germany, with the rank of Sir Knight Templar. I wanted to see Rosslyn Chapel with the eyes of a newly initiated Knight Templar. It was fascinating. I've been to Rosslyn Chapel at least five times until now. Each time I discover something new. It's the same feeling like when you look at a painting by Salvador Dalí or an engraving by Marcel Chirnoagă – each time you see elements that have eluded you on previous occasions.

A memory that is dear to my heart is the first edition of the

International Conference on History of Freemasonry, organized in 2007 at the headquarters of the Grand Lodge of Scotland by the Grand Lodges of England, Scotland and Ireland. *Nota bene: at that time, the National Grand Lodge of Romania wasn't recognized by any of the three aforementioned authorities.* I took part in all the following editions of the Conference, in Edinburgh and Washington DC.

Since then, I've gone back to Scotland almost every year, either on holiday or Masonic duties.

I am the very first Romanian Freemason who took part in the Quarterly Communication of the Grand Lodge of Scotland, in June 2010.

In April 2022 I took the oath as Freemason, member of the Grand Lodge of Scotland. I am honoured to have become part of the Hope of Kurrachee Research Lodge No. 337. I consider this a major personal achievement, which also marks the 25th anniversary of my initiation in Freemasonry.

My first contact with this exceptional lodge, preoccupied with the true values of the Craft, took place right at the beginning of the pandemic, when

săptămânale pe Zoom, la care erau prezentate planșe deosebit de interesante.

Pentru că am învățat multe în cei doi ani de întâlniri Zoom și pentru că am devenit membru al lojii consider o datorie de onoare să publicăm în Forum Masonic, de acum înainte, planșe ale fraților mei scoțieni. Ca urmare, l-am rugat pe Drept Respectabilul Frate Gordon Michie să scrie o planșă despre istoria Lojii Hope of Kurrachee. Este chiar articolul care urmează Argumentului meu.

Veți simți din plin atmosfera specială a Scoției în acest număr al Forumului Masonic. Prin foto-reportajul meu de la Dunfermline Abbey, un fantastic lăcaș de cult ce datează din 1072, unde sunt înmormântați, printre alții, Robert the Bruce și William Schaw. Evident, nu se putea să nu vă prezentăm povestea vieții lui William Schaw, Maestru al Lucrărilor în perioada Regelui James al VI-lea al Scoției, pentru construirea de castele și palate, cel care a fost și Supraveghetor General al maeștrilor operativi, elaborând în 1598 un Statut care reprezintă un cod de reguli ce guvernează activitățile masonilor operativi din Scoția și, un an mai târziu, a scris un al doilea Statut în care a abordat problema organizării locale a lojilor.

Alături de câțiva frați și prieteni am vizitat Blair Castle, care a fost reședința Ducilor de Atholl, dintre care doi au fost Mari Maeștri în Anglia și în Scoția.

Vă oferim, ca întotdeauna, o viziune globală a Masoneriei, publicând interviuri foarte interesante cu Michael Kraus și Aras Kazaz, două personalități excepționale care au marcat existența și evoluția Craftului în țările lor (Austria, respectiv Azerbaidjan).

Încheiem acest număr al revistei cu un eseu al lui Thomas Jackson despre relevanța Masoneriei în lumea de astăzi.

C. Ionescu

the Lodge Hope of Kurrachee began organizing weekly Zoom meetings, with very interesting papers.

Because I have learned a lot in the two years of Zoom meetings and because I became a member of the Lodge I see it as a matter of honour to from now on publish articles of my Scottish brethren in the Masonic Forum. As such, I have asked RW Bro. Gordon Michie to write a paper on the history of the Lodge Hope of Kurrachee. It is the article that comes right after my Argument.

You will fully appreciate the special atmosphere of Scotland in this issue of the Masonic Forum. Take my piece on the Dunfermline Abbey, a fantastic place of worship dating back to 1072, containing the tombs of, among others, Robert the Bruce and William Schaw. Of course, we could not fail to present you the story of William Schaw (Master of Works during the reign of King James VI of Scotland) for the construction of castles and palaces. He was also General Warden of the operative masters, drafting a Status in 1598 that represents a code of laws governing the activities of operative masons in Scotland; one year later he wrote a second Status in which he took on the matter of the local organization of the Lodges.

Alongside several brethren and friends I visited Blair Castle, which was the residence of the Dukes of Atholl, two of whom were Grand Masters in England and Scotland.

As always, we give you a global overview of Freemasonry by publishing very interesting interviews with Michael Kraus and Aras Kazaz, two exceptional personalities that have marked the existence and evolution of the Craft in their countries: Austria and Azerbaijan respectively.

We end this issue with an essay by Thomas Jackson on the relevance of Freemasonry in today's world.

GORDON MICHIE | Past Substitute Provincial GM, Prov. GL of Fife and Kinross, GL of Scotland
PM, Lodge Earl Haig No. 1260, Grand Lodge of Scotland
IPM, Lodge Hope of Kurrachee No. 337, Grand Lodge of Scotland

Loja Hope of Kurrachee nr. 337 (Constituția Scoțiană)

În timpul pandemiei de Covid-19 eram încă Venerabilul Lojii Hope of Kurrachee nr. 337 și o conduceam prin ape necunoscute. În tinerețe, în calitate de Francmason, unul dintre obiectivele mele masonice a fost dintotdeauna să mă alătur lojilor de cercetare locale, pentru că admiram devotamentul Fratelui John Kirkaldy, Mastru din Trecut al Lojii Elgin din Leven nr. 91, și forța motoare din spatele restaurării Lojii noastre la sfârșitul anilor '80. Cu ocazia celei de-a 150-a aniversări, aflându-mă în postura de Mastru tânăr și nou investit al Lojii mele Mamă, mi s-a cerut să propun un toast în cinstea Lojii la dineul festiv. Sarcina asta mi-a stârnit un mare interes pentru istoria Lojii, iar de-a lungul timpului simțisem mereu că într-o bună zi voi urca pe Tronul lui Solomon și îmi voi aprofunda cercetările în istoria ei.

Ca ajutor în misiunea mea am avut norocul să am acces la cărțile cu minutele Lojii de la restaurare încoace, iar articolul de față este o reproducere integrală a unui pregătit în baza mai multor planșe strânse de doi dintre Maeștrii din Trecut inițiali din perioada când Loja se afla în Pakistan – Fratele Reverend Robin Trotter și Fratele Bill Black –, dar și de John Kirkaldy, pe care l-am pomenit deja, și de Fratele John Martin, bunul său prieten și celălalt membru al forței din spatele restaurării Lojii. Schema istorică îl conduce pe cititor de-a lungul primilor ani ai Lojii în India, apoi la începutul Adormirii, pricinuită de situația politică din Pakistan de la începutul anilor '70, iar în cele din urmă la restaurarea Lojii.

Ca adăugire la informațiile extraordinare despre anii de început ai Lojii am adăugat o a patra parte de istorie către finalul articolului, care evidențiază parcursul Lojii de la restaurare și punctează subiectele de cercetare abordate mai de curând de membrii ei.

The Lodge Hope of Kurrachee No. 337 (Scottish Constitution)

During the COVID-19 pandemic I found myself remaining in the Chair of the Lodge Hope of Kurrachee no 337 and steering the Lodge through uncharted territory. As a young Freemason it had always been

one of my masonic goals to join our local research Lodge, as I had admired the dedication of Bro John Kirkaldy PM of Elgin's Lodge at Leven No. 91 and the driving force behind the reponement of our Lodge in the late 1980s. At the 150th anniversary, as a young and newly installed Master of my Mother Lodge, I was asked to propose a toast to the history of the Lodge at the celebratory dinner. This task gave me a keen interest in the history of the Lodge and over the years I had

always felt that I would one day like to attain the Chair and further my own researches into its history.

As an aid in my task I was fortunate to have access to the minute books of the Lodge since its reponement and to a paper which I have reproduced in full, prepared from various other papers that have been collected by two of the original Past Masters from the Lodge's time in Pakistan, Bro. Revd. Robin Trotter and Bro. Bill Black, and the aforementioned John Kirkaldy and his good friend and the other member of the driving force for reponement, Bro. John Martin. The Historical Sketch leads the reader through the early years of the Lodge in India, the onset of Dormancy due to the political situation in Pakistan in the early 70s and the reponing of the Lodge.

To add to this fantastic insight into the Lodge's early years I have added a fourth part of the history at the end of this paper, which highlights the journey the Lodge has been on since its reponement and highlights some of the more recent research undertaken into members of the Lodge.

SCHEMA ISTORICĂ A LOJII PARTEA ÎNTÂI – ÎNTEMEIEREA LOJII ÎN INDIA

În primul rând, să discutăm despre numele Lojii – Loja Hope of Kurrachee (Constituția Scoțiană). În timpul zbaterilor pentru restaurarea Lojii, în dosarul de candidatură a fost trecut numele „Lodge Hope Grand Lodge”. Însă arhivele din Edinburgh au arătat că numele complet era „Loja Hope of Kurrachee”.

Multe Loji și-au tipărit pe copertele cărților cu minutele întâlnirilor lor, cărți oferite de Marea Lojă, titluri de tipul Loja – Numele – din Orașul. La fel ca în cazul Lojii Hope, Lojile nu au folosit niciodată articolul „the” sau sufixul orașului. Din acest punct de vedere știm sigur că Trezorierii Lojilor au fost foarte recunoscători – imaginați-vă cât s-a plătit pentru brodarea literelor suplimentare de pe eșarfele Lojii!

Cuvântul „Kurrachee” apare scris în mai multe moduri, generând și mai multă confuzie.

Pentru încă mai multă confuzie, în zilele ei de început Loja a purtat mai multe numere, ca de exemplu 132, 350, 421 și, în cele din urmă, a rămas la 337, care aparținuse Lojii Australasia Kilwinning, din Melbourne, care a fost scoasă de pe rolul Marii Loji în 1835.

De-a lungul acestei confuzii de nume și numere, singura parte care a rămas foarte importantă pentru frații din India a fost Constituția Scoțiană, datorită faptului că pe atunci funcționau trei Mari Loji, anume în Scoția, Anglia și Irlanda. Dorința Fraților de a fi identificați cu Scoția arăta că și atunci, ca și acum, erau niște naționaliști convinși.

Loja are origini militar-coloniale. Prima etapă din formarea masonică a fost emiterea unei Carte Militare, emisă în 1769 din postura de Lojă Călătoare, în numele Lojii Moriah, Loja Colonelului Wedderburn din Regimentul 22 Infanterie, Regimentul Cheshire. Era un regiment englez alcătuit din soldați – cu precădere irlandezi – și ofițeri – majoritatea scoțieni –, realizând astfel o combinație nemaipomenită în numeroasele bătălii și războaie în care au fost implicați pentru păstrarea Imperiului.

Regimentului i-a fost emis într-o primă fază un Mandat de Călătorie din partea Marii Loji a Irlandei, dar a fost pierdut în timpul mobilizării pe Mississippi, în jurul anului 1759. Până să primească acea Cartă Militară din partea Scoției, probabil că s-au întâlnit „în stil irlandez”, informal, ca să păstreze treaz interesul Fraților – aflați la 9600 de kilometri depărtare și la trei luni de navigat – pe care au reușit să-i aducă sub controlul lor înainte să fie mobilizați în altă parte.

În ceea ce privește numerele, primul număr alocat Regimentului de Marea Lojă a Scoției a fost 132, numit

HISTORICAL SKETCH OF THE LODGE PART ONE – THE FOUNDING OF THE LODGE IN INDIA

We shall endeavor to pass on the information that has been collated regarding the incidents leading up to its formative years and following.

Firstly, to address the Lodge's name – the Lodge Hope of Kurrachee (Scottish Constitution). During the throes of reponing the Lodge, on the application form the name was inserted as “Lodge Hope Grand Lodge”. Based on the records in the archives in Edinburgh, they pointed out that the name was fully The Lodge Hope of Kurrachee.

On this basis, many Lodges have embossed on the cover of their early minute books, which were supplied by the Grand Lodge, the title “The Lodge” – name – “of” – town. Similar to Lodge Hope, Lodges have never used the prefix “the” or the suffix of the town. Of this we are sure the respective Lodge Treasurers are very grateful – imagine having to pay for the embroidery of these extra letters on the Lodge Sashes!

The word “Kurrachee” has several ways of spelling, causing more confusion.

To add further confusion, in its early days the Lodge had several numbers, such as 132, 350, 421 and finally ending up with 337, which had belonged to Lodge Australasia Kilwinning, Melbourne which was removed from the Roll of Grand Lodge in 1835.

Throughout this confusion of names and numbers the one part that remained very important to the brethren in India was that of the Scottish Constitution. This was due to the fact that three Grand Lodges functioned at that time, these being Scotland, England and Ireland. The Brethren's desire to be proudly identified with Scotland indicated that they were just as staunch Nationalists as they are today.

The Lodge has descended from military/colonial origins. The first step of its masonic formation was the issue of a Military Charter in 1769 as a Travelling Lodge in the name of Moriah, Colonel Wedderburn's Lodge in the 22nd Regiment of Foot, the Cheshire Regiment. This was an English County Regiment consisting of soldiers – mainly Irish – and Officers – mostly Scots –, resulting in an awesome combination in the many battles and wars in which they were involved with maintaining the Empire.

The Regiment was originally issued a Travelling Warrant from the Grand Lodge of Ireland, but this got lost during their posting to the Mississippi, round about 1759. Until they received the Military Charter from Scotland, they probably met in “Irish fashion”, informally, to maintain the interest of the brethren – being 6000 miles away and 3 months sailing time from

Moriah, emis în 1769 și retras în 1809. Însă la 1 noiembrie 1813 se pare că Loja a fost restaurată / redeschisă și redenumită, căpătând numărul 251 și numele United Brothers (Frații Uniți), Muntele Templului Moria, Portul Spaniei, Trinidad. E o legătură destul de șubredă, însă prin denumire e îndeajuns de certă încât să fie foarte relevantă.

Cu privire la apariția și regularizarea Francmasoneriei sub Constituția Scoțiană în India, care pe atunci se afla sub influența puternică a Marii Loji a Angliei, Marea Lojă a Scoției are înregistrată minuta în cadrul Conventului Anual ținut la Edinburgh în 30 noiembrie 1836. Marele Maestru, Lordul Ramsay, a declarat atunci următoarele:

„Fratele James Burnes, KH, LLD etc. de la Onorabilele Servicii ale Companiei Indiilor de Est era pe cale să se întoarcă în India și s-a gândit că informațiile și cunoașterea superioare ale Fratelui Burnes ar avea o importanță covârșitoare în promovarea utilității Breslei în zona aceea de lume. Fratele Burnes s-a rugat stăruitor să fie numit Mare Maestru Provizoriu al Provinciilor Indiilor de Vest și Dependențelor, căpătând autoritatea să întemeieze loji în aceste Provincii. Propunerea și numirea au fost aprobate în unanimitate, cu condiția expresă ca toate lojile ce vor fi întemeiate de Fratele Burnes să preia Carta de constituire de la Marea Lojă a Scoției și să rămână sub autoritatea ei, și să se angajeze să întocmească declarații anuale ale membrilor lor, plătind în același timp cotizație Marii Loji pentru consemnarea numelor lor în Cărțile Marii Loji.”

Liniile de comunicare și transport erau de așa natură că Fratele Burnes a ajuns la Bombay spre sfârșitul lui decembrie 1837, iar la 1 ianuarie 1838 a deschis și a întemeiat Marea Lojă Provincială a Indiilor de Vest și Dependențele Ei sub Scoția, lucrul acesta petrecându-se la un an după numirea lui din partea Marii Loji. Printre Oficialii Provinciali numiți – în total 24 – se numărau doi Prim Supraveghetori, patru Secund Supraveghetori. Erau cincisprezece ofițeri (maiori, locotenent-colonei, locotenenți și căpitani), restul fiind oficiali guvernamentali și administratori. Astfel a început influența serviciului militar-colonial asupra Francmasoneriei.

Marele interes al Fratelui Burnes față de Francmasoneria Scoțiană a început când a devenit Membru al Lojei Perseverance nr. 546 (Constituție Engleză), devenindu-i apoi Maestru Venerabil în 1839/1840. În

home – whom they were able to bring under control before they were posted to some other parts.

With regards to numbers, the first one allocated to the Regiment by the Grand Lodge of Scotland was No 132, named Moriah, issued in 1769 and cut off in 1809. However, on 1st November 1813, it would appear that the Lodge was reponed / reopened and was given a new number – 251 – and name of United Brothers, The Temple Mount Moriah, Port of Spain, Trinidad. A rather tenuous connection, but safe enough through its name content to be very relevant.

Regarding the conception and regularization of Freemasonry under the Scottish Constitution in India, which at that time was very strong under the Grand Lodge of England, the Grand Lodge of Scotland has the following minute at the Annual Communications held in Edinburgh on 30th November 1836. During the course of this address, the Grand Master Mason, Lord Ramsay, stated:

“Brother James Burnes KH, LLD etc., of the Honorable East India Companies Service was about to return to India, and he thought that the superior information and knowledge on masonry possessed by Brother Burnes would be of the utmost importance in promoting the usefulness of the Craft in that quarter of the globe. He begged to propose Brother Burnes be appointed Provisional Grand Master over the Provinces of Western India and Dependencies, with authority to establish lodges in these Provinces. This nomination and appointment was unanimously approved under the express condition that all lodges to be established by Brother

er Burnes shall take their Charter of Constitution from and hold under, the Grand Lodge of Scotland, and shall undertake to make annual returns of their intrants, and remit at the same time the Grand lodge dues, for recording their names in the Books of Grand Lodge.”

Such were the lines of communication and transport that Brother Burnes arrived in Bombay towards the end of December 1837 and on 1st January 1838 opened and established the Provincial Grand Lodge of Western India and its Dependencies under Scotland, this occurring one year after his Grand Lodge appointment. Of the Provincial Office Bearers appointed – totalling 24 – there were 2 SWs and 4 JW. They consisted of 15 Officers – Majors, Lieutenant Colonels, Lieutenants, Captains –, the remainder being Government Officials and Administrators, this starting the Military/Colonial Service influence on Freemasonry.

The great interest that Brother Burnes had for Scottish Freemasonry can be traced back to his becoming a Member of Lodge Perseverance No 546

1836 era deja Maestru din Trecut al Lojii St. Peter, Montrose. Din fericire pentru Loja Hope, Perseverance a apelat la Marea Lojă a Angliei ca să formeze o Mare Lojă Districtuală a Angliei în India, al cărei prim Mare Maestru Districtual să fie Fratele Burnes. Nu s-a primit niciun răspuns din partea Angliei. Între timp, Fratele Burnes refuzase să dea curs anumitor cereri de a forma o Lojă sub steagul scoțian, asta din pricină că formarea unei Loji scoțiene ar fi afectat interesele Lojii Perseverance, al cărei Maestru Venerabil fusese.

Întâmplător, străbunicul Fratelui Burnes a fost fratele mai mare al lui William Burnes, tatăl lui Robbie Burnes, „Bardul Nemuritor” al Scoției, ceea ce cred că îl face pe Robbie Burnes văr de gradul al treilea al Fratelui James Burnes, fost Mare Maestru.

Cam pe atunci, în 1840, a început să fie discutat serios subiectul admiterii nativilor din India, întrucât Francmasoneria era un tărâm al europenilor albi. Subiectul a răzbătut liber în presa vremii, iar Fratele Burnes a fost unul dintre cei mai înfocați susținători. Situația discriminatoare a fost rezolvată în 1843, când Loja Rising Star of Western India nr. 342 a primit o Cartă ce-i permitea să admită în exclusivitate nativi în Breaslă. Primul ei Maestru Venerabil a fost Fratele Burnes. Fiind prima Lojă de acest gen din India și, probabil, din lumea întreagă, a cules roade îmbelșugate, atrăgând dintre nativi niște masoni foarte dedicați.

Fratele Burnes a fost mutat de la baza lui din Bombay la Calcutta timp de șase luni. S-a întors la începutul lui 1841, ceea ce a întârziat și mai mult dezvoltarea Craftului scoțian. În acel an, Fratele Burnes a suferit o pierdere foarte grea – doi dintre frații săi au fost asasinați la Kabul. Din pricina acestei nenorociri, a rămas o vreme retras. După aceea, când s-a reîntors la Regiment, distingându-se în timpul Războiului Peninsular, i-a atras atenția Fratelui Generalul Sir Charles Napier și a fost mutat în India, iar în timp a ajuns să fie staționat la Kurrachee.

(English Constitution) and becoming Master thereof in 1839/1840. He was already a Past Master of St Peters Lodge, Montrose, in 1836. Fortunately for Lodge Hope, Perseverance sought the Grand Lodge of England to form a District Grand Lodge of England in India, with Brother Burnes as the first District Grand Master. This communication received no reply from

England. Brother Burnes had, during this time, refused to comply with several requests to form a Lodge under the Scottish Banner. This was due to the fact that the formation of a Scottish Lodge would affect the interest of Lodge Perseverance of which he was, as stated, Master.

Incidentally, Brother Burnes' great-grandfather was the eldest brother of William Burnes, the father of Scotland's "Immortal Bard" Rabbie Burns, which I think makes

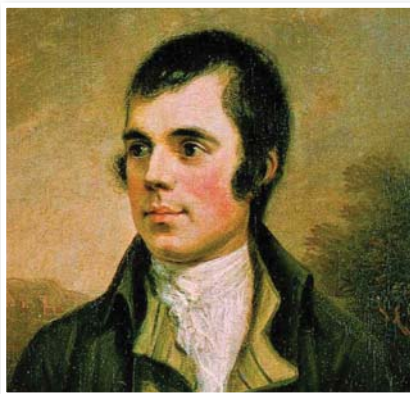
Rabbie Burns the third cousin of Brother James Burnes, PGM.

It was about this time in 1840 that the subject of the admission of the natives of India began to be seriously discussed. As Freemasonry was a white European domain, the matter was freely ventilated in the press of the day, and Brother Burnes was one of its strongest advocates. This discrimination was resolved in 1843, when Lodge Rising Star of Western India No 342 was granted a Charter for the exclusive admission of natives into the Craft, Brother Burnes being its first Master. With it being the first Lodge of its kind in India and probably the world, it reaped a bountiful harvest of very interested Masons from the natives.

Brother Burnes was posted from his base in Bombay to Calcutta for six months, from whence he returned early in 1841. This further delayed the development of the Scottish Craft. During this year Brother Burnes suffered a very sad loss, in the respect of two of his brothers being murdered in Kabul. Due to this catastrophe, he remained in retirement for some time. Meanwhile, coming back to the Regiment, after distinguished service in the Peninsular War, where it had attracted the attention of Brother General Sir Charles Napier, it was posted to India and in due course came to be stationed at Kurrachee.

Kurrachee at that time was not much more than a fishing village, situated about 700 miles NW of Bombay, on one side the Arabian Sea and the delta of the river Indus close by, somewhat similar to the town of Leven, except that Leven is not bounded by deserts with 120°F temperatures.

The Masons who were in the Regiment, having very little to do during the hot seasons, when campaigning was restricted (this was war by weather!) could only

Pe atunci, Kurrachee nu era decât un sat de pescari, situat la circa 1100 de kilometri nord-vest față de Bombay, având într-o parte Marea Arabică și delta fluviului Indus în apropiere, cumva asemănător orașului Leven, cu excepția faptului că Leven nu e înconjurat de deșerturi cu temperaturi de 50 de grade.

Masonii din Regiment, având foarte puține de făcut în timpul anotimpurilor calde, când nu se pleca în campanie (vorbind despre o perioadă când se făcea război în funcție de vreme!), nu puteau să-și ocupe timpul decât pescuind și făcând baie, iar din punct de vedere masonic discutând numai între ei și cu noii membri care se alăturau Regimentului. Era aproape imposibil să participe la întâlnirile celei mai apropiate Loji, pentru că se afla la 1100 de kilometri, la Bombay.

În cele din urmă Drept Respectabilul Frate James Burnes, Marele Maestru Provincial, a primit o petiție din partea Fraților din Regimentul 22 Infanterie staționat la Kurrachee, în regiunea Sindh, care erau dornici să-și aprofundeze interesele masonice în cadrul unei Loji scoțiene regulate.

În 25 aprilie 1842, Marele Maestru Provincial Robert Burnes a întemeiat Francmasoneria Scoțiană în India, sub autoritatea Marei Loji a Scoției, emițând o Cartă Provizorie Fraților de la Kurrachee prin care le permitea să se alcătuiască într-o Lojă cu denumirea „Hope” (Speranță). Carta Provizorie însemna permisiunea de a ține întruniri până când Marea Lojă a Scoției a emis o Cartă – cu numărul 421 – care a înlocuit-o pe cea Provizorie.

Ținuta inaugurală a avut loc în 17 mai 1842, când Fratele Căpitan R. H. MacIntosh a fost înscăunat Maestru Venerabil – și ce nume scoțian excelent care să înceapă Francmasoneria scoțiană în India!

Din prima minută citim următoarele:

„A fost primită o dispensă din partea Prea Respectabilului James Burnes, Mare Maestru Provincial al Provinciilor de Nord-Vest din India Britanică, datat 25 aprilie, anul Domnului 1842, anul Francmasonic 5842, numindu-i pe Fratele J.L. Pennefether drept Venerabil din Trecut, pe R.H. MacIntosh drept prim Maestru Venerabil și pe A.H.O. Matthews și M. McMurdo drept Prim Supraveghetor, respectiv Secund Supraveghetor și oferindu-le autorizația să întemeieze o Lojă, denumită «Loja Hope». În conformitate cu Mandatul, următorii Frați s-au întâlnit la Kurrachee în 17 mai 1842 la ora 2 după-amiaza. Urmează o listă cu numele celor opt oficiali.”

Oficialii au fost instalați pe loc, după care au fost aprobate cele douăzeci de articole ale Regulamentelor. Loja a fost trecută la gradul al doilea, iar Frații Fenning și Hayman, care au semnat petiția în calitate de

occupy their time by fishing and bathing, and masonically by conversation only between themselves and new members joining the Regiment. To attend the nearest Lodge meeting was impossible, as the nearest Lodge was 700 miles away in Bombay.

Eventually a Petition was presented to RW Brother James Burnes, Provincial Grand Master, by the brethren of the 22nd Regiment of Foot, stationed at Kurrachee, in the territory of Scinde, who were desirous of furthering the interests of Freemasonry within a regularly constituted Scottish Lodge.

On 25th of April 1842 the Provincial Grand Master Brother Burnes established Scottish Freemasonry in India under his authority from the Grand Lodge of Scotland, by issuing a Provisional Charter to Brethren at Kurrachee to form themselves into a Lodge to be styled “Hope”. The Provisional Charter, I believe, is permission to hold meetings until a Charter is issued by the Grand Lodge of Scotland and will take its place and precedence from the Provisional Issue on that date. The new Lodge was numbered 421 by the Grand Lodge.

The inaugural meeting was held on 17th May 1842, when Brother Captain R.H. MacIntosh was installed as Worshipful Master – and what an excellent Scottish name to start Scottish Freemasonry in India!

The first recorded minute reads:

“A warrant of Dispensation having been received from the Most Worshipful James Burnes, Provincial Grand Master of the North Western Provinces of British India, dated Bombay, the 25th of April in the year of our Lord 1842 and of Freemasonry 5842, constituting and appointing Brother J.L. Pennefether as Past Master, R.H. MacIntosh as first Worshipful Master and A.H.O. Matthews and M. McMurdo as the first Senior and Junior Warders respectively, authorizing them to assemble a Lodge for the purpose of Freemasonry, and to be designated «Lodge Hope». In pursuance thereof the following Brethren assembled at Kurrachee on 17th May 1842 at 2 noon” – there follows a list of 8 names of the Office Bearers.

The office bearers were duly installed, thereafter the following business was conducted: the twenty articles of the Bye-Laws were approved. The Lodge was passed to the 2nd and Brothers Fenning and Hayman, who as entered apprentices signed the petition, were made Fellows of Craft. Four candidates were proposed and duly initiated, a further five candidates were proposed, this indicating the Masonic enthusiasm within the Regiment.

The meetings were thereafter held on Thursdays and what was termed 2 o'clock noon. The one regular

Ucenici, au fost făcuți Calfe. Patru candidați au fost propuși și inițiați pe loc, după care au fost propuși alți cinci candidați.

Iată, deci, ce entuziasm masonic exista în Regiment.

Întâlnirile au fost ținute după aceea joia, la ora 2 după-amiaza. Unica întâlnire regulată și cele patru de urgență care au fost ținute până la instalare au produs douăzeci și trei de inițieri, zece ritualuri de calfă și două ridicări la gradul de maestru.

Pe lista celor care au participat la instalare în 24 iunie, ziua de Sfântul Ioan, la ora 9 seara, se află Venerabilul Maestru, trei Venerabili din Trecut (cum?), Secundul Supraveghetor, Secretarul, Trezorerul, Primul Diacon, Secundul Diacon, Acoperitorul Extern, Acoperitorul Intern, cinci calfe și cincisprezece ucenici, majoritatea Fraților având menționat după nume Rangul și Regimentul. Oficialii au fost instalați, însă merită observată numirea a doi Secretari, Diaconi Principali, Diaconi Secundari, Acoperitori Externi și Acoperitori Interni, poate din pricină că Regimentul era pe teren și era posibil ca oficialii să fie chemați în misiune.

Loja a fost închisă cu următoarea declarație:

„Loja a fost anunțată să se reunească de urgență joi, 30 iunie, la ora 2 după-amiaza.”

Lucrările Lojii s-au încheiat la ora 11 fără 20 seara. Sper, Fraților, că ședința a durat numai două ore, nu paisprezece, pentru că nu se pomenește nicăieri despre vreo întrerupere. Următoarea însemnare din cartea Lojii este o trecere în revistă a Proprietăților primite de Maestru și semnate de el la acea dată la Kurrachee.

În luna noiembrie 1842, Loja a cerut permisiunea Marii Loji Provinciale să-i confere autoritatea ca adevăratul principiu al Francmasoneriei de la Kurrachee să se extindă în partea nordică a regiunii Sindh, întrucât Regimentul urma să fie relocat acolo. În 17 februarie 1843, Regimentul 22 a fost vârful de lance al trupelor Fratelui General Sir Charles Napier care au câștigat bătălia de la Mesanee. Regimentul s-a remarcat prin curajul de care a dat dovadă și a primit cea mai înaltă distincție de la Comandantul lor care, apropo, a fost primul Membru Onorific al Lojii Hope. În Sală exista o tabletă purtând următoarea inscripție:

„Acest Templu Masonic a fost înălțat prin cotizații din partea următorilor Frați [urmează treizeci de nume]. Piatra de temelie a fost pusă de Sir Charles Napier, Guvernator și Cuceritor al Regiunii Sindh, la 4 septembrie 1845.”

În 1848, Marea Lojă a Scoției și-a amintit de Loji, iar numărul Lojii Hope a fost modificat din 421 în 350.

meeting and four emergency meetings which were held till the Installation disposed of 23 Initiations, 10 passings and 2 raisings.

Listed as attending the Installation on St Johns Day 24th June at 9 o'clock noon was RWM, 3PM [how?], JW, Sec, Tres, SD, JD, IG, Tyler, 5 FC and 15 EA, the majority of the Brethren having at the end of their names their Rank and Regiment. The Office Bearers were installed, but worthy of note was the appointment in duplicate of Secretary, SD, JD, IG and Tyler, this being possibly due to the Regiment being on field duty and office bearers being called away on service.

The Lodge was closed with the following statements:

“The Lodge was warned to be assembled as a Lodge of Emergency on Thursday the 30th June at 2 noon.”

The Lodge closed in Fidelity at 20 minutes to 11 o'clock pm. I hope, Brethren, that the Installation meeting was only 2

hours long and not 14 hours, as there is no mention of an adjournment. The next entry in the minute book is an inventory of all the Lodge Property received by the Master and signed by him on that date at Kurrachee.

In November of that year, the Lodge sought permission from PGL to grant authority that the true principle of Freemasonry at Kurrachee be extended to the Upper Scinde, as the Regiment was to be ordered there. On 17th February 1843 the 22nd Regiment was the spearhead of Brother General Sir Charles Napier's force which won the Battle of Mesanee. The Regiment conducted itself with distinction and bravery and received the highest commendations from their Commander who was, incidentally, made the first Honorary Member of Lodge Hope.

Brother Napier, who later became Governor of Scinde, granted the Lodge a plot of ground in Kurrachee, so that they may build a Masonic Temple. This goal was achieved in 1845, the foundation stone which was laid by Lieutenant General Sir Charles Napier (he had been promoted). In the Hall there was a tablet bearing the following inscription:

“This Masonic Temple was erected by subscription of the following Brethren [Here follows 30 names]. The foundation stone was laid by Sir Charles Napier, Governor and Conqueror of Scinde on 4th September 1845.”

In 1848, Grand Lodge of Scotland renumbered the Lodges and Lodge Hope was changed from 421 to become No 350.

Din 1865 până în 1871, Loja nu a putut primi răspunsuri la scrisori, subvenții sau diplome din partea Marii Loji Provinciale. Au rezolvat această problemă comunicând direct cu Marea Lojă din Edinburgh.

Am vorbit mai devreme despre Loja Perseverance nr. 546 (Constituție Engleză). Neprimind sprijin din partea Angliei, s-a transferat în jurisdicția Scoției, împreună cu instrumentele de lucru, regulamentele etc. și a primit Cartă Provizorie în 10 decembrie 1842, precum și numărul 422. Am descoperit că Perseverance nr. 422 a fost transformată de Marea Lojă în nr. 338 în 1897, presupunând că Loja Hope a fost prima Lojă Scoțiană în India iar Perseverance a doua, schimbând numerele cam în aceeași perioadă.

Sper să nu vă fi încurcat în complexitatea datelor, numelor, evenimentelor, faptelor etc. din anii pregătitori ai Lojii.

Exista o tradiție la Kurrachee de care îndrăgitul, respectatul și onorabilul Frate Bill Black, Venerabil din Trecut, era foarte mândru: în 17 mai, ziua în care se aniversează întemeierea Lojii Hope, Frații își aminteau de fondatori după cum urmează:

Frații din Lojă erau chemați la ordine câte trei,

O Trompetă suna la Vest și era dată citirii precedentei minută a lojii,

Maestrul a enumerat Lista Fondatorilor, și anume:

Frații: I.L. Pennefether, A. McPherson, R.H. MacIntosh, A. Hayman, A.H. O'Matthews și alții, H. McMurdo, H.F. Dilley, I.A. Ore, H. Fenning, C. Benbow

Urmată de deschiderea propriu-zisă, proclamată de la Est.

Acestea au fost bazele Francmasoneriei în India și ale întemeierii Lojii Hope. Marea Lojă deține primele cincizeci și șapte de minute ale ținutelor lojii, Regulamentele originale, iar singura piesă de mobilier originală aflată în posesia noastră este Carta acestei Loji veche de 150 de ani.

From 1865 to 1871 the Lodge could receive no response to correspondence, receipts or diplomas from PGL. They solved this problem by communicating directly with the Grand Lodge in Edinburgh.

Earlier I made a reference to Lodge Perseverance No 546 (English Constitution). This lodge, receiving no support from England, transferred its allegiance to Scotland with its Banner Working Tools, Bye-Laws etc. and was granted a Provisional Charter on 10th December 1842 and was numbered 422. From my searches I found that Perseverance 422 was changed by Grand Lodge to 338 in 1897. Assuming Lodge Hope is the first Scottish Lodge in India and Perseverance the second, they would have the numbers changed at the same time.

We trust you are not lost by the complexities of dates, names, incidents, facts etc. which formed the early years of this Lodge.

There was one tradition which that well-loved, respected and honorable Brother Bill Black PM was very proud of in Kurrachee: on the Anniversary of Lodge Hope Founding on 17th May, the Brethren remembered the founders, as follows:

The Brethren in the Lodge were called to order in the 3,

A Bugle sounded last post from

the West,

The Roll of Founders was called by the Master, The Founders being Brothers I.L. Pennefether, A. McPherson, R.H. MacIntosh, A. Hayman, A.H.O. Matthews and others, H. McMurdo, H. F. Dilley, I.A. Ore, H. Fenning, C. Benbow

This being followed by Reveille being sounded from the East.

These have been the foundations of Masonry in India and the history of the formation of Lodge Hope. The Grand Lodge has in its possession the first seven minute books, the original Articles of Bye-Laws and the only piece of original furniture in our possession is that of the Charter of this 150-year-old Lodge.

PARTEA A DOUA **TRECEREA ÎN ADORMIRE**

În 1973, Francmasoneria a fost scoasă din legalitate în Pakistan, iar proprietățile și fondurile tuturor organizațiilor masonice au fost sechestrate de Stat. Cu

PART TWO **THE ONSET OF DORMANCY**

In 1973 Freemasonry in Pakistan was declared an unlawful association and the property and funds of all masonic organizations were sequestered by the State.

timpul, a devenit limpede că erau puține șanse ca interdicția să fie ridicată în viitorul apropiat, iar Marea Lojă, în conformitate cu Constituția și Legile, a declarat adormirea Lojii Hope și a tuturor celorlalte Loji de Constituție Scoțiană din Pakistan.

Ca să înțelegem cum și-a pierdut Loja Hope dreptul de a exista în Pakistan trebuie să înțelegem o parte din istoria provinciei Sindh.

Când s-a format Loja, unul dintre primii ei membri a fost Richard Burton, care mai târziu a scris poveștile intitulate „O mie și una de nopți”. A realizat și o descriere a regiunii într-o carte numită „Scinde, The Unhappy Valley” („Sindh, valea nefericită”). Volumul descrie natura și istoria popoarelor din Provincia Sindh, un tărâm cu popoare diferite, limbi diferite, deținut și condus de moșieri, regi și prinți care căutau cu toții puterea.

Religia dominantă era islamul. Când teritoriul era sub stăpânire britanică, lupta pentru putere era ținută sub control de armată și de administrația colonială. Când și-a obținut independența, a preluat controlul așa-numita politică modernă, au avut loc războaie și războaie. Zulfiqar Ali Bhutto, liderul Partidului Popular Pakistanez, un moșier, a devenit premier în 1971, iar un an mai târziu a scos Pakistanul din Commonwealth-ul Britanic. El a devenit Statul și și-a înlăturat rivalii de la putere folosindu-se de serviciul de securitate. Însă armata nu a tolerat situația și a preluat conducerea țării.

În lupta pentru păstrarea puterii, Bhutto a căutat să obțină sprijinul partidelor din opoziție încercând să obțină susținerea votanților islamiști scoțând în ilegalitate Francmasoneria, considerată anti-islamistă întrucât are rădăcini evreiești. Loja Hope era o Lojă creștină fondată de creștini. Membrii locali ai celorlalte Rituri masonice erau în principal europeni (creștini) și indieni (hinduși). Astfel, Breasla a fost scoasă în ilegalitate și toate proprietățile i-au fost confiscate. Loja a fost sigilată, la fel și toate bunurile, adică mobila și arhivele. Frații aveau în clădire dulapuri în care țineau însemnele și uniformele oficiale – și ele s-au pierdut.

Mare parte din arhivele celor nouă organizații care împărțeau clădirea a fost confiscată și, în ciuda rugămintelor insistente, a rămas în Pakistan, dacă nu cumva a fost distrusă complet.

Superba clădire care a găzduit Loja Hope a devenit un birou de stat pentru Catedra de Arte Frumoase. Loja Hope încă are mulți ani rămași din contractul de închiriere a clădirii, documente ce reflectă diverse active bancare, iar Frații încă au multe bunuri masonice personale pe care nu și le pot recupera.

Dar trăim cu speranță!

As time went by it became evident that there was little hope of the banning order being listed in the foreseeable future, and Grand Lodge, in accordance with the Constitution and Laws, declared Lodge Hope and all other Lodges of the Scottish Constitution in Pakistan dormant.

To understand how Lodge Hope lost its right to exist in Pakistan, a little knowledge of the history of the Scinde province must be understood.

When the Lodge was formed, one of its first members was Richard Burton, who later wrote the stories called “The Thousand and One Nights”. He also wrote a description of the area in a book called “Scinde, the Unhappy Valley”, where he tells of the nature and history of the peoples in the Province of Scinde, a country with different peoples, different languages, owned and ruled by landowners, kings and princes, all of them seeking power.

Islam was the dominant religion. When the territory was British, the struggle for power was controlled by the Military and Colonial administrations. When independence was attained and so-called modern politics took over, there were wars and insurrections. The leader of the Pakistan People’s Party, Zulfiqar Ali Bhutto, a landowner, became Premier in 1971, and a year later he led Pakistan out of the British Commonwealth. He became the State and purged his rivals from power by the use of the Security Service. However, the Army could not tolerate this state of affairs and they took over the ruling of the country.

In his struggle to retain power Bhutto sought to gain the support of the opposition parties, seeking to gain the support of the Islamic voters by outlawing Freemasonry as anti-Islamic, since its roots were Jewish. Lodge Hope was a Christian Lodge as it was formed by Christians. The local members of the other Masonic bodies were mainly European (Christian) and Indians (Hindus), so the Craft was banished and all its properties were seized. The Lodge was sealed along with all its contents, consisting of Lodge furniture and records. The Brethren kept cabin trunks in the building for storing their regalia rituals and memorabilia – this was all lost.

Most of the records of the nine organizations which shared the building were seized and, despite requests, are still in Pakistan, if they have not been totally destroyed.

The very beautiful building which was home to Lodge Hope has become an office of the State for The Department of Fine Arts. Lodge Hope still has many years left on the lease of this Lodge building and bank assets and the Brothers still have their Masonic personal effects there, all of which cannot be retrieved.

But we live in hope!

PARTEA A TREIA RESTAURAREA LOJII

Un concept nou privind ducerea mai departe a cunoașterii masonice și trezirea interesului față de Francmasonerie a apărut în 1987. Ideea inițială se baza pe practica din cadrul Constituției Engleze de a avea o Lojă a Maeștrilor din Trecut. Principiul era acela de a conserva și prezenta cunoașterea, ritualurile și prelegerile masonice adunate de ei de-a lungul multor ani, pentru ca apoi să fie aduse în fața Fraților mai tineri (din punct de vedere masonic), adăugând astfel la educația oferită de Lojile lor.

Ideea a fost discutată cu șase Maeștri din Trecut locali, prezentând pe scurt conceptul și subliniind aspectul foarte important că Loja urma să opereze numai în perioada verii, evitând astfel să răpească vizitatori și membri de la întâlnirile normale ale Lojilor, deci neintrând în competiție cu ele. S-a hotărât că propunerea merita consultări suplimentare, iar ca să sporească numărul de Maeștri din Trecut s-a stabilit ca ei să fie optsprezece. Căutări viitoare trebuiau să aibă loc împreună cu Marea Lojă și Marea Lojă Provincială înainte de a doua întâlnire pentru a se găsi mai multe propuneri pozitive.

O întâlnire informală a avut loc la Marea Lojă, unde propunerea a fost înaintată complet. Pe atunci era stabilit categoric că sub Constituția și Regulamentul Scoțian nu era permisă întemeierea unei Loji ai căror membri să fie stabiliți în funcție de rang, ci trebuia condusă ca o Lojă regulată.

La întâlnirea aceea din Edinburgh s-a găsit o soluție, pentru că ideea a fost bine primită. A fost creată o Lojă de Cercetare, pentru că în Scoția exista deja un precedent în acest sens. În loc să caute o Lojă nouă, au luat în calcul restaurarea (redeschiderea) unei Loji aflate în adormire.

Această idee suplimentară a fost adăugată conceptului inițial și prezentată la întâlnirea celor optsprezece Maeștri din Trecut. În acest răstimp, Marele Secretar Provincial fusese ținut mereu la curent cu progresele realizate. Ideea de a restaura o Lojă a căpătat tot mai multă susținere, în sensul că o Lojă mai veche, cu istorie în spate, ar putea fi mai atrăgătoare, și că era posibil ca o parte din istorie (sub forma minutelor Lojii și însemnelor din arhivele din Edinburgh) să mai fie încă disponibilă, lucru care ar fi însemnat niște economii la alcătuirea Lojii. La întâlnirea Maeștrilor din Trecut s-a căzut de acord asupra planului și s-a decis ca fiecare Lojă din Provincie să fie anunțată de crearea unei noi Loji și invitată să trimită un Maestru sau un reprezentant la o întâlnire ce urma să se țină în Sala Masonică din Leven în 22 ianuarie 1988.

Ca rezultat al acestei întâlniri a avut loc o altă întâlnire cu Marele Secretar Provincial, prin care a fost

PART THREE THE REPONING OF THE LODGE

A fresh concept for furthering Masonic knowledge and interest was raised in 1987. The initial idea was based on the English Constitutional practice of having a Past Masters' Lodge. The principle was to preserve and present the Masonic knowledge, rituals and lectures which have been collected over many years by them to then be introduced to the younger (in Masonic years) Brethren, thus adding to the education provided by their own respective Lodges.

This original idea was discussed with six local Past Masters, outlining the concept and highlighting the major consideration that the Lodge would only operate in the summer months, thus avoiding taking away visitors and members from normal Lodge meetings, not to compete with them. It was agreed that the proposal was worthy of further consultation and, in order to have a larger pool of Past Masters, their number was increased to 18. Further investigation would be carried out with Grand Lodge and Provincial Grand Lodge prior to the second meeting to provide more positive proposals.

An informal meeting was held at the Grand Lodge, where the proposal was fully made. At that time, it was categorically stated that it was not permitted under the Scottish Constitution and Laws to create a Lodge whose membership was determined by rank – it had to be run as a regular Lodge.

A solution was found at that meeting in Edinburgh, where the concept that a Lodge of Research be created was favourably received, as there was already an established precedence for this in Scotland. Rather than look for a new Lodge, they would consider reponing (reopening) a dormant Lodge.

This information was added to the original concept and presented to the meeting of 18 Past Masters. During this interim period, the Provincial Grand Secretary had been kept fully appraised of the progress being made. The reponing of a Lodge gained appeal, in the idea that an older Lodge, one with history, could be more attractive, and that some of its history in the form of minute books and Lodge furnishings in the Edinburgh archives might still be available, which would save money in the setting up of the Lodge.

The new concept was agreed to at this meeting and it was decided that every Lodge in the Province should be advised of the concept of a new Lodge and invited to send the Master or his representative to a meeting to be held in the Masonic Hall in Leven on 22nd January 1988.

As a result of this, a subsequent meeting was held with the Provincial Grand Secretary to keep him

informat de tot progresul. A sfătuit ca Marele Capelan Provincial, Fratele Robin Trotter, era membru al unei Loji aflate în adormire și că un Maestru din Trecut, Fratele Bill Black, locuia la Edinburgh. Numele Lojii era Hope, avea numărul 337 și se întrunise cândva la Kurrachee, în Pakistan.

Pentru ca o Lojă intrată în adormire să fie restaurată trebuia ca doi sau mai mulți dintre Frații inițiali să susțină candidatura. Fratele Trotter a fost abordat și convins de inițiativă, însă a spus că Fratele Black era în conducerea Lojii, că se afla mereu în contact cu mulți dintre membrii inițiali și că, prin urmare, trebuia convins la rândul lui. A fost aranjată o întâlnire la casa Fratelui Black din Edinburgh, unde planul a fost prezentat și receptat în mod favorabil. Fratele Black urma să-i înștiințeze pe ceilalți membri despre întâlnirea din 22 ianuarie ca să le obțină sprijinul.

Formularul pentru restaurare a fost pregătit, iar conceptul de Lojă de Cercetare a fost prezentat pe larg la întâlnirea tuturor Lojilor din Fife and Kinross, primit favorabil și susținut. Ulterior, la aceeași întâlnire au fost aleși oficialii Lojii. Fratele Conte de Elgin și Kincardine declarase mai înainte, cu părere de rău, că nu putea să ocupe poziția de Maestru din pricina numeroaselor sale alte angajamente. Fratele Hugh C. Munro, Mare Maestru Provincial Secund, a fost propus și ales în unanimitate.

Formularul de înscriere a fost apoi semnat de 103 Frați din 31 de Loji, dintre care 16 membri inițiali, în 22 ianuarie, iar după aceea prezentat Marii Loji Provinciale Fife and Kinross. Documentul a fost însoțit de regulamentul propus și aprobat de Lojă, cotizațiile fiind stabilite la un nivel extrem de ridicat pentru a descuraja dorința de face parte din ea, însă taxele de afiliere erau aceleași impuse de Marea Lojă. S-a ales această cale pentru a sublinia faptul că Loja Hope nu avea de gând să atragă membri care să afecteze negativ Lojile noastre surori.

Cererea de restaurare a Lojii Hope of Kurrachee nr. 337 a fost aprobată de Marea Lojă Provincială Fife and Kinross în 30 ianuarie 1988.

Viteza cu care au găsit o Lojă pe care s-o restaureze, dar și cu care au primit acordul și permisiunea din partea Marii Loji Provinciale a fost mai mare decât s-au așteptat susținătorii proiectului. Inițial, răstimpul vehiculat fusese de optsprezece luni sau doi ani. Realitatea i-a luat pe nepregătite.

În 20 mai a fost organizat un dineu pentru membrii care au obținut Restaurarea Lojii, unde li s-au comunicat stadiul cererii și donațiile necesare. O prelegere excelentă a fost susținută de Fratele Bill Black, Maestru din Trecut, care a prezentat minunat întemeierea Lojii, clădirea Lojii și întâlnirea din Kurrachee. Prelegerea a fost bine primită de Frați și prezentată în stilul inconfundabil al lui Bill.

Cererea de restaurare a fost înaintată Marii Loji a Scoției și aprobată în data de 4 august 1988.

further appraised of the progress. He advised that the Provincial Grand Chaplain, Brother Robin Trotter PM, was a member of a dormant Lodge, and one of the other Past Masters, Brother Bill Black, stayed in Edinburgh. The Lodge's name was Hope, its number was 337, and it used to meet in Kurrachee, Pakistan.

The requirements for reponing a dormant Lodge are that two or more original Brethren must support the application. Brother Trotter was approached and convinced of the sentiments for reponing, but advised that Brother Black was a trustee of the Lodge and was in constant contact with many of the original members, as such he must be convinced. A meeting was arranged at Brother Black's home in Edinburgh, where the presentation was made and was favourably received. Brother Black would advise the other members of the meeting on January 22nd, seeking their support.

The application form for reponement was prepared and the Lodge of Research concept was fully aired at the meeting of all Fife and Kinross Lodges. It was favourably received and supported. Subsequently, at this meeting the Office Bearers were elected. Brother, the Earl of Elgin and Kincardine, had previously intimated that, regretfully, he would be unable to take the position of Master due to his many other commitments. As such, Brother Hugh C. Munro, Deputy Provincial Grand Master, was unanimously proposed and elected.

The application form was then signed by 103 Brethren from 31 Lodges, including 16 original members, on the 22nd, and thereafter presented to the provincial Grand Lodge of Fife and Kinross. This was accompanied by the Bye-Laws which had been proposed and approved by the Lodge, the fees being set at an extremely high level so as to discourage membership application – however, affiliation fees were the same that the Grand Lodge required. This course of action highlighted that Lodge Hope was not going to attract application for membership that would adversely affect our sister Lodges.

The Application for Reponement for The Lodge Hope of Kurrachee, number 337 was approved by the Provincial Grand Lodge of Fife and Kinross on 30th January 1988.

The speed at which the original idea of obtaining a Lodge to repon and its acceptance and approval by the Provincial Grand Lodge was greater than the supporters expected. Originally, the time scale being talked about had been eighteen months to two years, which really caught everyone ill prepared.

A dinner was held on 20th May for the Reponing Members, where they were advised of the application's progress and the donations and necessary furnishing. An excellent presentation lecture was then held by Brother Bill Black PM, who gave a great insight into the founding of the Lodge, the Lodge building and its meetings in Kurrachee. The lecture was very well

La întâlnirile ulterioare dintre comitetul director, Marea Lojă și Marea Lojă Provincială s-a stabilit ca Prea Respectabilul Mare Maestru Fratele James Malcolm Marcurs Humphrey of Dinnet și Prea Respectabilul Mare Maestru Provincial, Onorabilul Conte de Elgin și Kincardine să officieze Ceremonia de Restaurare a Lojii și instalarea Venerabilului Maestru și a ofițerilor Lojii în 11 noiembrie 1988.

Loja era acum restaurată și pregătită de lucrări masonice. Acest lucru s-a realizat prin eforturi mari din partea comitetului director și prin sprijinul foarte entuziast al membrilor. Multe dintre piesele de mobilier ale Lojii au fost donate de Frații din Lojile din Fife and Kinross. Uniformele pentru oficialii Lojii și alte echipamente esențiale au fost plătite de fiecare membru printr-o donație de 40 de lire. Maeștrii din Trecut ai Lojii au oferit Biblia expusă în Lojă, iar Loja Elgin din Leven, unde urma să ne ținem întrunirile, ne-a permis să ne folosim de orice alt obiect de mobilier ne lipsea.

Loja Hope of Kurrachee nr. 337 a avut prima ținută după renaștere în 28 decembrie 1988.

received by the assembled brethren and presented in Bill's own inimitable manner.

The Application for Reponement was presented and approved by the Grand Lodge of Scotland on 4th August 1988.

Subsequent meetings between the Steering Committee, Grand Lodge and Provincial Grand Lodge arranged for the most Worshipful Grand Master Mason, Brother

James Malcolm Marcus Humphrey of Dinnet, and the Right Worshipful Provincial Grand Master, The Right Honorable Earl of Elgin and Kincardine, to carry out the Ceremony of Reponing the Lodge and the Installation of the Right Worshipful Master and Office Bearers on 11th November 1988.

The Lodge was now reponed and ready for Masonic business. This was achieved through hard work by the Steering Committee and very willing support from the members. Many of

the Lodge furnishings were donated by Brethren and Lodges in Fife and Kinross. The regalia for the Office Bearers and other essential equipment was paid for by each Reponing Member through a donation of £40. The Past Masters of the Lodge presented the Bible which is displayed in the Lodge, and Elgin's Lodge at Leven, where we were to hold our meetings, permitted the use of any furnishings which we were short of.

The Lodge Hope of Kurrachee number 337 had its rebirth first meeting on December 28th 1988.

PARTEA A PATRA

DE LA RESTAURARE LA PANDEMIE

(adăugată de Gordon Michie în iunie 2022)

După restaurare, Loja s-a întrunit în Templul Masonic din Leven și a petrecut mulți ani fericiți acolo dezvoltând relații cu mulți cărturari masoni renumiți care erau dornici să vină și să-și împărtășească cercetările cu Frații din Fife and Kinross. Au fost prezentate o varietate mare de subiecte care să-i ajute pe Frați în perfecționarea lor zilnică. E corect să spunem că în acei primi ani ai Lojii nu a existat sprijin universal pentru o astfel de Lojă, iar după ce entuziasmul restaurării a trecut am văzut cum mulți dintre acei membri inițiali și sprijinul lor se îndepărtează de Lojă. Acest lucru i-a făcut pe Frați să regândească locul de întâlnire, iar la sfârșitul anilor '90 Loja s-a mutat în Sălile Masonice din Kirkcaldy.

În perioada petrecută în aceste săli Frații din Lojă urmau să ajungă avangarda educației masonice, iar în luna mai a anului 2000 Loja a organizat primul simpozion masonic într-un weekend. Acest eveniment, care s-a desfășurat timp de aproape un deceniu, a fost poate baza pentru Conferința Internațională despre

PART FOUR

FROM REPONEMENT TO PANDEMIC

(Added by Gordon Michie – June 2022)

After the reponement the Lodge met within the Masonic Temple in Leven and spent many happy years there developing relationships with many well renowned Masonic scholars who were prepared to come and share their research with their Brethren in Fife and Kinross. A wide variety of subjects were presented in order to help with the Brethren's daily advancement. It would be fair to say that in those early years of the Lodge there was not universal support for this type of Lodge, and when the excitement of reponement passed we did see many of those early members and their support of the Lodge drift away. This led the Brethren to reconsider the location of the Lodge, and in the late 1990s the Lodge moved to the Masonic Halls in Kirkcaldy.

It was during the Lodge's time within these halls that the Brethren were at the vanguard of Masonic education and in May 2000 the Lodge held its first weekend Masonic symposium. This event that ran for nearly a decade was arguably the genesis of the

Istoria Francmasoneriei și pentru alte conferințe masonice internaționale pe care le vedem în ziua de azi. Mulți dintre membrii actuali ai Lojii s-au întâlnit prima dată la CIIF și au clădit relații care i-au făcut să se alăture trupei noastre vesele de Frați de la Loja Hope of Kurrachee. În timpul simpozioanelor de weekend au fost scoși în față și tinerii Francmasoni, cărora li s-a cerut să lucreze pe coloane la gradele lor.

În perioada de până la începutul pandemiei am fost martori la 150 de prelegeri în cadrul întâlnirilor și simpozioanelor noastre, am găzduit sesiuni de întrebări și răspunsuri cu Francmasoni de rang înalt și am oferit trei grade. Am primit cu brațele deschise o Lojă din România să-și prezinte lucrările și, cireașa de pe tort, l-am primit în Lojă pe Fratele Bom Mehta, Mare Maestru Districtual din Trecut al Marii Loji Districtuale din India, antecesorul Provinciei noastre, iar pentru ca ne cimenta legăturile cu țara noastră de baștină în calitate de Maestru am fost încântat să-i ofer calitatea de membru onorific al Lojii în septembrie 2019. Nu aveam de unde ști pe atunci că nici șase luni ai târziu urma să fim din nou avangarda educației masonice globale.

În martie 2020, când Marea Britanie și multe alte zone din lume au intrat în carantină, Frații din Loja Hope of Kurrachee au organizat prima lor Prelegere de Pandemie, iar în următoarele douăzeci de luni am organizat 101 prelegeri pe Zoom, conectându-ne cu zeci de mii de Frați prin intermediul canalului de Youtube. Pentru mulți Frați urma să se dovedească un dar de la Dumnezeu, pentru că am reușit să ne continuăm misiunea de a-i educa pe Frații noștri dar, mai important, prin întâlnirile săptămânale la care în medie participau 80 de Frați am reușit să spargem izolarea socială pe care mulți o resimțeau în timpul pandemiei. Întâlnirile au frânt și obstacolele geografice pe care mulți dintre noi le simțeam, întâlnindu-ne în mod regulat cu Frați din Chile, Noua Zeelandă și oricare alte țări dintre ele.

Pe măsură ce în Scoția restricțiile au fost relaxate am reușit să ne întoarcem la programul obișnuit, iar după trei ani în calitate de Maestru al Lojii am reușit să predau frăiele succesorului meu, care să ne conducă în următorul capitol din viața Lojii noastre, într-o lume postpandemie. Am toată încrederea că micul grup de Frați de la Loja Hope of Kurrachee vor păstra mai departe viziunea membrilor restauratori, aceea de a educa și conserva istoria Craftului nostru minunat. După pandemie au apărut multe articole noi și am fost încântat să-mi extind domeniul de cercetare asupra Fraților militari care au fost fondatorii noștri pe vremea campaniilor din regiunea Sindh și asupra multor masoni militari din Epoca Victoriană și Edwardiană. E posibil ca, în timp, o parte dintre cercetările mele să fie publicate în această revistă.

International Conference on the History of Freemasonry and the other international Masonic conferences that we see today. Many of the current members of the Lodge first met at the ICHF and built relationships that led them to join our merry band of brothers at the Lodge Hope of Kurrachee. During these weekend symposiums young Freemasons were also championed by asking them to work their degrees in "columns".

During this period and up to the pandemic we witnessed over 150 lectures at our meetings and symposiums, hosted question and answers sessions with senior Freemasons and presented three degrees. We welcomed a Romanian Lodge to present their working and to top this off we welcomed into the Lodge Bro Bom Mehta, Past District Grand Master of the DGL of India, the antecedent of our Province, and in order to cement our ties back to the land of our birth, as Master I was delighted to confer honorary membership of the Lodge onto him. That was in September 2019 – little did we know at that time that six months later we would once again be at the vanguard of global masonic learning.

In March 2020, when the UK and many other parts of the world went into lockdown, the Brethren of the Lodge Hope of Kurrachee held their first Lockdown Lecture meeting and over the following 20 months we hosted 101 lectures via Zoom and connected to tens of thousands of brethren through our YouTube channel. It was to prove a godsend to many Brethren, as we were able to continue in our mission to educate our brethren, but more importantly through the weekly gathering that averaged 80 brethren we were able to break the social isolation that many were feeling due to the pandemic. These meetings also broke the geographic boundaries that we all had previously felt, as we regularly met with brethren from Chile to New Zealand and everywhere in between.

As the lockdown restrictions relaxed in Scotland, we were able to get back to our normal routine and after three years as Master of the Lodge I was able to hand over the reins to my successor to lead us in the next chapter of our Lodge's life in a post-pandemic world. I have the greatest of faith that the small band of brothers at the Lodge Hope of Kurrachee will continue to maintain the vision of our reponing members, a vision of education and preserving the history of our beautiful Craft. I was delighted to extend my research into the military Brethren that were our founders back in the day in Scinde and many of our Victorian and Edwardian military Masons. In due course, a number of papers about them may be published in this magazine. ■

O direcție, dar nu și un punct terminus

Nu există prea multe Loji care au un plan pentru dezvoltarea noilor inițiați. E posibil să vedem idei și planuri pentru procesul de recrutare, însă rareori planuri riguroase pentru o continuă învățare masonică. Cui cere astfel de lucruri i se răspunde cu lipsă de interes prin „când o să ajungi la gradul al treilea totul o să fie limpede”. În realitate, nu devine. Gândirea critică și pofta de sens a candidaților a fost descurajată. Unui membru nou probabil îi ridică și mai multe întrebări. Însă până ajunge la gradul al treilea, bietul Maestru Mason a învățat să nu mai pună întrebări.

Înțelegerea, ritualul, Cartea Constituțiilor, cuvintele arhaice, tradițiile și mai ales devotamentul și atitudinea fraților de Lojă au devenit acum de neînțeles. Sensul cuvintelor, semnelor și simbolurilor nu mai are explicație. Un candidat trebuie să accepte că lucrurile sunt „așa cum sunt”. Poate că trec niște ani, poate că ajunge pe Scaunul lui Solomon, dar tot nu înțelege „despre ce e vorba”. Nu e ceva satisfăcător și poate că e chiar o pervertire a adevărului Craftului. O iluzie de fraternitate și un pretext pentru o seară în oraș.

Multora li se va părea satisfăcător, pentru că există întotdeauna un progres, ceva de făcut, precum și potențiala recompensare prin rang și poziție. E greu să arăți că astfel de lucruri nu au nicio însemnătate și sunt numai o distragere de la obiectivul și înțelesul Craftului nostru. Un frate nou se poate îmbăia în saluturi, titluri, onoruri, diplome de merit, bijuterii, ranguri și, din păcate, orgoliu, dar în același timp să se împotmolească în mlaștina ignoranței.

Rătăcit în marasmul formulelor, repetiției și orgoliului, Maestru Mason trebuie să facă un pas înapoi, spre procesul învățării masonice. E un proces care ar fi trebuit să înceapă înainte de inițiere, în adâncul ființei fiecărui frate. Fără o recapitulare a modului în care Masoneria a început în inima sa, e posibil ca omul să uite ce l-a împins să-și asume angajamentul. După ce a depus jurămintele, a aflat care sunt uneltele de lucru, sarcinile și recomandările, e posibil să le depoziteze mintal într-un fișier cu denumirea „am

Direction but no Terminus

We do not find an abundance of Lodges with a plan for the development of its initiates. We might find ideas and plans for recruitment but rarely comprehensive plans for continued masonic learning. Requests for such is dismissed with “when you do the third degree it will all come together”. In practice it does not. The candidates challenging thinking and desire for meaning has been discouraged. It probably raises more questions in a new member. But by the third degree the poor Master Mason has learnt to ask no more.

Understanding, the ritual, BOC, archaic words, traditions and most importantly commitment and attitude of the Lodge brethren, is now beyond comprehension. The meaning of the words, signs and tokens are without explanation. A Candidate must accept “how it is”. Years may pass, the Chair of Solomon achieved but still no understanding of “what is it all about”. This cannot be satisfactory and is perhaps a perversion of the truth of the Craft. An illusion of fraternity and an excuse for a night out.

Many will find this satisfactory as there is always progress, a job to do and the potential reward of rank and position. It is hard to show such that these things are of no value and are a distraction from the purpose and meaning of our Craft. A new brother may soak in the bath of salutes, title, accolades, certificates of merit, jewels, rank and sadly ego and wallow in the mire of ignorance.

Lost in the quagmire of formula, repetition and ego, to learn more a Master Mason needs to take a retrograde step into the process of masonic learning. This should have started prior to initiation. In the very heart of each brother. Without a review of the beginning of masonry in a man's own heart, he might forget the reason for committing in the first instance. Having taken oaths, heard the working tools, charges, recommendations he may well file these under the header, “heard that, seen it and very nice”. It does not mean anything. This is reinforced in the brother when he hears that there are “no masonic secrets”.

auzit, am văzut și e foarte simpatic”. Asta nu înseamnă nimic. Atitudinea e încurajată atunci când fratele aude că „nu există secrete masonice”.

Când i se dă ultima îndrumare de a privi Speranța sub forma stelei aceleia luminoasă a dimineții, candidatul este pregătit să primească încă un giuvaer pentru o altă zi. Convins acum că orgoliul, rangul și poziția lui au importanță covârșitoare, el nu știe cum Masoneria „poate perfecționa oamenii destoinici”. Îi lipsește capacitatea de a aprecia la nivel de bază efortul care trebuie depus. Având impresia că „perfecționare” înseamnă un șorț mare, o baghetă sau un ciocan, el rămâne satisfăcut, cu toate că, de fapt, a ratat foarte multe lucruri. De obicei, un astfel de om spune „pentru că am învățat ritualul înseamnă că-l înțeleg!” Mi-aș dori să fie așa, dar luându-i la întrebări pe membri descopăr exact contrariul. În calitate de masoni trebuie să facem o pauză la sfârșitul fiecărui grad și să cumpănim la lucrurile care ne-au fost prezentate, să ne întoarcem în mod regulat și să analizăm fiecare Ceremonie ca și cum am asculta-o prima oară, să verificăm fiecare cuvânt, mișcare și simbol afișate ca să ne dăm seama ce sunt, de fapt, dacă sunt mai mult decât ceea ce sunt sau dacă sunt exact ceea ce sunt.

Când țin prelegeri le pun întrebări dificile membrilor noștri. „De ce are Șorțul clapă?” „Ce însemnătate are ritualul din colțul de nord-est?” „Care e orientarea punctelor cardinale pe planșa de gradul al doilea?” „Puteți explica punctul din cerc?” „De ce este jartiera de la gât albastră?” „Cine i-a urmat lui Hiram Abiff?” „Ce însemnătate au canafurile din colțul Templului?”

Dintre toate alegoriile, cea mai greșit înțeleasă este conceptul de esența noastră interioară, formulat în Gradul Al Doilea, un grad deseori desconsiderat ca fiind un interludiu, o pauză, sau o etapă ce nu prezintă interes. Vouă, fraților care ascultați în această seară, probabil că vi se pare exact invers. Poate că reprezintă o pauză reală în calea evoluției masonice pentru că este „mult superior celui de Ucenic”. Este un moment în care începem să ne învățăm locul. Din contactele mele cu Francmasoneria din Spania și din Africa de Sud am aflat că i se cere Calfei să scrie un articol despre gradul al doilea, făcând trimitere la arhitectură. Textul se numește Planșă: este o prezentare în fața Lojii în care se folosesc termeni arhitecturali pentru exprimarea unui adevăr masonic.

După ce am ascultat câteva astfel de lucrări am observat că nivelul de înțelegere masonică este foarte bun. Este momentul înaintea căruia toți Maestrii Masoni sunt priviți drept tutori. Rigorile reevaluării, rescrierii și retrimiterii lucrării confirmă că bărbatul respectiv învață.

În ritualul Gradului Al Doilea trebuie să ne întrebăm pe noi înșine: „Crezi într-o ființă superioară?” Ar fi bine să cumpănim la această întrebare extrem de

When given the final direction to look at Hope in the form of that bright and morning star, a candidate has the file ready to receive another gem for another day. Now convinced that his ego, rank and office are all important he fails to know how masonry can “make good men better”. He lacks the basic appreciation of the work. Believing that better, is a big apron, a wand or gavel he is content and has missed so much. Typically, he might say, “because I have learnt the ritual, I understand it!” I would hope this was true but on questioning such members I find the opposite is true. As masons we must pause at the end of each degree and consider what was presented. Return regularly and consider each Ceremony as a first hearing. Check every word, movement and symbol exposed to evaluate what it is. Is more than it is, or is it is what it is.

Lecturing I ask challenging questions of the members. “Why does the Apron have a flap?” What is the meaning of the NE corner ritual?” What is the orientation of the cardinal points of the compass on the second-degree tracing board? “Can you explain the point within the circle?” Why is your collar garter blue?” “Who succeeded Hiram Abiff?” “What is the meaning of the tassels in the corner of the Temple?”

Of all allegory the one most misunderstood, is the concept of ones Centre. This couched neatly in the Second degree. A degree often dismissed as an interlude, a pause or not interesting. To you brethren listening this evening I would expect you find it quite the opposite. It is perhaps a real pause in masonic progress as it is, “far superior to the Entered Apprentice” it is a point where we start to learn our place. In my contact with Spanish and South African Freemasonry, I learnt that the Fellowcraft had to produce a paper on the second-degree with reference to architecture. This is called a Plancha. That is a presentation to the Lodge using architecture to express a masonic truth.

Having listened to several of these, I note the level of masonic understanding is very good. It is the point before which all Master Masons are regarded as tutors. The rigours of review, rewriting, resubmission pay off to confirm the man is learning.

In the ritual of the second-degree at the Centre we should recall this question “Do you believe in a superior being?” At this point of the Centre, we should consider this most important of questions. We are not asked to name (if we ever know the name), describe this being, or affiliate ourselves to some doctrine or system of religious discipline. But we have a firm position now where we reside, the Centre.

importantă. Nu ni se cere să o numim (chiar dacă îi știm numele), să o descriem sau să ne afiliem vreunei doctrine sau vreunui sistem sau discipline religioase, însă trebuie să avem o poziție fermă acolo unde ne aflăm, în interiorul nostru.

Vom aborda numai patru perspective. Am putea vorbi despre multe, dar vom alege doar patru de dragul simplității. Altfel, probabil că ar trebui să luăm în calcul 360 de variațiuni, amestecuri de speranță, prejudecăți, cunoaștere, spirit, răsuflare și experiență.

Dar le vom analiza pe rând pe principalele patru ca să vedem ce ne dezvăluie, ținând mereu cont de faptul că există diferențe de nuanță între ele. Nu trebuie să judecăm pe nimeni din aceste perspective, ci să observăm complexitatea existenței lumesti și a oamenilor de pe pământ. Vom porni cu nașterea, de unde începem să privim în una dintre aceste direcții.

Unii s-au născut cu fața spre Miazănoapte, locul acela rece unde e veșnic iarnă. Ar putea reflecta Lumina Soarelui de amiază, dar e tihnit și plin de liniște. Descoperim aici, apatie, mulțumire, superficialitate și o acceptare a faptului că nimic nu se schimbă. Lumea se învâрте, iar Soarele strălucește. Mulțumiți cu soarta lor de la naștere până la moarte, ei nu contribuie și nu aduc nicio modificare lumii în care trăiesc.

Cu fața spre Apus se naște persoana care emite teorii despre orice, caută motive și dovezi solide. O clădire trainică pe vreme rea, o stâncă. Neclintită și hotărâtă, cumpănește întâmplările zilei pe măsură ce îi apar în cale și rezolvă ce trebuie făcut în baza experienței.

Cu fața spre Miazăzi se naște persoana care are dorința de a învăța, de a citit tot, de a privi și a observa – o adevărată bibliotecă de informații care devine o bază de date de informații, cifre și imaginație. Aceste persoane trăiesc în bibliotecă și digeră tot ce pot. Se simt în largul lor când învață și își vâра nasul în actualitate, emiтând teorii și idei.

Răsăritul e pentru cei care aud glasul „ca o adiere de vânt lin” și cunosc fără să învețe. Cunoașterea unei ființe superioare fără efort, rațiune sau studiu. Oameni care sunt spirituali fără să depună efort. Ele caută spre providență în fiecare zi și trăiesc în lume căutând conștiința comună cu Creatorul lor. Se poate spune despre ei că „au mintea așa îndreptată spre lucrurile cerești că nu au vreun folos lumesc”. În aparență sunt niște visători care nu-și dau seama de necesitățile vieții și se pierd în ceea ce ar putea fi ziua de mâine, uitând de ziua în care se află.

Niciuna dintre variante nu este ideală și nici nu perfecționează un om. Din acest motiv, masoneria vorbește „ca o adiere” și prin alegorii și simboluri. Suntem cu toții într-o călătorie de autodescoperire. Ne deplasăm în jurul punctelor și adunăm experiență, cunoaștere, înțelepciune. Privim viața, viețuitoarele și modul în care există lucrurile. Căutând adevărul,

From the Centre we will consider only four views. There are many of which we could look at but only four for simplicity. Otherwise, there would be perhaps 360 variations to consider. Mixtures of hope, prejudices, knowledge, spirit, breath and experience.

But we will take main four in turn and see what they've revealed. Remembering that there are shades between each. We are not to judge anyone by this but to observe the complexity of earthly existence and its inhabitants. We will start at birth where we begin looking in one of these directions.

Some were born facing North. That cold place where it is always winter. It might reflect the Light of the noonday Sun but is comfortable and filled with ease. Looking at such, we find apathy, contentment, shallowness and an acceptance that nothing changes. The world turns and the Sun Shines. Happy with their lot in life from birth to death they make no contribution or difference to the world they live in.

To be born facing West is the person who theorises on everything, looks for reason and solid facts. A strong edifice in bad weather and a rock of sorts. Unmovable and determined in action consider each day's revelations as they come and sorting what needs be done according to experience.

Born facing South is the stimulus to learn, to read everything, watch and observe, a full library of information and evolving into a database of facts, figures and fancies. They live in a library and digest all they can. Learning and being nose-y in current affairs having theories and ideas, is their place.

The East is for those who hear the “still small voice” and know without learning. The knowledge of a superior being without straining, reason or study. A person who is spiritual without trying. They look to providence for every day and live in a world seeking common consciousness with their Creator. May be regarded as “so heavenly minded they are of no earthly use”. Apparently, they are daydreamers and they don't appreciate the necessities of life and lose themselves in what might be tomorrow forgetting the day they are in.

None of these are ideal or perfecting in the person. For this reason, masonry speaks quietly and in allegory and symbols. We are all on a journey of self-discovery. We move around the points and gather experience, knowledge, wisdom. We look at life, the living and the way things are. Seeking truth, understanding happiness we move each day from dark to light and North to South, West to East and back again. It leads us too exactly where we are now, today. For now, is all there is. The “I was” or the “I will be”, doesn't exist, only the “I am” exists at this moment.

înțelegând fericirea, ne deplasăm în fiecare zi de la întuneric spre lumină, de la Miazănoapte la Miazăzi, de la Apus la Răsărit și din nou înapoi. Drumul ne conduce exact unde ne aflăm acum, astăzi. Deocamdată, asta e tot ce există. „Am fost” sau „voi fi” nu există – în momentul de față există numai „eu sunt”.

Dacă privim covorul în carouri drept planul vieții noastre, e posibil să ne pomenim în poziții diferite în fiecare zi. Ne mișcăm de la Miazănoapte spre Miazăzi, „îmbunătățindu-ne zilnic cunoașterea masonică”. Dacă nu, gravităm spre locul nostru de confort și adăstăm acolo, nemișcați, stagnând. Podeaua în carouri ne arată mortalitatea, lumina și întunericul, ignoranța și învățarea, Creația sau Accidentul naturii, Creația sau numai Știința – însă nu este Știința studiul modului în care a fost influențată Creația?

A ne deplasa de la Apus la Răsărit înseamnă a ridica vâlul Templului și a ne întreba ce este inexplicabil dincolo de el. Am putea descoperi că existența înseamnă mai mult decât amintirile, intelectul sau individualitatea noastră.

Invers, deplasându-ne spre Apus sau Miazănoapte e posibil să ne uităm pe o fereastră întunecată, privind umbrele de dincolo de ea. Locul nostru din fiecare zi se modifică și culegem informații, înțelegere și experiență, mișcându-ne ca niște piese de șah de pe un pătrat pe altul. În calitate de Francmasoni ni se arată că planul vieții noastre este mobil, nu static, și că suntem aici să creștem din punct de vedere spiritual și al cunoașterii pământești. Mai presus de orice, trebuie să fim oameni și gânditori liberi.

Iată acum ideea principală a intervenției mele.

Există două direcții pe care trebuie să le luăm în calcul: la fel ca în prelegerea de Gradul Întâi despre planșă, Templul în care ne aflăm este descris după cum urmează: „adânc de la suprafața pământului până în centrul său, și înalt până în țările cerului”. Ca să înțelegem acest lucru ar fi bine să ținem cont de punctul terminus pe care-l avea o persoană pe vremea celui de-al Doilea Templu de la Ierusalim. În călătoria lui către prezența Celui Preaînalt, omul era oprit de Vâlul Templului, dincolo de care nimeni în afară de Marele Preot nu putea trece – și chiar și el „numai după multe purificări și spălări”.

Din prelegerea despre planșă de gradul întâi avem călătoria în jos, către centru. Centrul pomenit pare să se refere la centrul pământului. Însă dacă ne uităm la trecere, ea menționează și Punctele Cardinale de pe Busolă. Descrie faptul că Templul este o metaforă pentru fiecare dintre noi. E profund, înalt și atotcuprinzător.

Călătoria spre Centru – în cazul de față în interiorul nostru, nu al pământului – pornește de la semnul Speranței, acea „stea luminoasă a dimineții”. Însă ce urmează nu e limpede. În opinia mea, se dezvăluie în gradele succesive ale Ordinului Masonic. Adânc

If the checked carpet was the plan of our life, we would find ourselves in different positions each day we live. From the North to the South, we are moving “making a daily advancement in masonic knowledge”. If we don’t, we gravitate to our place of comfort and reside there unmoved and stagnant. The checked floor shows us of our mortality light and darkness, ignorance and learning, Created or Accident of nature, Creation or only Science. But isn’t Science the study of how Creation was affected?

To move from the West to the East is to lift the veil of the Temple and wonder what is inexplicable beyond. We might learn there is more to existence than our memories, intellect or individuality.

Contrary wise moving to the West or the North we might well see into a dark window, the shadows that lie beyond. Our place each day is changing and we gather more information, understanding and experience as we move like chess pieces from one square to the other. As Freemasons we are shown that our life plan is moved not static, we are here to grow and develop in earthly knowledge and spirituality. Above all we are to be human and free thinkers.

Here now is the main point I wish to make.

But there are two other directions we must consider: As in the first-degree tracing board lecture, the Temple in which we stand is described in these terms, “from the surface of the earth to its centre, and even as high as the heavens”. To consider this it would be also well to consider the Terminus for a man in the days of the Second Temple of Jerusalem. On his journey to the presence of the Most-High he was stopped. This is the Veil of the Temple beyond which no man other than the High Priest could pass. And then, “Only after many purifications and washings”

From the lecture in the first-degree tracing-board we have the journey downwards to the centre. This centre mentioned seems to apply to the earth. However, if we are to look at the passage it also mentions the Cardinal Points of the Compass. It is describing that Temple that is a metaphor for each of us. It is deep, high and all-encompassing.

The journey to the Centre, in this case within us and not the earth, follows on from that sign of Hope the “bright and morning star”. But what follows is not clear. To me it is revealed in the subsequent degrees of the Masonic Order. Deep within each of us is that “still small voice” of the rule and guide of our life. The Ordering principle, the breath of life planted there at our beginning and part of the beginning of all things.

Înăuntrul fiecăruia dintre noi se află acel glas „ca o adiere de vânt lin” care este regulă și călăuză pentru viața noastră. Principiul Ordonator, suflarea de viață sădită acolo la început și care face parte din începutul tuturor lucrurilor.

Am urmat instrucțiunile ca să ne studiem pe noi înșine, „cel mai interesant dintre toate studiile omenеști”. Unii vor fi aflat multe despre ei, alții foarte puține. Fiecare dintre noi are o parte întunecată pe care fie o expunem, fie o ținem secretă, afișând o anumită figură în public, dând dovadă de moralitate, supunere și, poate, falsitate. Nu putem cunoaște pe nimeni cu adevărat și nu putem lega prietenii dacă nu le cunoaștem și nu le acceptăm celorlalți atâtea partea luminoasă, cât și cea întunecată. Dacă refuzăm asta, nu suntem conștienți de potențialul pentru bine și rău care zace în fiecare dintre noi. Examinarea motivațiilor, prejudecăților, mândriei, orgoliului, aspirațiilor, neiertării etc. ar trebui să ne arate în ce direcție nu suntem chiar atât de corecți. Însă percepția acestor lucruri trebuie pusă la încercare. O lecție învățată de unul singur trebuie verificată. Dacă vrem să ne continuăm călătoria, e necesar să ne examinăm sinele din perspectiva de Maestru Mason. Ne amintim de expresia „cunoaște-te pe tine însuși”. E imposibil să ne cunoaștem întru totul până nu suntem supuși încercării, provocării experienței, timpului sau învățării.

Aș vrea să folosesc simbolismul Vălului din Templu, acel acoperământ care în timpurile biblice îi separa pe toți oamenii, în afară de unul, de prezența Celui Preaînalt, care era despărțitorul dintre prezența Divină și condiția umană. „Să faci o perdea de în răsucit și de mătase violetă, stacojie și vișinie...”

Albastrul este culoarea înaltului cerurilor aici pe pământ. Este albastrul Maestrului Mason, ceea ce suntem cu toții. Sub această boltă existăm la fel ca pe podeaua în carouri. Răutatea, bunătatea, răul, dreptatea, minciuna, adevărul – toate fac parte din existența noastră în timp ce ne deplasăm între polii busolei.

Prima provocare a cerului albastru este respingerea răului sub orice formă. Oare l-am respins? Cu siguranță. Dar e un răspuns prea rapid. Un om care se cunoaște pe sine însuși își va da seama că răul poate fi respins, aruncat, dar că încă zace în noi. Trebuie să ne dăm seama că purtăm răul acela în noi în fiecare zi a vieții noastre muritoare. La inițiere suntem întrebați „în cine te încrezi”. Nu avem încredere în noi înșine. E posibil să fim orbi la răul rămas în fiecare dintre noi, în timp ce aici nu putem fi smeriți în fața propriei noastre slăbiciuni și mortalități. La marșurile triumfale romane, procesiunile publice dedicate comandanților învingători, un sclav le șoptea la ureche: „ești doar un om”!

Violetul se referă la statutul imperial de conducător și judecător al popoarelor. Înaintea Judecătorului caută-ți inima, motivațiile, mândria, orgoliul, ambiția

We have followed the instruction to the study of ourselves, “that most interesting of all human studies”. Some will have found much about themselves, others very little. Each of us has a dark side we either exhibit or hold secret. Keeping a public face, an exhibition of morality, compliance and perhaps falsehood. Truly we can never know or befriend anyone unless we know and accept their dark side as well as the light. If we deny this, we are not aware of the potential for good or evil within us as an individual. Examination of motives, bias, pride, ego, aspirations, unforgiving etc., should soon reveal to us where we are not so correct. But appreciation of these things needs be challenged. A lesson learnt of self; need be tested. An examination of our Master Mason self is necessary if we are to continue our journey. The phrase, “know thyself”. It is impossible to know oneself fully until the trial, challenge of experience, time, or learning touches us.

I would like to use the symbolism of the Temple Veil. That covering that separated all but one man from the presence of the Most-High in Biblical times. The divider between the Divine presence and the condition of mankind. “You will make a veil of fine twined linen and of Scarlet, Purple and Blue and fashion it.....”.

The Blue is as the sky of the heavens here on the earth. It is the blue of the Master Mason, which we all are. Under this canopy we exist as on the chequered floor. Good, bad, evil, righteousness, lie, truth is all part of our existence as we move between the poles of the compass.

The first challenge of the blue heaven’s is in the form of rejection of evil. Have we rejected it? Surely, we have. But that that is too quick an answer. A person who knows himself will appreciate that evil might be rejected, thrown away, but it still resides within us. We must realise that we carry that evil all the days of our mortal life. At our initiation we are asked, “in whom do you trust”. We do not trust ourselves. We may be blind to the residual evil within each of us. Whilst here we cannot but be humbled at our own weakness and mortality. As in a Roman Triumph, the public procession of a Victor, a slave spoke into his ear, “you are only a man”!

The Purple is of Imperial status, a ruler and judge of the nations. Before the Judge examine your own heart, its motives, pride, ego, ambition, etc. Your hand rested upon your heart comes away corrupted and marked with rebellion. A wise ruler would certainly pass judgement upon you. Put your hand back and you see you can deceive even yourself, that the rebellion and self are still there although hidden within you.

etc. Mâna pe care o pui peste inimă se îndepărtează întinată și marcată de răzvrătire. Un conducător înțelept cu siguranță te-ar judeca. Pune-ți mâna la loc și vezi că te poți înșela chiar și pe tine însuși, că răzvrătirea și sinele încă sunt acolo, ascunse în tine. În acest moment ar trebui fiecare să ne lepădăm de orice falsă credință sau presupunere despre noi și despre alții. Suntem muritori și sortiți greșelii. A ne considera desăvârșiți sau mai presus de orice greșală înseamnă a nu cunoaște adevărul despre sine.

Stacojiul martiriului, sacrificiului, purificării și mântuirii este despre tine. Sângele este cel mai tradițional mediu de curățare din cadrul slujirii în Templu.

„Numai după spălări și purificări poate marele preot să intre în Sfânta Sfintelor.” În ipostaza marelui preot, putem fi curățați cu apă, untdelemn, sânge sau iertare. Iată chemarea de a turna mediul de curățare. Nu turnăm apa curățării asupra noastră, ci asupra celorlalți. Iertându-i și ajutându-i pe ceilalți să găsească lumina primim noi înșine curățarea. Iertându-i pe alții, dăm dovadă de iubire pură și acceptăm că nu trebuie să-i judecăm pe ceilalți, pentru că nu le suntem decât egali.

În locul acesta de sub pătratul zilei mergem să meditam, să ne descoperim centrul / sinele în fiecare zi sau înainte de o întâlnire a Lojii, pregătindu-ne pentru oportunitățile și dezamăgirile zilei, aflându-ne cu ființa într-un loc comun cu Creatorul sau Ființa Supremă.

Poate fi de ajutor să ne gândim la Iosif din timpurile biblice. Dintre toți frații, el era cel mai iubit, nu datorită mamei lui sau a tinereții lui, ci a faptului că era de-o minte cu tatăl lui (Facerea, 37:3) Trebuie să avem această abordare, să împărtășim bucuriile, dezamăgirile și tovarășia vieții alături de Creator sau de orice alt principiu de lege și ordine acceptăm. Iosif își împărțea dezamăgirile și bucuriile cu tatăl lui, munea din toată inima și fără să se plângă. El și tatăl lui acționau ca o singură minte.

Acum ești înapoi la inițiere, purtând „simbolul inocenței și legătura de prietenie”. Șorțul alb din piele de ied se află în fața ta. Ți este arătat în Albul Vălului, alături de simbolul acela veșnic al divinității, Aurul.

Dincolo de el se află taina ta pierdută – s-ar putea spune că pe o tipsie de aur. Dar oare înțelegem ce spune? Am avut încredere în călăuza noastră, așa cum am promis la Primul Grad. Ne-am văzut pe noi înșine așa cum suntem, ne-am acceptat umanitatea, mortalitatea și nevoia de iertare. Încă suntem în viață, tot așa cum numai un preot purificat ar putea ajunge atât de departe. Ne aflăm în prezența Celui Preaînalt – atunci de ce mai avem încălțări în picioare?

Iată un exemplu concludent din povestea unui sfânt venerat. Când Sfântul John Maria Vianney l-a întrebat pe un fermier ce făcea în biserică privind tabernacolul, bărbatul modest i-a răspuns: „Nimic, mă uit la El, iar El se uită la mine”. Asta înseamnă, pe scurt, locul de pace și unitate cu Creatorul. Privești în ochii tainei

At this mark we each should shed any false self-belief or assumption about ourselves or others. We are mortal and prone to failure. To consider ourselves perfected or ascended beyond and above all error is not to know the truth of self.

The Scarlet of martyrdom, sacrifice, purification and atonement is about you. Blood the most traditional of cleansing agents of Temple worship.

“Only after many washings and purifications can the high priest entre the Holy of Holies”. As the High Priest can we be cleansed by water, oil, blood or forgiveness. Here is a call to pour the cleansing medium. We do not pour out the water of cleansing on ourselves but on to others. By forgiving and aiding others to find light we receive this cleansing for ourselves. In forgiving other's, we show pure love and accept we are not to judge others as we are no more than their equals.

It is this place beneath the square of the day to go to in meditation, to find our Centre each day or before a lodge meeting. Preparing for the opportunities and disappointments of the day with our being in a place of commonality with the Creator or Supreme being.

It would be useful to consider Joseph of biblical times. Of his brethren he was the favoured one. The reason being not his mother or his youth but he shared the mind of his Father. Gen 37:2. We must have this mind in us to share the joys, disappointments and company of life with the Creator or whatever principle of law and order you accept. Joseph shared the disappointment of his father, his joys and worked willingly and without complaint. He and his Father acted of one mind.

You are now back at your initiation wearing the “badge of innocence and the bond of friendship”. The White apron of kid skin leather is before you. Shown to you in the White of the Veil with that eternal symbol of deity, Gold.

Beyond this here in lies your lost secret. One could say on a plate of Gold. But can we understand what it says? We have trusted our guide as we promised in the first degree. We have seen ourselves as we are, we have accepted our humanity, mortality and need for forgiveness. We are still alive as no one other than a purified priest could pass this far. We are here in the presence of the Most-High, why then do we still wear shoes?

Here is an illustration from the story of a venerated saint: When St. John Maria Vianney asked an old farmer what he did in the church looking at the tabernacle, the humble man responded, "Nothing, I look at Him, and He looks at me." Here is your place

pierdute a Maestrului Mason. Ce înseamnă asta nu face subiectul articolului de față.

Mai departe ar însemna să vorbesc prea mult, pentru că nimeni nu știe ce ne poate fi revelat. Este locul nostru final undeva, sus, într-un al șaptelea cer, în sânul lui Abraham? Este Uitarea? Sau este o conștiință comună cu Creatorul?

Universul întins și uriaș de deasupra e reflectat în microcosmosul din interiorul nostru. La fel cum lumina de la Miazăzi luminează la Miazănoapte, la fel cade acum lumina asupra voastră.

Nu știm dacă Universul are conștiință sau dacă se bazează pe o ființă binevoitoare, pe care o numim Dumnezeu. O altă întrebare teologică de pus aici este: dacă ne așteaptă veșnicia, ne vom mai recunoaște unii pe alții, vom avea amintiri, vom trece în uitare sau ne vom uni conștiințele cu a Creatorului? Nimeni nu știe, pentru că aceste lucruri nu pot fi dovedite.

Acesta e locul la care fac aluzie profeții din vechime, Rumi, Buddha și alți învățători. Unii susțin chiar că au fost acolo. E posibil să nu știm sau să nu înțelegem niciodată întregul adevăr al vieții și existenței, e posibil să auzim neadevăruri, dar nu avem de unde ști dacă nu primim noi înșine revelația. Dacă ne face fericiți – foarte bine.

Iluminarea noastră și a celorlalți prin această lumină nu poate scădea și nici spori: ea există mereu, desăvârșit revelată în forma ei prin folosirea corectă a instrumentelor de lucru, respectându-ne jurămintele și recomandările etc. Destinul nu ne e descris, și nici nu putem ști ce va să vie.

Francmasoneria m-a împins să văd o imagine de ansamblu. Nu pot cunoaște tot adevărul – mă bazez pe voi, frații mei, să vă împărtășiți revelațiile cu mine, să împărtășim, să discutăm și mai ales să ne punem intelectul la lucru. Merg mai departe alături de voi în călătoria Maestrului Mason. Nu mai aștept nici un punct terminus.

Un lucru pe care-l știu e că răspunsurile trebuie să fie îndeajuns de simple încât să le înțelegem cu toții.

Câteva citate:

Franz Kafka: „Mi s-a făcut rușine de mine când mi-am dat seama că viața e o petrecere unde trebuie să vii deghizat și că eu particip la ea cu adevăratul meu chip.” Un citat frumos. Orgoliul este povestea pe care o construim ca să ne-o spunem nouă înșine și celor pe care-i întâlnim, bazată pe teamă, și necesară cât încă suntem în starea muritoare. Odată ce ne unim cu infinitul nu mai există teamă, iar pacea rezultată nu mai are nevoie de o poveste care s-o susțină.

De la un prieten hindus, Kalpesh Hansjee: „Nici nu vor spune: Iat-o aici sau acolo. Căci, iată, împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.” (Luca, 17:21)

Sadhguru: „Dacă a existat un Creator la început, înseamnă că acest Creator se află încă în toate lucrurile.”

of peace and oneness with the Creator summed up. You look in the face of the lost secret of the Master Mason. What that is, is not the subject for this paper.

Beyond this is far too much for me to speak of as no one knows but might be revealed to us. Our final place is above, in some seventh heaven, in the bosom of Abraham, Oblivion or a common consciousness with the Creator?

That wide and immense universe above us is reflected in the micro within us. As the Southern noon day shines light into the North, so light is upon us now.

We do not know if the Universe itself has consciousness or if it relies on a benevolent being, that we speak of as G-d. Another theological point here is if there is an eternity ahead of us, will we recognise each other, will we have memory, will we just pass into oblivion or will we merge consciousness with the Creator? No one can say as these things are unprovable.

This is the place alluded to by the Prophets of old, Rumi, the Buddha and other teachers. Some claimed even to have been to this place. We may never know or ever understand the complete truth of life and existence, we may have heard untruths, but we cannot know unless by revelation ourselves. If that makes us happy, so be it.

Illuminating ourselves and others by this light. It can never decrease or increase: It always is, perfectly revealed in its shape and form through applying the Working Tools, the directions of the VSL, the truth of the Square and Compass, Charges, abiding by our oaths and recommendations etc. Our destiny is without description nor can we know what is to be.

Freemasonry has moved me forward to seeing a bigger picture. I cannot know all the truth; I rely on you my brethren to share your revelation with me. To share, discuss and above all put our intellect to work. I continue with you on the journey of the Master Mason. I no longer expect some Terminus.

One thing I do know is that the answers must be so simple that all of us can understand.

Some quotes:

Franz Kafka: – “I was ashamed of myself when I realised life was a costume party and I attended with my real face”. A nice quotation. Ego is the story we build up to tell ourselves and people we meet, based on fear, and necessary while in that mortal state. Once merged in the infinite, there is no fear, and peace that results does not need a story to hold it up.

From a Hindu friend: Kalpesh Hansjee: “Neither shall they say, Lo here! or, lo there! for, behold, the kingdom of God is within you”. (Biblical reference)

Sadhguru, “If there was a Creator at the beginning it follows this Creator must be still within all things”. ■

Revista FORUM MASONIC în Edinburgh – Scoția

MASONIC FORUM Magazine in Edinburgh – Scotland

Reproduc acest text însoțit de fotografii din Forum Masonic nr. 41, acea deplasare în Scoția fiindu-mi foarte dragă sufletului meu.

Am avut plăcerea și privilegiul să fiu prezent la Conventul Marii Loji a Scoției din 10 iunie 2010. Sunt primul mason român care are această onoare după Reaprinzerea Luminilor. Fratele și prietenul meu, Trevor Stewart (Prestonian Lecturer al UGLE și MVT al Lojii Quatuor Coronati din Londra), m-a prezentat Marelui Maestru al Marii Loji a Scoției, PR Fr. Charles Iain Robert Wolrige Gordon of Esslemont. Sediul Marii Loji a Scoției îmi era familiar încă din 2007, fiind locul de desfășurare a Conferinței Internaționale de Istorie a Masoneriei.

Imediat după terminarea Conventului, am luat parte la ceremonialul instalării lui Trevor ca MV, care a avut loc la sediul Mary's Chapel nr. 1, ce datează de la 1599. La instalare au participat Mari Maestri Provinciali și alți înalți ofițeri ai Masoneriei scoțiene, în frunte cu Sir Archibald D. Orr Ewing, fostul Mare Maestru al Marii Loji a Scoției.

Ziua următoare am vizitat sediul Royal Order of Scotland, care funcționează într-o clădire minunată, Capela Sf. Ioan – cel mai vechi templu masonic din lume. (CLAUDIU IONESCU)

I reproduce this text accompanied by photos from the Masonic Forum No. 41, that trip to Scotland being very dear to my soul.

I had the pleasure and the privilege of attending the Communication of the GL of Scotland on June 10th, 2010. I am the first Romanian mason thus honored after Rekindling the Lights. My friend and brother, Trevor Stewart (Prestonian Lecturer of UGLE and PM of Quatuor Coronati Lodge in London), introduced me to the Grand Master, the MW Bro Charles Iain Robert Wolrige Gordon of Esslemont. The headquarters of the GL of Scotland was familiar to me since 2007, being the venue for the International Conference on History of Freemasonry.

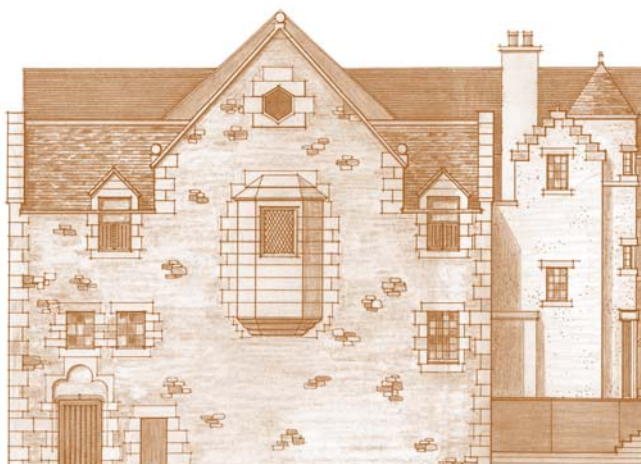
Right after the end of the Communication, I took part in the ceremony where Trevor was installed as WM, which took place at Mary's Chapel nr. 1, dating back to 1599. Provincial Grand Masters attended the installation, as well as high rank officers of Scottish Freemasonry, led by Sir Archibald D. Orr Ewing, Immediate PGM of the GL of Scotland.

The following day, we visited the headquarters of the Royal Order of Scotland, housed in a wonder building, St. John's Chapel – the oldest Masonic Temple in the world. (CLAUDIU IONESCU)

Capela Sf. Ioan Note de istorie

Capela Sf. Ioan este considerată cea mai veche Lojă Masonică din lume, fiind construită special pentru acest scop în anul 1735.

Camerele Lojei sunt situate pe strada Sf. Ioan în orașul Edinburgh. Pe strada care se desparte din Canongate (parte din Royal Mile) au locuit, în secolele 18 și 19, persoane

The Chapel of St. John Historical Notes

The Chapel of St. John is believed to be the oldest Masonic Lodge Room in the world, having been built specifically for that purpose in the year 1735.

The Lodge premises are situated on St. John Street in the City of Edinburgh. The street which runs off the Canongate (part of the Royal Mile) was occupied during the

distinse, nobili, judecători și gentilomi eminenți. Strada este numită după Crucea Sf. Ioan, unde regele Carol I, la intrarea ceremonială în Edinburgh în 1633, l-a făcut cavaler pe primar.

Canongate fusese un Burg Regal și și-a menținut drepturile ca Burg până în miezul secolului 19, când a fost inclus în orașul Edinburgh. Fiind principalul drum de la Palatul Holyroodhouse prin orașul antic până la Castel, Canongate și High Street, pavajul acestuia a fost martorul tuturor evenimentelor importante din punct de vedere istoric în ultimii 600-700 de ani.

Nu există nici un dubiu că mulți masoni de marcă au fost angajați pentru clădirea abației Holyrood, fondată de regele David I în 1128. Când prin decret regal au fost aduși meșteri pricepuți de pretutindeni pentru a ajuta la lucrări, aceștia au pus la dispoziția Burgului cele mai valoroase învățături ale Craftului.

Câtă vreme există oarecari dovezi că masonii din Canongate aveau privilegii ca breaslă încă din secolul 12, nu se poate ca doar de la 1677 să fie identificați ca făcând parte din ceea ce s-ar numi masa masonilor scoțieni. În acel an au primit un aviz de la Loja Kilwinning din Ayrshire, care la acea dată avea funcția de lojă care putea emite dispense de înființare pentru alte loji.

Clădirea Lojei, cunoscută în întreaga lume ca fiind *Capela Sf. Ioan*, a fost consacrată pe 18 decembrie 1736, în prezența Prea Respectabilului Mare Mastru Mason, Fratele William St. Clair din Roslin, care a fost inițiat în loja Canongate Kilwinning, No. 2.

TEMPLUL MASONIC

Templul Masonic, locul în care frații s-au întâlnit în pace și armonie de-a lungul a sute de ani, este în linii mari același ca în primele sale zile. Cine caută dovada acestei afirmații trebuie numai să compare gravura prezentată cel mai des, aceea a „Numirii lui Robert Burns ca Poet Laureat în Loja Canongate” de Stewart Watson, cu decorul aflat la Orientul Lojei în zilele noastre.

Scaunul maestrului venerabil, care domină Orientul Templului, datează de la începutul secolului 18. Magnificul baldachin de pânză care este o parte atât de marcantă a lucrării lui Watson, stâlpii aflați de fiecare parte a scaunului și ciocănelele antice sunt toate obiecte care imediat atrag atenția și trezesc admirația vizitatorilor templului.

Întorcându-ne privirea spre vestul camerei lojei, putem vedea o pictură murală de mare frumusețe și de un simbolism profund, dăruită Lojei de către Ordinul Regal al Scoției în amintirea fratelui Dr. Alexander F. Buchan, Mare Secretar al Ordinului Regal al Scoției

18th and 19th centuries by persons of distinction, nobles, judges and eminent gentlemen. The street takes its name after St. John's Cross in the Canongate where King Charles 1, on his ceremonial entry into Edinburgh in 1633, knighted the Lord Provost.

The Canongate was a Burgh of Regality and maintained its rights as a Burgh till the middle of the 19th century when it merged with the City of Edinburgh. As the main avenue from the Palace of Holyroodhouse through the ancient City to the Castle, the Canongate and the High Street have borne on their pavements all that has become historically interesting for the past 600-700 years.

There is no doubt whatever that many excellent Masons were employed in the building of the Abbey of Holyrood, founded by King David 1 in 1128. When, by Royal Warrant, skilled craftsmen were brought from far and near to assist in the work, many would have experienced the truest tenets of the Craft within the Burgh.

Whilst there is some evidence that the Canongate Masons dated their corporate privileges from the 12th century, it was not until 1677 that they identified themselves with the general body of Freemasons in Scotland. In that year they accepted a Warrant from Lodge Kilwinning in Ayrshire which was at that time exercising the functions of a chartering Lodge.

The Lodge premises, known throughout the world as *The Chapel of St. John* were consecrated on 18th December, 1736 in the presence of the Most Worshipful Grand Master Mason, Bro. William St. Clair of Roslin, an initiate of Lodge Canongate Kilwinning, No. 2.

THE MASONIC TEMPLE

The Masonic Temple where Brethren have met in peace and harmony for hundreds of years is substantially as it was in its earliest days. If proof of such a statement were required one need only compare that most frequently exhibited engraving of Stewart Watson's "Inauguration of Robert Burns as Poet Laureate in Canongate Lodge" with the scene in the East of the Lodge today.

Dominating the East of the Temple, the Master's Chair dates from the early 18th century. The magnificent canopy or awning which is such a striking feature of Watson's work, the pillars on either side of the Chair and the ancient gavels are all items which immediately attract the attention and admiration of visitors to the Temple.

Turning to the West of the Lodge Room, one experiences the great beauty and deep symbolism of a mural which was given to the Lodge by the Royal Order of Scotland as a memorial to Brother Dr. Alexander F. Buchan, a long-serving Grand Secretary of the Royal

pentru multă vreme și venerabil din trecut al lojei Canongate Kilwinning, No.2.

Pe peretele dinspre nord este expus un portret la scară reală al lui William St. Clair din Roslin, primul Mare Maestru Mason al Scoției, îmbrăcat ca Francmason, ținând o cartă în mână.

De o parte și de cealaltă sunt portretele lui Baillie Jack și al soției sale, care au oferit terenul pe care Capela a fost construită în 1735.

Pe peretele opus celui pe care se află portretul lui William St. Clair din Roslin este o excepțională orgă, care de asemenea atrage atenția. Orga este creația lui Snetzlear din Londra, marele constructor de orgi al epocii, care a avut onoarea de a face una la ordinul lui Georg Friedrich Haendel.

Pe măsură ce vizitatorii Templului contemplează această minunată pagină de istorie, ei nu pot decât să fie impresionați de ceea ce la prima vedere par a fi simple nișe în pereții dinspre nord și dinspre sud, unde sunt statuile a patru dintre cei mai extraordinari oameni de litere, și anume Robert Burns, Sir Walter Scott, Lord Byron și William Shakespeare. La o examinare mai atentă îți dai seama că sunt, de fapt, fresce, executate cu măiestrie de un meșteșugar în jurul anului 1883.

Trebuie să fie făcută o mențiune specială despre membrii Lojei Canongate Kilwinning, No. 2 care, de-a lungul celor aproape 300 de ani, au conservat Capela Sf. Ioan pentru posteritate. Astfel că nici o cheltuială nu este necesară în Templu.

Desigur, toți cei care au vizitat Templul au simțit liniștea și seninătatea acestui loc foarte special. Ambianța tăcută a unui loc de mare vechime lasă o impresie durabilă asupra tuturor, atât masoni, cât și profani, care trec prin porțile sale sfințite.

Aici este cel mai vechi Templu masonic din lume.

Order of Scotland and a P.M. of Lodge Canongate Kilwinning, No.2.

On the North wall hangs a full-length portrait of William St. Clair of Roslin, the first Grand Master Mason of Scotland, clothed as a Freemason, and holding a Charter in his hand.

On either side are portraits of Baillie Jack and his wife who granted the land on which the Chapel was built in 1735.

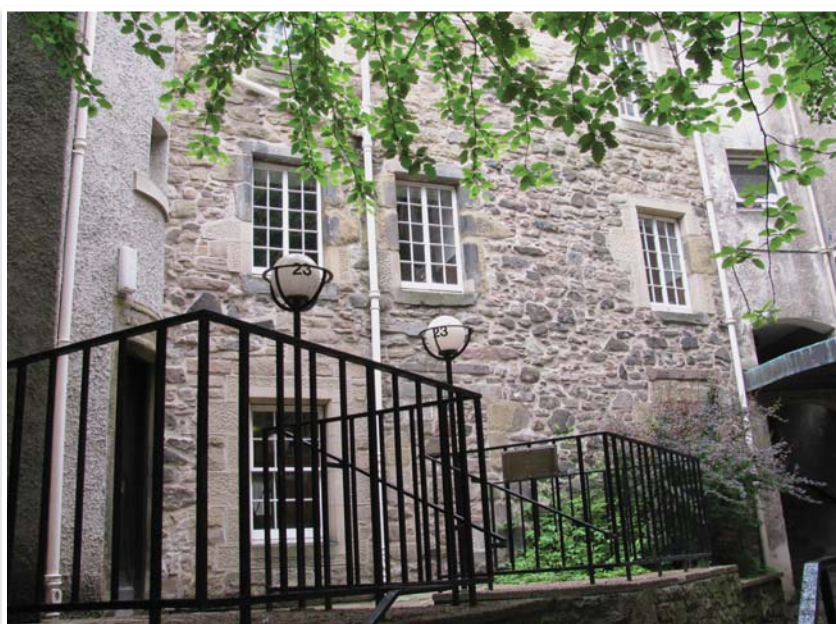
Opposite the portrait of William St. Clair of Roslin is a fine old organ which also attracts attention. The organ was the work of Snetzlear of London, the outstanding organ-builder of the time, who had the distinction of producing an organ to the order of George Frederick Handel.

As visitors to the Temple survey the vista and that generous tapestry of history, they cannot help but be impressed by what appear at first sight to be alcoves in the North and South walls containing statues of four of the most outstanding men of letters, namely Robert Burns, Sir Walter Scott, Lord Byron and William Shakespeare. On closer examination, they are found to be mural paintings cleverly executed by an artistic craftsman around the year 1883.

Tribute must be paid to the members of Lodge Canongate Kilwinning, No. 2 who, throughout almost 300 years have preserved the Chapel of St. John for posterity. No expenditure is therefore necessary in the Temple.

Surely no-one can leave the Temple without having experienced the tranquillity and serenity of that very special place. The muted ambience of a place of great antiquity must also make a lasting impression on every-one, Mason and non-Mason alike, who enters its hallowed portals.

Here is the oldest Masonic Temple in the world. ■

Text from *The Royal Order of Scotland*
Headquarter's Appeal Project
 Photo credits: CLAUDIU IONESCU

Fratele Kenneth Jack a devenit Fellow al Philalethes Society

Brother Kenneth Jack became Fellow of Philalethes Society

Lumea a trecut prin niște vremuri ciudate, iar înmânarea Certificatului și bijuteriei de Fellow al Societății Philalethes lui Kenneth Jack a fost întârziată, pentru că i-au fost acordate în 2019, când ceremonia nu a putut avea loc din pricina restricțiilor din pandemie. Când i-am comunicat Secretarului Societății, Terry Tilton, că m-am mutat în Scoția, am primit un e-mail în care mă ruga să i le înmânez eu. Răspunsul a fost cât se poate de pozitiv.

Kenneth locuia la circa 100 de kilometri mai la nord, în Pitlochry, un oraș din comitatul Perthshire. Imediat mai sus se află Castelul Blair, casa Ducilor de Atholl. Din familia acestora, Al Treilea, Al Patrulea, Al Șaselea și Al Optulea Duce de Atholl au fost Mari Maestri ai Marii Loji a Scoției, iar Al Treilea și Al Patrulea Duce au fost Mari Maestri ai Ancients Grand Lodge din Anglia. Ce loc mai bun să organizăm evenimentul?

Vizita a doi prieteni, Fratele Alan Turton din Anglia și Fratele Claudiu Ionescu din România, a creat ocazia perfectă și am căzut cu toții de acord să ne întâlnim la masă la Castelul Blair. Prânzul a durat două ore, răstimp în care am discutat despre chestiuni masonice. Apoi i-am ținut un scurt discurs lui Kenneth, oferindu-i Certificatul și bijuteria de FPS.

Vorbim despre un loc turistic, așa că am fost îmbrăcați smart casual și am permis contextului masonic al edificiului să vorbească de la sine. Însă am făcut o fotografie formală în fața castelului. După aceea am pornit cu toții într-un tur al castelului care a durat două ore. Pereții coridoarelor erau decorați cu săbii, arme de foc și scuturi și, pentru că ne aflăm în regiunea Highlands din Scoția, una dintre activitățile din timpul liber ale Ducilor de Atholl (mai ales al celui de-al Patrulea Duce) era vânătoarea de cerbi pe moșie.

Însă el a fost și un francmason devotat și Mare Maestru al Grand Lodge of Antients din 1775 până în 1812 (cu o pauză). Dintre toți Marii Maestri ai Angliei,

The world has been living in strange times, and the presentation of FPS Certificate and Jewel to Kenneth Jack delayed since it was awarded in 2019 had not been made because of covid restrictions. When I told the Secretary, Terry Tilton, that I had moved to Scotland I received an email – could I do the presentation – and the answer was a positive yes.

Kenneth lived around 60 miles north in Pitlochry, a town in the county of Perthshire; and just up the road is Blair Castle the home of the Dukes of Atholl. The Atholls, especially the 3rd, 4th, 6th and 8th Dukes were variously Grand Masters of the Grand Lodge of Scotland and the 3rd and 4th of the Antients Grand Lodge in England. What better place to make the presentation.

The occasion of a visit by two friends Bro Alan Turton from England and Bro Claudiu Ionescu from Romania provided the perfect occasion and we all agreed to meet for lunch at Blair Castle to make the presentation. Lunch lasted two hours while we talked all manner of masonic matters and I made a short address to Kenneth and presented him with his certificate and jewel.

This was a tourist venue so we dressed smart casual and we let the masonic context of the place speak for the event. But did take a formal picture in front of the castle. Afterwards we all went on a tour of the castle and that took a couple of hours. The hallway walls were decorated with swords, guns, and shields, and because we are in the highlands of Scotland one of the pastimes of the Atholls (especially the 4th Duke) was the stalking and shooting the stags on the estate. And the walls of the Great Hall.

But he was also keen freemason and Grand Master of the Antients from 1775 to 1812 (with one gap). Of all the Grand Masters of England he is the one who to this day is still remembered with affection and respect – that surely must be mark of greatness.

el este cel față de care poporul păstrează încă o amintire plină de afecțiune și respect – iar asta cu siguranță trebuie să fie un semn al măreției

Castelul Blair îți dă impresia că face parte indisolubilă din regiunea Highlands a Scoției. Pe măsură ce te apropii de el, dealurile devin mai înalte și pădurile se apropie mai mult de drum. Cel mai apropiat sat este Pilochry. Castelul Blair e situat imediat în afara satului și a fost casa familiilor Stewart și Murray din Atholl de 750 de ani. Inițial era o casă-turn tipică, dar la mijlocul secolului XVIII a fost transformat într-un „palat” al lorzilor cât se poate de scoțian, care poate fi văzut și astăzi.

Cea mai apropiată lojă se află la câțiva kilometri. Este vorba despre Loja Dunkeld nr. 14, fondată în 1734. În mod tradițional, Ducii de Atholl au fost maeștri ai lojei „lor” locale, lucru ce demonstrează o puternică legătură a familiei cu Mazoneria.

1735, 1747-1750	Al Doilea Duce de Atholl
1750-1754	Al Treilea Duce de Atholl
1776-1800	Al Patrulea Duce de Atholl
1841-1846	Al Șaselea Duce de Atholl
1895-1909	Al Optulea Duce de Atholl

Ambii, Al Treilea, și Al Patrulea Duce de Atholl au fost Mari Maeștri în Anglia și Scoția.

Al Treilea Duce de Atholl	
Grand Lodge of Antients	1771-1774
Marea Lojă a Scoției	1773-1774

Al Patrulea Duce de Atholl	
Grand Lodge of Antients	1775-1781, 1791-1813
Marea Lojă a Scoției	1778-1780

(Source: https://en.wikipedia.org/wiki/John_Murray,_4th_Duke_of_Atholl#/media/File:The_4th_Duke_of_Atholl_and_his_game_keeper_John_Crerar.jpg)

Blair Castle feels as though it is part of the highlands. As one approaches the hills get taller and the forests closer to the road. The nearest village is Pitlochry. Blair Castle is just outside the village and has been the home of the Stewarts and Murray of Atholl families for 750 years. Originally it was a typical tower house but in the mid 18th century it was transformed into a very Scottish lairds “palace” that one can see today.

The nearest lodge is some miles down the road and is Dunkeld Lodge No.14 founded in 1734, and the Dukes of Atholl have traditionally been masters of “their” local lodge, and this demonstrated a strong masonic family connection.

1735, 1747-1750	2 nd Duke of Atholl
1750-1754	3 rd Duke of Atholl
1776-1800	4 th Duke of Atholl
1841-1846	6 th Duke of Atholl
1895-1909	8 th Duke of Atholl

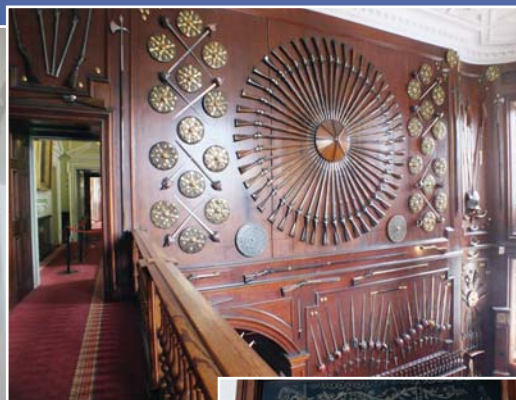
Both the 3rd and 4th Dukes were variously Grand Masters in both England and Scotland

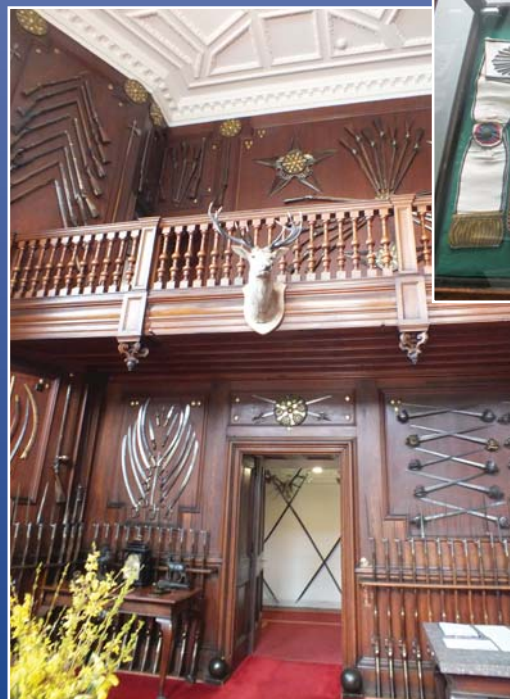
3 rd Duke of Atholl	
Antients GL	1771-1774
GL of Scotland	1773-1774

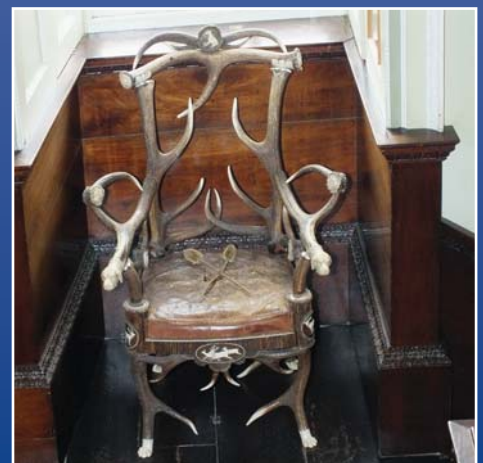
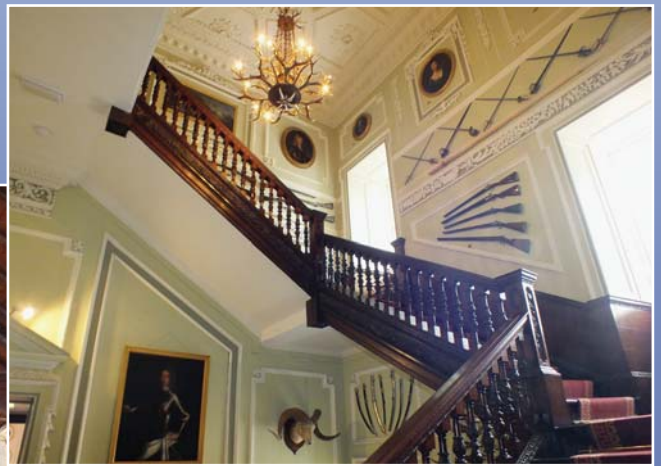
4 th Duke of Atholl	
Antients GL	1775-1781 & 1791-1813
GL of Scotland	1778-1780

A magnificent day in Scotland – visiting Blair Castle

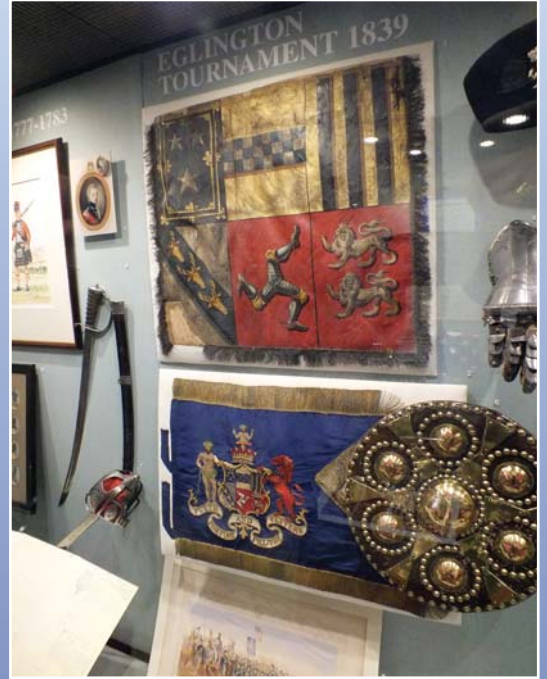

Photo credits: Claudiu IONESCU, Alan TURTON

William Schaw: Tatăl Francmasoneriei¹

„Această structură umilă de pietre acoperă un om cu o îndemânare excelentă, o probitate notabilă, o integritate singulară a vieții, împodobit cu cele mai mari virtuți – William Schaw, Mastru al lucrărilor regelui, președinte al ceremoniilor sacre și Șambelanul Reginei. A murit. 18 aprilie 1602.

Printre cei vii a locuit cincizeci și doi de ani; călătorise în Franța și în multe alte Regate, pentru îmbunătățirea minții sale; nu dorea nicio pregătire liberală; a fost cel mai priceput în arhitectură; a fost recomandat devreme unor persoane mari pentru darurile singulare ale minții sale; și nu numai că era neobosit și neobosit în muncă și afaceri, dar era mereu activ și viguros și era foarte drag oricărui om bun care l-a cunoscut. El s-a născut pentru a face lucrări bune și, prin aceasta, pentru a câștiga inimile oamenilor; acum el trăiește veșnic cu Dumnezeu”.

„Regina Ana a ordonat că acest monument să fie ridicat în memoria acestui om excelent și cel mai drept, pentru că virtuțile sale, demne de laudă veșnică, să nu treacă odată cu moartea trupului său”.

Inscripția de pe mormântul lui William Schaw din Dunfermline Abbey reprezintă cea mai sigură sursă de informații biografice și poartă, ceea ce ar putea fi, cel mai vechi semn masonic, o sculptură complexă a tuturor literelor numelui S-C-H-A-W. Fiecare piatră folosită la construcția mormântului poartă un semn gravat.

Pe un panou separat de pe mormânt scrie: *„Trăiește în Rai și trăiește pentru totdeauna, cel mai bun dintre oameni. Pentru tine această viață era trudă, moartea era o odihnă profundă”.* În onoarea prietenului său sincer, William Schaw. Alexander Seton, conte de Dunfermline.

William Schaw s-a născut, după cum indică epitaful său, în jurul anului 1550. A fost membru al unei ramuri de cadeți ai unei familii de lorzi, Schaws of Sauchie, de lângă Stirling, comitatul Clackmannan, o familie ce avea relații strânse cu curtea, fiind deținătorii cramei regelui; acesta a fost, se pare, și rațiunea

William Schaw: Father of Freemasonry¹

“This humble structure of stones covers a man of excellent skill, notable probity, singular integrity of life, adorned with the greatest of virtues – William Schaw, Master of the King’s Works, President of the Sacred Ceremonies, and the Queen’s Chamberlain. He died 18th April, 1602.

Among the living he dwelt fifty-two years; he had travelled in France and many other kingdoms, for the improvement of his mind; he wanted no liberal training; was most skilful in architecture; was early recommended to great persons for the singular gifts of his mind; and was not only unwearied and tireless in labours and busi-

ness, but constantly active and vigorous, and was most dear to every good man who knew him. He was born to do good offices, and thereby to gain the hearts of men; now he lives eternally with God”.

“Queen Anne ordered this monument to be erected to the memory of this most excellent and most upright man, lest his virtues, worthy of eternal commendation, should pass away with the death of his body.”

The inscription on William Schaw’s tomb in Dunfermline Abbey is the most certain source of biographical information and bears what might well be the oldest mason’s mark, a complex sculpture of all the letters of the name S-C-H-A-W. Each stone used for his tomb bears an inscribed mark.

On a separate panel on his tomb it says: *“To his most upright Friend, William Schaw, Live with the Gods, and live for ever, most excellent man; This life to thee was labour, death was deep repose. Alexander Seton.”*

William Schaw was born, according to his epitaph, around the year 1550. He was a member of a branch of cadets of a laird’s family, the Schaws of Sauchie, near Stirling, the shire of Clackmannan, a family that had close ties to the court, as they owned the king’s wine cellar. That is why, it seems, William Schaw received a job at court ever since his youth.

¹ Scott J. Watson, *William Schaw: Father of Freemasonry*.

¹ Scott J. Watson, *William Schaw: Father of Freemasonry*.

pentru care William Schaw a primit un loc de muncă la curte încă de tânăr.

Referiri cu privire la anumite activități derulate de William Schaw apar în unele documente ale vremii. Astfel, în 1581, când biserica reformată din Scoția avea temeri că regele James al VI lea cade sub influența catolică, atât regele, cât și curtenii săi au fost nevoiți să semneze ceea ce a devenit cunoscut sub numele de „Confesiunea Negativă”, o denunțare sistematică a catolicismului, iar printre semnături se numără și cea a lui William Schaw¹.

La 17 ianuarie 1584, în documentele vremii² se face mențiune despre plecarea lui William Schaw către Franța împreună cu Lord Seton, diplomat experimentat a cărui misiune a fost reînnoirea tratatelor dintre Scoția și Franța. Includerea lui William Schaw în această misiune pare a se datora faptului că reușise să obțină sprijinul familiei Seton, în special ca urmare a pasiunii pe care Alexander Seton, fiul cel mic al lordului Seton, a avut-o pentru arhitectură. Numele lui Alexander Seton (la acea vreme primul conte de Dunfermline), este cel menționat pe mormântul lui William Schaw din Dunfermline Abbey.

În anul 1585, William Schaw apare într-un grup de trei bărbați aleși de rege pentru a distra ambasadorii danezi sosiți, în speranța de a obține Insulele Orkney și Shetland, restituite Danemarcei³. După 1585 se pare că William Schaw a lucrat pentru lordul Seton.

În 1588, Presbiteriul din Edinburgh a chemat „papistașii și apostatii”⁴, iar William Schaw a fost unul dintre cei chemați. De asemenea, când în 1593 s-a întocmit o listă cu cei de la curte care susțineau interesele engleze, Schaw a fost inclus și descris drept „un iezuit suspect”⁵, iar câțiva ani mai târziu, o lucrare

References to a certain number of Schaw's activities appear in several documents of the time. In 1581, when the Reformed Church in Scotland feared that King James VI would fall under Catholic influence, both the king and his courtiers had to sign what became known as the “*Negative Confession*”, a systematic denunciation of Catholicism – among the signatures, William Schaw's.¹

On 17th January 1584, records of the time² mention William Schaw's departure to France with Lord Seton, an experienced diplomat whose mission had been to renew the treaties between Scotland and France. William Schaw's inclusion in the mission appears to be owed to the fact that he had managed to obtain the support of the Seton family, especially due to Alexander Seton's – the youngest of Lord Seton's sons – passion for architecture. The name Alexander Seton – who at the time was the first Earl of Dunfermline) – is the one mentioned on William Schaw's tomb in Dunfermline Abbey.

In 1585, William Schaw appears in a group of three men chosen by the king to entertain the Danish ambassadors who had just arrived, in the hope of obtaining the Orkney and Shetland Islands that had been given back to Denmark³. After 1585 William Schaw seems to have worked for Lord Seton.

In 1588, the Edinburgh Presbytery called all “*papist and apostates*”⁴, William Schaw among them. In 1593, when a list was made of those at court who were supporting the English interests, Schaw was also included and described as “*a suspicious Jesuit*”⁵, and several years later a Latin work meant to prove that James VI was favouring the Catholics mentioned that

¹ Scoția, Manuscrise naționale: facsimile (3 pts, 1867-72), pt 3, lxx; T. Thomson (ed.), Actele și procedurile adunărilor generale al Bisericii Scoției (3 vols., Cluburile Bannatyne și Maitland, Edinburgh, 1839-45), ii, 518.

² Calendarul Documentelor de stat referitoare la Scoția (13 volumes, Londra 1898 – 1969); 1581-3, 649; CSPS, 1584-5, 4; Scots peerage, viii, 585-8.

³ Sir James Melville, Amintiri din propria viață (Club Bannatyne, Edinburgh, 1827), 336.

⁴ Thomson, Acte și proceduri, ii, 738; D. Calderwood, Istoria Bisericii Scoției (8 vols., Woodrow Society, Edinburgh, 1842-9), iv, 691.

⁵ Calendarul Documentelor de stat referitoare la Scoția (13 volumes, Londra 1898 – 1969); 1589-93, 620; CSPS, 1593-5, 18.

¹ Scotland, National Manuscripts: facsimiles (3 pts, 1867-1872), pt 3, lxx; T. Thomson (ed.), Acts and Procedures of the General Gatherings of the Church of Scotland (3 vols., The Bannatyne and Maitland Clubs, Edinburgh, 1839-45), ii, 518.

² The Calendar of State Documents Regarding Scotland (13 volumes, London, 1898-1969); 1581-3, 649; CSPS, 1584-5, 4; Scots Peerage, viii, 585-8.

³ Sir James Melville, Memoirs of His Own Life (Bannatyne Club, Edinburgh, 1827), 336;

⁴ Thomson, Acts and Procedures, ii, 738; D. Calderwood, History of the Church of Scotland (8 vols., Woodrow Society, Edinburgh, 1842-9), iv, 691.

⁵ The Calendar of State Documents Regarding Scotland (13 volumes, London, 1898-1969); 1589-93, 620; CSPS, 1593-5, 18.

latină, menită să dovedească că James al VI lea îi favoriza pe catolici, menționa că Schaw era „*praefectum architecturae*” pentru rege, deși era catolic⁶.

Pasiunea lui William Schaw pare a fi fost arhitectura, însă faptul că a fost însărcinat să se ocupe de ambasadorii danezi indică faptul că avea și calități de diplomat, care îi vor fi de folos pentru activitatea lui de mai târziu. Apropierea de ambasadorii danezi poate fi și explicația pentru includerea lui William Schaw în alaiul regelui James al VI lea, care la sfârșitul anului 1589 s-a deplasat în Danemarca pentru a o aduce pe Ana a Danemarcei, ce avea să îi devină soție. Fiind întârziată de furtunile din Norvegia, se pare că Schaw a stat cu James al VI-lea în Danemarca peste iarnă⁷.

La începutul anului 1590 s-a reîntors în Scoția, fiind trimis înaintea celorlalți pentru a finaliza pregătirile necesare sosirii regelui și a miresei sale, în mod special, finalizarea lucrărilor de reparații la Palatul Holyroodhouse și la reședința atribuită regi- nei din Dunfermline.

Ulterior, a devenit un apropiat al Anei de Danemarca, fiind numit șambelan al domeniului Dunfermline, funcție pe care a deținut-o până în 1593.

Nu apare nici o mențiune în documentele vremii cu privire la căsătorie sau posibili urmași ai lui William Schaw. Mai mult, faptul că a fost suspectat la un moment dat că ar fi iezuit poate fi chiar o dovadă că a fost burlac.

Numirea lui William Schaw ca Maestru al lucrărilor din Scoția pe viață, cu responsabilitate pentru toate castelele și palatele regale de către James al VI-lea s-a realizat la 21 decembrie 1583. Momentul numirii sale ca Maestru sugerează că a fost legat de evoluțiile politice ale vremii. James al VI-lea tocmai scăpase dintr-o facțiune protestantă extremă, Ruthven Raiders, care îl răpise în anul precedent, iar reacția împotriva acestui episod a adus la putere mai mulți conservatori. Astfel, numirea, care presupunea înlocuirea predecesorului său (Sir Robert Drummond din Carnock) dintr-o funcție care îi fusese acordată pe viață, sugerează că Schaw era asociat cu interese conservatoare.

Schaw was the King's "*praefectum architecturae*", even though he was a Catholic⁶.

William Schaw's passion seems to have been architecture, but the fact that he was appointed to entertain the Danish ambassadors indicates that he also had the qualities of a diplomat, which would be of use to him in his later activities. The closeness to the Danish ambassadors could also explain why he was included in the group of King James VI, who at the end of 1589 went to Denmark to bring back Anne of Denmark, who would become his wife. Delayed by the storms in Norway, it would seem that Schaw remained with James VI in Denmark over the winter⁷.

In the beginning of 1590 he came back to Scotland, sent before the others to finish the necessary preparations for the arrival of the King and his bride, and especially the repairs at Holyroodhouse Palace and the residence given to the Queen in Dunfermline.

He later became close to Anne of Denmark and was named Chamberlain of the Dunfermline domain, a position he held until 1593.

Records show no mention of marriage or possible heirs for William Schaw. Furthermore, the fact that he was once suspected to be a Jesuit might even be proof that he remained single.

James VI named William Schaw as Master of Works in Scotland for life, holding responsibility for all royal castles and palaces, on 21st December 1583. The moment of his investment as Master suggests that the event was tied to the political developments of the time. James VI had just escaped from an extremist Protestant faction, the Ruthven Raiders, who had kidnapped him the year before, and his reaction brought to power several conservatives. Therefore the investment, which involved replacing his predecessor (Sir Robert Drummond of Carnock) from a life-long office, suggests that Shaw was associated with conservative interests.

The fact that William Schaw, although a Catholic, from this perspective even being a concern for the

⁶ Calendarul Documentelor de stat referitoare la Scoția (13 volumes, Londra 1898 – 1969); CSPS, 1595-7, 228.

⁷ Lucrări referitoare la căsătoria Regelui James al 6-lea al Scoției cu Prințesa Anna a Danemarcei (Club Bannatyne, Edinburgh, 1828), 29-30, appendix, 10, 15-16; D. Moysie, Memorii despre afacerile Scoției (Cluburile Bannatyne and Maitland, Edinburgh, 1830), 82; J. Spottiswoode, Istoria Bisericii Scoției (3 vols., Societatea Spottiswoode, Edinburgh, 1851), ii, 405; CSPS, 1589-93, 245, 252.

⁶ The Calendar of State Documents Regarding Scotland (13 volumes, London, 1898-1969); CSPS, 1595-7, 228.

⁷ Works Regarding the Marriage of King James VI of Scotland to Princess Anne of Denmark (Bannatyne Club, Edinburgh, 1828), 29-30, appendix 10, 15-16; D. Moysie, Memoirs on the Affairs of Scotland (Clubs Bannatyne and Maitland, Edinburgh, 1830), 82; J. Spottiswoode, History of the Church of Scotland (3 vols., Spottiswoode Society, Edinburgh, 1851), ii, 405; CSPS, 1589-93, 245, 252.

Faptul că William Schaw, desigur catolic, reprezentând chiar o îngrijorare pentru englezi din acest punct de vedere, și-a păstrat funcția atribuită de James al VI-lea într-o țară protestantă, dovedește abilitați de diplomație pentru păstrarea unui echilibru. Documentele vremii menționează și alți scoțieni de la curte, care deși erau catolici, au evitat acțiunile care puteau provoca persecuții, și probabil chiar asistau la slujbele protestante din când în când. Unul dintre cei mai apropiați prieteni ai lui Schaw, Alexander Seton, a practicat un astfel de „act de echilibru religios” timp de mulți ani, în timp ce deținea funcții publice înalte⁸.

La 28 decembrie 1598, Schaw, în calitate sa de Maestru de Lucrări și Director General al maeștrilor pietrari, a emis „Statutul și ordonanța trebuie să fie observate de toți maeștrii masoni din acest tărâm”⁹. – **Primele Statute Schaw**.

Preambulul prevede că statutele au fost emise cu consimțământul unei convenții meșteșugărești, specificate pur și simplu ca „toți maeștrii masoni adunați în acea zi”. Se pare că William Schaw a convocat întâlnirea maeștrilor masoni pe 27 decembrie, cea mai importantă zi din calendarul masonic și că, în urma discuțiilor purtate atunci, au fost elaborate Primele Statute Schaw și emise în ziua următoare.

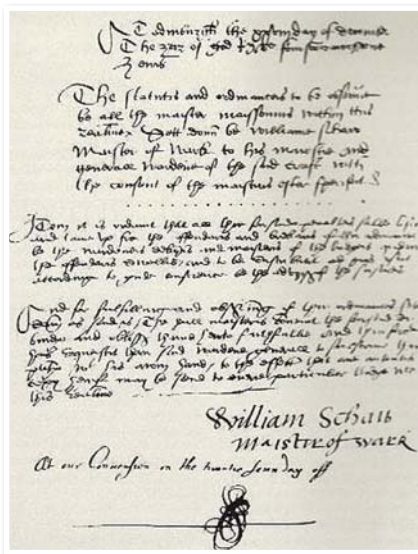
Primele Statute ale lui Schaw se bazează pe Texte vechi¹⁰, dar aduc și informații suplimentare pentru a descrie o ierarhie de gardieni,

English, held the position given to him by King James in a Protestant country proves his diplomatic abilities of maintaining a balance. Records mentions other Scots at court who, although Catholic, avoided actions that could generate persecutions and probably even attended Protestant services from time to time. One of Schaw’s closest friends, Alexander Seton, practiced such an “act of religious equilibrium” for many years, all the while holding high public positions⁸.

On 28th of December 1598, as Master of Works and Director of Master Masons, Schaw released the “Status and Ordonance must be observed by all Master Masons in the realm”⁹ – **the First Schaw Statute**.

The introduction states that the Statutes were released with the agreement of a convention of artisans, mentioned only as “all the Master Masons assembled that day”. It seems that William Schaw summoned a meeting of master masons on 27th December, the most important day in the masonic calendar, and that, following the day’s talks, the first Schaw Statutes were elaborated and issued the next day.

The first Schaw Statutes are based on Old Texts¹⁰, but also bring additional information to describe a hierarchy of Wardens, Deacons

⁸ M. Lee, “Regele James” “cancelar papal”, *Renașterea și Reforma în Scoția*, ed. I. B. Cowan și D. Shaw (Edinburgh, 1983), 172-3.

⁹ Ed. Fraser, *Memorialul Montgomerie*. vol. 2 (Edinburgh 1849), pp. 239-40.

¹⁰ Manuscrise masonice, cele mai numeroase sunt Texte vechi sau Constituții. Aceste documente conturează o „istorie” a zidăriei, având originile la o rădăcină biblică sau clasică, urmată de reglementările organizației și responsabilitățile diferitelor clase. Mai rar apar și copii vechi scrise de mână ale ritualului, oferind o înțelegere limitată a riturilor masonice timpurii. Toate cele care preced data formării Marilor Loji se găsesc în Scoția și Irlanda și prezintă o asemenea asemănare încât ritualurile irlandeze sunt de obicei presupuse a fi de origine scoțiană. Primele minute de “cabane” formate înainte de prima Grand Lodge se află, de asemenea, în Scoția. Primele înregistrări ale primei Mari Loji în 1717 permit o înțelegere elementară a epocii premerghătoare Marii Loji și o oarecare înțelegere a personalităților și evenimentelor care au modelat francmasoneria de la începutul secolului al XVIII-lea în Marea Britanie; Francmasoneria în Scotia – https://wikicro.icu/wiki/Freemasonry_in_Scotland.

⁸ M. Lee, “King James, Papal Chancellor”, *Renaissance and Reform in Scotland*, ed. I.B. Cowan and D. Shaw (Edinburgh, 1983), 172-3.

⁹ Ed. Fraser, *The Montgomerie Memorial*, vol. 2 (Edinburgh 1849), pp. 239-40.

¹⁰ Masonic manuscripts, most of them old Taxes or Constitutions. These documents outline a “history” of masonry, having its origins in a biblical or classical root, followed by the regulations of the organization and the responsibilities of the various classes. Rarely do old hand-written copies of the Ritual appear, offering a limited understanding of the early masonic rituals. All those that predate the formation of the Grand Lodges are in Scotland and Ireland are so similar that the Irish rituals are usually assumed to be of Scottish origin. The first minutes of “cabins” formed before the first Grand Lodge are also in Scotland. The first records of the first Grand Lodge in 1717 allow for an elementary understanding of the age before the Grand Lodge and also, to some extent, of the personalities and events which shaped Freemasonry since the beginning of the 18th century in Great Britain; Freemasonry in Scotland – https://wikicro.icu/wiki/Freemasonry_in_Scotland.

diaconi și maeștri¹¹. Acest aspect oferă un indiciu clar că au existat și au fost cunoscute aceste Texte vechi în Scoția cu mult timp înainte de mijlocul secolului al XVII-lea, moment de la care au supraviețuit dovezile clare. Materialul preluat din Vechile texte a fost modificat și extins în cadrul Statutelor, astfel încât să fie potrivit condițiilor specifice scoțiene. Altfel spus, se pare că William Schaw nu a fondat lojile, ci a introdus reglementări standard, parțial derivate din Textele Vechi.

Nu voi prezenta aici textele Statutelor întrucât acestea pot fi lecturate separat¹², însă trebuie precizat că acestea aduc multe elemente de noutate referitoare la diverse reguli pentru funcționarea lojei, alegerea conducerii lojei, supravegherea muncii și amenzi pentru neparticiparea la ședințele lojei, asumarea unei munci fără a avea competența necesară pentru a o executa, angajarea ucenicilor, accesul în lojă etc. Statutele au fost agreeate de toți maeștrii masoni prezenți și au fost trimise copii fiecărei loji din Scoția.

Primele Statute ale lui William Schaw oferă dovezi noi despre organizarea masonică existentă în Scoția, dar totodată introduc și aspecte noi. Astfel, organizarea masonică delimitată în Primele Statute se bazează pe loji. Numele este vechi, dar lojile descrise acum sunt foarte diferite de cele cunoscute din surse anterioare. Astfel, lojile medievale erau, fie clădiri temporare (locuri de lucru, de mâncare și/sau de dormit la un șantier), fie instituții semi-permanente care funcționau pe lângă marile clădiri ecleziastice importante, dar limitate la zidarii care lucrau la aceste clădiri. Nu există nicio dovadă că astfel de loji au jurisdicție asupra tuturor zidarilor care lucrează într-o zonă, sau că au control general asupra persoanelor ce ar putea intra în lojă, sau că lojile individuale au legături cu alte loji pentru a exercita o jurisdicție mai largă, deși Al doilea Statut Schaw a indicat că Loja Kilwinning pretindea că a avut astfel de drepturi în trecut¹³.

Toate aceste caracteristici apar pentru prima dată în Primele Statute Schaw. Acestea menționează necesitatea stabilirii unui sistem coerent de loji pentru toată Scoția, cu un supraveghetor general care să aibă jurisdicție asupra tuturor lojilor. Se menționează (în termeni vagi însă) întâlniri și adunări deasupra nivelului unei loji și, deși relația dintre lojă și comitat nu este definită, se pare că lojile dintr-un comitat trebuiau să lucreze împreună.

Evident, aceste noi loji au asemănări cu cele din perioadele anterioare. Numele în sine a fost unul

and Masters¹¹. This gives a clear indication that these ancient Texts were known in Scotland long before the middle of the 17th century, after which point we have clear evidence of that. The material taken from the Old Texts was modified and extended in the Statutes, so that it covered specific Scottish conditions. In other words, William Schaw did not found the lodges, but he introduced standard regulations, partially derived from the Old Texts.

I will not present the texts of the Statutes here, as they can be read separately¹², but it must be noted that they bring many new elements regarding various rules regarding the functioning of the lodge, choosing the head of the lodge, overseeing the work and imposed fines for not taking part in the lodge's meetings or for taking on a work without having the necessary competence to execute it, regarding the employment of apprentices, access in the Lodge etc. The Statutes were agreed upon by all present Master Mason and copies were sent to every Lodge in Scotland.

William Schaw's first Statutes offer new evidence about the masonic organization in Scotland, while at the same time introducing new aspects. The masonic organization outlined in the First Statute is based on lodges. The name is ancient, but the lodges described now are very different from the ones in earlier sources. Medieval lodges were either temporary buildings (places for work, eating and sleeping on the site), either semi-permanent institutions that functioned affiliated to great ecclesiastic buildings, but limited to the masons who were working on these buildings. There is no evidence that such lodges had jurisdiction over all the masons working in an area or if they had general control over people who could enter lodges, or if individual lodges had connections with other lodges in order to extend their jurisdiction, although The Second Schaw Statute indicates that Lodge Kilwinning claimed to have had such rights in the past¹³.

All these characteristics appear for the first time in the First Schaw Statute. They mention the need to establish a coherent system of Lodges in all of Scotland, with a General Warden that should have jurisdiction over all lodges. It also mentions (vaguely, however) meetings and gatherings above the level of a lodge and, although the relationship between lodge and County is not defined, it appears that the lodges in a county had to work together.

Of course, these new lodges have their resemblance with earlier ones. The name itself had been accepted

¹¹ Andrew Prescott, *Vechile taxe revizuite*, din *Tranzacțiile Lojii de Cercetare Nr. 2429 (Leicester)*, 2006, Pietre-Stones Documente Masonice, preluate 21 Aprilie 2013.

¹² http://www.themasonictrowel.com/Articles/Manuscripts/manuscripts/shaw_statutes/shaw_statutes.htm

¹³ David Stevenson, *Originea Francmasoneriei*, 1998, p. 34 – 44.

¹¹ Andrew Prescott, *Old Taxes Revised*, from *The Transactions of the Research Lodge No. 2429 (Leicester)*, 2006, Stones Masonic Documents, consulted 21st April 2013.

¹² http://www.themasonictrowel.com/Articles/Manuscripts/manuscripts/shaw_statutes/shaw_statutes.htm

¹³ David Stevenson, *Origins of Freemasonry*, 1998, p. 34-44.

acceptat de mult timp pentru un grup sau organizație de zidari, iar lojile anterioare au căutat, fără îndoială, să reglementeze intrarea în comerț și practicile de lucru precum lojele Schaw. Dar, fie că sunt temporare sau semi-permanente, lojile medievale târzii se preocupaseră doar de zidarii care lucrau la o singură clădire, sau poate cel mult la toate clădirile publice dintr-un anumit burg. Dacă a existat o organizare peste acest nivel, a fost fie informală – zidarii trecând de la o clădire la alta (cu aceleași regulamente ale meșteșugului, introducând astfel un element de uniformitate) – fie bazată pe faptul că în unele zone zidarii au frecventat ocazional reuniunile ținute de către supraveghetori regionali, creând un fel de adunare de zidari. De asemenea, fără îndoială, lojile anterioare au avut ritualuri și ceremonii deoarece este dificil de conceput că o organizație medievală de meșteșugari să nu aibă ritualuri. Nimic nu indică însă, că aceste ritualuri erau identice cu cele ale noilor loji Schaw.

Numele oficialului șef din noile loji a fost și el o moștenire din trecut. Există o referire la paznicul unei loji din Anglia secolului al XIV-lea, iar actul din 1427 al parlamentului scoțian se referea la gardienii artizanilor. Dar, din nou, asemănarea numelui nu trebuie luată ca dovadă că funcționarul medieval era identic cu funcționarul descris în Statutele Schaw, și că a prezidat o instituție identică. Biroul de gardian al serviciului de peste o cabană de șantier nu avea nimic de-a face cu lojile din Statutele Schaw și cu gardienii acestora, iar faptul că lojile de șantier în stil medieval puteau exista alături de noile loji Schaw, dar complet separate de ele, subliniază faptul că acestea erau foarte diferite chiar dacă aveau același nume.

Atât în ritual, cât și în organizare, William Schaw pare să fi construit pe tradițiile fragmentare ale meșteșugului, însă tema centrală este mai degrabă inovația decât continuitatea.

Sistemul de loji din Primele Statute Schaw a oferit o soluție problemei existente în acea perioadă referitoare la apartenență unei persoane atât la o organizație autonomă – „încorporație” (existau foarte multe în acea perioadă) cât și la o lojă. Astfel, cu experiența diplomatică pe care a dobândit-o la curte, William Schaw a rezolvat această dificultate, masonii putându-și păstra calitatea de membri ai „încorporațiilor” (supuse controlului burgurilor) pentru avantajele pe care le aducea acest lucru în interiorul burgurilor, și, în același timp, să fie și membri în loji (în afara controlului consiliului burgului).

Această interpretare a motivului pentru care atât lojile, cât și „încorporațiile” au fost considerate necesare de către zidari, postulează că, deși zidarii își doreau să beneficieze de privilegiile oferite de apartenența la organizațiile burgului, doreau și să evite controlul complet al burgului asupra meșteșugului lor.

for a long time for a group or organization of masons, and earlier lodges certainly tried to regulate the entry in the trade and the working practices just as the Schaw Lodges did. However, be they temporary or semi-permanent, the late medieval lodges had concerned themselves only with masons that were working on a single building, or maybe at the most, on all public buildings in a certain borough. If there was a form of organization above this level, it was either informal – with masons going from one building to another (with the same regulations of the craft, thus introducing an element of uniformity) –, or based on the fact that in certain areas masons occasionally frequented the meetings held by the regional wardens, thus creating a sort of masons’ assembly. Also, without a doubt, earlier lodges had rituals and ceremonies, because it would have been hard to conceive a medieval organization of craftsmen with no rituals. Nothing indicates, however, that these rituals were identical to those of the new Schaw Lodges.

The name of the chief official in the new lodges was undoubtedly a legacy of the past. There is a reference to the Warden of a lodge in England in the 14th century, and the 1427 Act of the Scottish Parliament referred to the Artisans’ Wardens. Again, however, the similarity in name must not be taken as a proof that the medieval official was the same as the one described in the Schaw Statutes and that he presided over an identical institution. The office of Warden of the Work over an on-site cabin had nothing to do with the lodges in the Schaw Statutes or their wardens, and the fact that medieval-style construction site lodges could exist alongside the new Schaw Lodges, but completely separate from them, underlined the fact that they were very different, even though they bore the same name.

Both in the Ritual and in the organization, William Schaw seems to have built upon the fragmentary traditions of the Craft, but the central theme is innovation, rather than continuity.

The system of lodges in the First Schaw Statute offered a solution to the problem of the time regarding one person’s membership both in an autonomous “corporate” organization (there were a lot) and in a lodge. With the diplomatic expertise gained at court, William Schaw solved this difficulty, allowing masons to both keep their membership in “corporations” (under the control of the boroughs) for the advantages this brought within the boroughs, and to be Lodge members (outside the control of the borough’s council).

This interpretation of the reason why both lodges and “corporations” were considered necessary by masons states that, although the mason wanted to benefit from the privileges offered by their membership in the boroughs organizations, they also wanted to avoid complete control of the borough over

Această sugestie este sprijinită de tradiția puternică conform căreia lojile nu ar trebui să se întâlnească în interiorul burgurilor. Documentele masonice timpurii subliniază că acest lucru a fost pus în practică uneori. Zidarii Melrose s-au întâlnit în afara burgului la Newstead; zidarii din Aberdeen au traversat râul Dee pentru a se întâlni în afara jurisdicției burgului; zidarii din Elgin s-au întâlnit la Loja din Kilmolymock, zidarii din Perth la Loja din Scone. Cu toate că aceste loji au fost numite după locuri din afara burgurilor, se pare că totuși membri s-au întâlnit în interiorul lor, numele lor fiind un fel de declarație simbolică că nu se considerau pe ei înșiși ca instituții ale burgului¹⁴. Alte loji nu au fost asociate exclusiv cu un singur burg: Kilwinning a atras membri din Irvine, Ayr și din alte orașe, Aitchison's Haven din mai multe burguri din apropiere de Edinburgh.

Faptul că Schaw a acceptat ca diaconii de „încorporații” să prezideze lojele burgului poate fi un preț pe care a trebuit să-l plătească pentru a convinge „încorporațiile” să accepte existența a ceea ce ei ar fi putut considera a fi amenințări pentru organizațiile meșteșugărești. Se spune că înregistrările timpurii pierdute despre „încorporația Capelei Mariei” au conținut multe exemple de semnături ale lui Schaw, lucru ce sugerează că el a avut un rol principal în aceste chestiuni, ceea ce i-ar fi permis să-i convingă pe unii membri să accepte crearea unei loji.

Sigur că lojile ar fi dorit să fie singurele care exercitau autoritate asupra meșteșugului zidăriei, însă circumspecția cu care acționau în practică indică conștientizarea existenței „încorporațiilor” și a consiliilor burgurilor, a necesității de a evita provocarea acestora, precum și a atragerii de noi membri în loji astfel încât să se consolideze în timp.

În cadrul Primului Statut Schaw sunt menționate mărcile de mason, precum și necesitatea consemnării acestora în caiete de procese verbale ale lojei. Nu există nicio dovadă, însă că li s-ar fi atașat vreo semnificație simbolică. Acestea au evoluat în Evul Mediu ca modalități de identificare a lucrărilor făcute de masoni individuali și, prin urmare, puteau să nu fie în mod esențial diferite de semnele de identificare înregistrate în secolul al XVII-lea, ci doar monograme ale inițialelor masonilor și, prin urmare, nu au în mod clar un sens ezoteric. Singura excepție de la această generalizare este obsesia remarcabilă a lui Sir Robert Moray pentru semnul său de mason, dar el fiind un mason atât de extraordinar și atipic nu ne putem baza concluziile pe suprapunerea atitudinilor lui peste cele ale altor zidari.

Un element de noutate introdus de Schaw în Statute a fost interdicția pusă masonilor să lucreze cu cowans. Conform dovezilor existente în procesele-verbale ale

their craft. This suggestion is supported by the strong tradition according to which the lodges should not meet inside the boroughs. Early masonic records underline that this was put in practice sometimes. The Melrose Masons met outside the Newstead Borough; the masons in Aberdeen crossed the Dee to meet outside the jurisdiction of the borough; the Elgin Masons met at the Kilmolymock Lodge, the Perth Masons at the Scone Lodge. Although these lodges were named after places outside the boroughs, it seems that the members met inside them and that their names were a sort of symbolic declaration that the lodges did not consider themselves institutions of the borough¹⁴. Other lodges were not associated with a single borough: Kilwinning attracted members from Irvine, Ayr and other cities, while Aitchison's Heaven had members from several boroughs around Edinburgh.

The fact that Shaw accepted “incorporation” deacons to preside over the lodges of the borough could be the price he had to pay in order to convince “incorporations” to accept what they might have seen as a threat to the associations of craftsmen. It is said that the early lost records about the “Mary's Chapel incorporation” contained many examples of Schaw's signatures, which suggests he had a key role in these matters, thus allowing him to convince some of the members to accept the creation of a lodge.

Of course the lodges would have liked to be the only ones exercising authority over the craft of masonry, but the circumspection with which they acted in practice shows they realized the existence of “incorporations” and borough councils, the need to avoid challenging them, as well as the need of attracting new members, so that they strengthen over time.

In the First Schaw Statute there is mention of masonic marks, as well as the need to record them in the minutes of the lodge. However, there is no evidence that they were given symbolic meaning. They evolved over the Middle Ages as ways of identifying the works done by individual masons and, as such, they might not have been essentially different from the methods of identification registered in the 17th century, but rather only monograms of the masons' initials, and as such clearly lacking any esoteric meaning. The only exception from this general rule is Sir Robert Moray's remarkable obsession with his mason's mark, but with him being such an extraordinary and atypical mason we cannot base our conclusions by comparing his attitudes with those of other masons.

A novelty introduced by Schaw in the Statutes was the interdiction imposed on masons for working with the cowans. According to evidence from the minutes of the lodges, they were “semi-qualified people” meant

¹⁴ David Stevenson, *Originea Francmasoneriei*, 1998.

¹⁴ David Stevenson, *Origins of Freemasonry*, 1998.

întâlnirilor lojilor aceștia erau „oameni semi-calificați” meniți să întreprindă doar anumite lucrări; se pare că ceea ce le lipsea de fapt nu era îndemânarea, ci inițierea în tradiția ezoterică. În acest fel William Schaw a dorit ca masonii să fie un corp exclusiv de bărbați calificați, atât prin formare în deprinderi, cât și prin inițiere în tradiția ezoterică a meșteșugului.

Statutele Schaw nu au fost implementate în fiecare detaliu deoarece practicile locale variau foarte mult. Cu toate acestea, statutele au definit caracterul de bază al lojei din secolul al XVII-lea.

Cel de-**al doilea statut al lui William Schaw** a fost semnat la 28 decembrie 1599, la Holyroodhouse. În cuprinsul acestuia sunt nominalizate trei loji, între care se pare că a existat o dispută pentru prioritate. Astfel, ca un compromis, Loja din Edinburgh a fost recunoscută ca principala lojă din Scoția, Kilwinning a doua, iar Stirling a treia. Mai mult, Lojei Kilwinning i s-a acordat jurisdicție asupra altor loji din vestul Scoției, iar oficialii lojei au fost însărcinați să se asigure că toți membri stăpânesc „arta memoriei”.

Au fost stabilite reguli pentru păstrarea corectă a evidenței lojilor, soluționarea problemelor de sănătate și siguranță în timp ce se lucrează la înălțimi. Astfel, lojele Schaw se reorganizau ca și instituții de lungă durată.

Așa cum Primul Statut a pornit de la Textele vechi căroara le-a adăugat elemente inovatoare, și în cel de-**al doilea Statut**, William Schaw subliniază importanța păstrării tradițiilor meșteșugului. Astfel, se face referire directă la cei mai procepuți maeștri care trebuie să îi testeze și inițieze pe ceilalți în arta meșteșugului, a științei și memoriei antice, iar cei care doresc să intre în loji trebuie să dea dovadă că stăpânesc „arta memoriei”, printre alte calificări necesare. „Arta memoriei” era o tehnică de memorare a lucrurilor care își avea rădăcinile în Grecia antică. Inițial o metodă pur utilitaristică – deși remarcabil de elaborată – de ajutorare a memoriei, în Evul Mediu și Renaștere, arta memoriei a căpătat nuanțe mult mai complexe, având conotații simbolice, chiar oculte. Înțeleptul egiptean antic Hermes Trimegistus a subliniat faptul că cea mai valoroasă înțelepciune este secretă, cunoașterea ei fiind limitată doar celor inițiați. În statutele sale, Schaw îi sfătuiește pe masoni să studieze *arta memoriei și a științei*, tehnici derivate din lumea antică pentru memorarea discursurilor.

Nu există suficiente dovezi care să susțină că William Schaw a fost cel care a introdus „arta memoriei” în organizarea masonilor ca pe o practică inovatoare sau dacă doar a continuat-o, dat fiind că în societatea scoțiană, unde obiceiurile și practicile trecutului erau dominante și importante, continuitatea este mai acceptabilă decât inovația. Cu toate acestea, referirea la „arta memoriei” poate fi o dovadă că lojele Schaw

to undertake only certain works. It would appear that they lacked not the skill, but the initiation in the esoteric tradition. William Schaw thus wanted for masons to be an exclusive corps of qualified men, both through their education and skills, as well as through their initiation in the esoteric tradition of the craft.

The Schaw Statutes were not implemented in every detail because local practices varied a lot. However, the Statutes have defined the base character of the lodge during the 17th century.

The Second Schaw Statute was signed on 28th December 1599 at Holyroodhouse. Within it are named three lodges that apparently had a dispute over priority. Therefore, as a compromise, the Lodge of Edinburgh was recognized as the main lodge in Scotland, Kilwinning as the second and Sterling as the third. Furthermore, Lodge Kilwinning was given jurisdiction over other lodges in the west of Scotland, and lodge officials were tasked with making sure that all the members master “the art of memory”.

Rules were established for the correct record-keeping of the lodges and for the solving of health and safety problems when working at considerable heights. We can say that the Schaw lodges were reorganizing as long-term institutions.

Just as the First Statute began from the Old Texts upon which innovative elements were added, so in the Second Statute William Schaw underlines the importance of maintaining the traditions of the craft. There is direct reference to the most skilled masters who must test and initiate the others in the art of the craft, of science and of ancient memory, and that those who wish to join the lodges must show they master “the art of memory”, among other necessary qualifications. The “art of memory” was a technique of memorizing things that had its roots in Ancient Greece. Initially a purely utilitarian method – although remarkably complex – of helping memory, during the Middle Ages and the Renaissance the art of memory took on more complex nuances, gaining symbolic, even occult, connotations. The ancient Egyptian wise man Hermes Trismegistus underlined the fact that the most valuable wisdom is secret, knowledge about it being limited to those who are initiated. In his Statutes, Schaw advises the masons to study *the art of memory and science*, techniques derived from the ancient world to memorize speeches.

There isn't enough evidence to support the theory that William Schaw introduced the “art of memory” in the masonic organization as an innovative practice or if he only continued it, given that in Scottish society, where customs and practices of the past were dominant and important, continuity is more acceptable than innovation. Nevertheless, the reference to the “art of memory” can be evidence that the Schaw lodges were

aveau înclinații spre gândirea mistică renescentistă, de renaștere a ezoterismului¹⁵.

Statutele au și o mare valoare istorică prin faptul că Schaw a ordonat lojilor să numească secretari și să țină evidența întâlnirilor. Astfel, primele minute ale lojelor Aitchison's Haven și Edinburgh Mary's Chapel sunt în 1599, acestea fiind cele mai vechi minute masonice din lume¹⁶. Aceste minute dezvăluie că lojile Schaw erau foarte diferite de celelalte forme de organizare ale zidarilor din acele vremuri. Continuă să existe încă „cabane” de șantier, fiecare sub autoritatea maestrului de lucrări responsabil de proiecte individuale, însă lojile Schaw, care apar în anii 1598–1599 aveau jurisdicție asupra tuturor masonilor dintr-un oraș sau zonă – justificându-și astfel denumirea de „loji teritoriale”.

Motivul pentru care lojile au funcționat în paralel cu „încorporările” (unde de regulă erau afiliate și alte meserii: dulgheri, instalatori etc.) este justificat, în primul rând de faptul că masonii aveau propriile lor tradiții, ritualuri și secrete pe care nu voiau să le împărtășească cu alți meșteri. Pentru aceste funcții ezoterice aveau nevoie de organizații exclusiviste din care să facă parte doar cei inițiați¹⁷.

Un al doilea motiv pentru care pietrarii au insistat să aibă și loji pe lângă „încorporări” este dictat și de faptul că „încorporările” aveau sediul în orașele în care meșteșugarii își desfășurau activitatea, însă cei mai mulți se mișcau în căutarea de muncă și aveau nevoie de o organizare recunoscută nu doar la nivel de oraș, ci și în afara acestora, acolo unde urmau a se derula proiectele de construcție la care erau angajați. Sigur că o perioadă, „cabanele” de șantier au îndeplinit într-o oarecare măsură această nevoie, însă exista neajunsul de a fi sub controlul reprezentanților angajatorului sau a unui consiliu al burgului. Din aceasta cauză, chiar înainte de 1600, masonii scoțieni începuseră să-și dezvolte propriile lor loji autonome, distanțându-se de autoritatea orașului sau a angajatorului, întâlnindu-se în afara acestuia de cele mai multe ori.

Prin urmare, pe fondul motivelor întemeiate ale masonilor de a dezvolta loji independente de „încorporații”, în afara controlului burgului, William Schaw a demarat reorganizarea și standardizarea lojelor care, se pare, se aflau în acele momente în dezordine. Mai mult, având calitatea de Maestru al lucrărilor regelui, William Schaw a considerat că aceasta reforma este o datorie a lui.

O problemă a standardizării lojelor o reprezenta dispunerea teritorială foarte vastă a acestora, pe care William Schaw a încercat să o rezolve prin solicitarea protecției regelui James al VI-lea. Astfel, au fost

inclined towards the mystic thought of the Renaissance, of reviving esotericism¹⁵.

The Statutes have even more historic value through the fact that Schaw ordered the lodges to name secretaries and keep track of meetings. As such, the first minutes of the Aitchison's Heaven and Edinburgh Mary's Chapel lodges are in 1599, making them the oldest masonic minutes in the world¹⁶. These minutes reveal that the Schaw lodges were very different from the other forms of organization of masons at the time. There still were construction site “cabins”, each one under the authority of the master of works responsible for the individual projects, but the Schaw lodges, that appeared in 1598-1599, had jurisdiction upon all the masons in a city or area – thus justifying the name “territorial lodges”.

The reason why lodges functioned parallel to the “incorporations” (where usually other professions were affiliated as well: carpenters, plumbers etc.) is justified, first of all by the fact that the masons had their own traditions, rituals and secrets they did not want to share with other artisans. For these esoteric functions they needed exclusivist organisations where only the initiated could be members¹⁷.

A second reason why the masons insisted on having lodges around the “incorporations” is dictated by the fact the “incorporations” had their headquarters in cities where the artisans activated, but the majority would move in search of work and they needed an organisation that was recognized not only in the city, but also in the areas outside it where the construction projects where they worked would be developed. Of course, for a time, the construction site “cabins” addressed this need to some extent, but there was the disadvantage of being right under the control of the commissioner's representatives or of a borough council. This is why, right before 1600, the Scottish masons had begun developing their own autonomous lodges, distancing themselves from the authority of the city or the employer, often times meeting outside the city.

Therefore, on the backdrop of the masons' sound motives for developing lodges independent from the “incorporations”, outside the borough's control, William Schaw began the reorganization and standardization of lodges which, apparently, were at that time in disarray. Furthermore, as the King's Master of Works, William Schaw considered that this reform was his duty.

A problem of standardizing the lodges was their extremely vast territorial spread, which William Schaw tried to solve by requesting King James VI's protection. Two letters were drafted from lodges

¹⁵ David Stevenson, *Originea Francmasoneriei*, 1998.

¹⁶ David Stevenson, *Originea Francmasoneriei*, 1998.

¹⁷ David Stevenson, *Originea Francmasoneriei*, 1998.

¹⁵ David Stevenson, *Origins of Freemasonry*, 1998.

¹⁶ David Stevenson, *Origins of Freemasonry*, 1998.

¹⁷ David Stevenson, *Origins of Freemasonry*, 1998.

redactate două scrisori din partea lojilor Dunfermline, St Andrews, Edinburgh, Aitchison's Haven și Haddington, semnate de către Schaw în calitatea sa de Maestru de Lucrări. Se presupune că acestea confirmă rolul Baronului de Roslin ca patron și ocrotitor al masonilor. Scrisorile sugerează, de asemenea, că reorganizarea propusă de Schaw a întâmpinat o serie de probleme, vorbind despre confuzie și decădere între zidari și despre faptul că potențialii angajatori abandonaseră regulile stabilite anterior, mai ales pe fondul pierderii patronajului bisericesc după reformă, precum și a scăderii numărului de proiecte de construcții¹⁸.

William Schaw intenționa astfel să câștige autoritatea regală pentru protecția lojelor având în vedere relația apropiată pe care o avea cu regele. Însă, acordarea unui astfel de privilegiu special unui meșteșug în detrimentul altuia, trecând peste autoritatea orașelor, sau a altor autorități locale, putea să declanșeze multe controverse, chiar și de natură religioasă, motiv pentru care această recunoaștere a întârziat să fie acordată.

Indiferent de localizarea în timp sau spațiu a masonilor, aceștia au căutat mereu să fie "speciali" în comparație cu restul societății, lucru posibil dacă există o selecție pragmatică a candidaturilor și cerința reală a unei probități morale, caracter, experiență de viață, cunostințe.

Dunfermline, St. Andrews, Edinburgh, Aitchison's Haven and Haddington, signed by Schaw as Master of Works. It is assumed that they confirm the Baron of Roslin's role as patron and protector of the masons. The letters also suggest that the reorganization proposed by Schaw faced a series of problems, telling about confusion and decline among the masons and about how potential employers had abandoned the rules established before, especially after losing the Church's patronage after the Reform and the number of projects and constructions.¹⁸

William Schaw thus intended to win royal authority for the protection of the lodges, given how close he was to the King. But awarding such a special privilege to one craft instead of another, going over the authority of the cities or of other local authorities, could start many controversies, even one of religious nature, which is why this recognition was late in being awarded.

No matter their localization in time or space, the masons have always sought to be "special" in comparison to the rest of society, which is possible with a pragmatic selection of applications and a true requirement of moral probity, character, life experience and knowledge. ■

¹⁸ David Stevenson, *Originea Francmasoneriei*, 1998.

¹⁸ David Stevenson, *Origins of Freemasonry*, 1998.

ARES Group provide first class services

Strategic Communications

Crisis communications messaging

Image consulting

Marketing for cross-cultural audiences

**LET US BE YOUR
PARTNERS!**

CONTACTS

Tel: +40-744-670070

Fax: +40-372-000969

e-mail: aresgroup ltd@gmail.com

PO - Box 22 - 544, Bucharest - Romania

Dunfermline Abbey – a worshipping community since 1072

Claudiu Ionescu

de vorbă cu / talking to

MICHAEL KRAUS

Past and Honorary Grand Master, Grand Lodge of Austria

Grand High Priest of York Rite Austria

Member of Board of International Masonic Affairs

Masoneria astăzi

Bună ziua – sau bună dimineața, în țara ta – Prea Respectabile Frate Michael Kraus, și îți mulțumesc că ești astăzi alături de noi ca să vorbim despre Francmasonerie.

E plăcerea mea.

Aș vrea să prezentăm publicului nostru viața masonică din Austria: câți masoni și câte Loji există, dacă există Loji și în alte limbi, ce rituri de perfecționare aveți în Austria și așa mai departe.

De curând avem 81 de Loji în Austria, iar alte două Loji se află în pregătire, nu au putut fi consacrate din pricina pandemiei. În clipa de față avem aproximativ 3700 de membri în Craft. Este primul an de la Al Doilea Război Mondial încoace când am înregistrat o scădere a numărului de membri, nu din cauză că nu am avea candidați – avem mulți, mai mulți decât putem iniția –, ci din cauză că pandemia nu ne-a permis să organizăm ceremonii de primire, iar din nefericire am înregistrat și un număr mare de morți din pricina coronavirusului. Prin urmare, Masoneria austriacă este încă în creștere, o creștere cât se poate de moderată, nedepășind vreodată 3%, însă 2020 a fost un an foarte greu și abia acum două săptămâni am reluat, cu mare grijă, întrunirile fizice. În timpul pandemiei am ținut întâlniri online. Să revin la întrebarea ta despre riturile de perfecționare: avem acum, în ordinea dimensiunii, Ritul York – format din Capitul, Consiliu și Comanderii – cu mai bine de 600 de membri. Avem Ritul Scoțian, cel mai vechi rit de perfecționare din Austria (Ritul York a început abia în 1974). Avem o Lojă a Sfântului Arc Regal și – probabil o situație unică în lume – Loja noastră engleză a Sfântului Arc Regal e integrată în Ritul York American. Au acces la întâlniri din așa-numitul Grad al Șaptelea din Ritul York și au înlesnit procedurile de participare. Așadar, la nivel de capitule avem armonie, la fel și între Ritul Scoțian și Ritul York. Lucrurile nu au stat mereu așa, uneori situația a fost foarte competitivă. Din 2016

Very good afternoon – or good morning, in your country – Most Worshipful Brother Michael Kraus, and many thanks for being here to chat about Freemasonry.

It's my pleasure.

I would like to introduce our audience to the Masonic life in Austria: how many Masons and Lodges are there, if there are Lodges in other languages, what appendant bodies you have in Austria and so on.

We have recently 81 Lodges in Austria and two new Lodges in preparation that could not be installed due to Corona. Presently we have approximately 3700 members in the Craft. It's the first year ever since the Second World War that we've had a decline in membership, not because we do not have any applicants – we have many applicants, more than we can initiate – but due to Corona we

did not have the possibility to have reception ceremonies, and very unfortunately we had quite a number of deaths also due to Corona. So Austrian Masonry is basically still on its growth path, a very moderate growth, never beyond 3%, but we had a very difficult year in 2020 and only a couple of weeks ago we carefully started physical gatherings. During Corona we had online meetings. Back to your question about appendant bodies: we now have, in ranking by size, York Rite – consisting of Chapter, Council and Comanderies – with more than 600 members; we have the Scottish Rite, the oldest appendant installation in Austria (the York Rite only started in 1974); we have one Lodge in the Holy Royal Arch and – probably a unique situation in the world – our English Holy Royal Arch Chapter is integrated in our American York Rite. They have access to meetings in the so-called 7th Degree in York Rite and they have facilitated procedures of participation. So we have harmony on the Chapter world and we also have harmony among the Scottish Rite and York Rite. This was not always

avem întâlniri comune cel puțin o dată pe an și ne aflăm într-o relație foarte bună. Mai noi avem și Masoni Mark, din 2007, avem așa-numitul Rit Scoțian Rectificat (dar numai într-o zonă din Austria, este foarte mic). Avem Conclave și în mod neoficial avem Shrine. După cum se știe, avem o mică grupare de Loji ale Marelui Orient neregulare, dar și Loji mixte și doar pentru femei. Avem o regulă foarte strictă: vizitele sunt interzise, cu toate că ocazional au loc. Și în cazul structurilor irregulare există mai mult sau mai puțină armonie între ele. După cum fără îndoială știi, foarte celebrul nostru muzeu din Rosenau, unica Lojă europeană rămasă din secolul XVIII, e deschis Lojilor neregulare care vor să se întâlnească acolo.

Aveți Loji în alte limbi?

Da, de mulți ani avem o Lojă maghiară, Helikon, care funcționează legal. Avem o Lojă franceză, Les Trois-Canons, își efectuează lucrările în franceză. Avem o Lojă engleză, Sarastro, tot de ritual englez, integrată și ea în Marea Lojă a Austriei. Însă din punct de vedere ritualic avem o singură Lojă de ritual austriac în Craft. Francezii au ritul scoțian vechi, iar englezii au ritul englez, ca de obicei.

Marile Loji de limbă engleză își pierd membrii. Este situația aceeași în Austria (exceptând perioada de pandemie)? Ce politici aveți ca să păstrați membrii?

Motivul principal pentru dezvoltarea diferită în lume are legătură cu poziția Masoneriei în societate. În țările francofone și în general vorbitoare de limbi romanice (America Latină, Italia etc.) există tradiția de a privi Masoneria ca pe ceva de sorginte Iluministă, ca având un rol politic în societate. Apare o mare neînțelegere la nivelul interpretării principiilor de bază ale United Grand Lodge of England, unde se spune că „nu se va discuta despre religie și politică”. Inițial însemna că ar trebui să te ferești de manevrele politice din partid, să nu te implici în controversile politice din fiecare zi. Însă – și din păcate lucrul acesta e interpretat greșit de majoritatea Lojilor anglofone – nu ar trebui să te ferești de implicare, de interesul față de societate. Angajamentul în societate a fost întotdeauna o misiune principală a Masoneriei în Europa continentală, încă este în America Latină și în multe țări est-europene, iar în mod tradițional este un aspect la Masoneriei în Lojile care cresc foarte rapid din Africa, pentru că majoritatea au fost întemeiate sub influență franceză, iar Franța s-a aflat întotdeauna în centrul implicării sociale. Prin urmare, cum publicul – în Europa, cel puțin – are cunoștințe destul de bogate despre Masonerie, iar interesul față de societate este ridicat, nu avem probleme în a aduna sau iniția membri noi. Situația în toată lumea e de așa natură că mulți oameni cred că partidele, sindicatele, chiar și alte instituții, religiile nu au reușit să dea răspunsuri unor întrebări ale societății și caută noi mijloace de a veni împreună,

the case, we had sometimes a very competitive situation. Now, since 2016, we have mutual meetings at least once a year and we are in a very good relationship. Now we also have the Mark Masons, since 2007, we have the so-called Rectified Scottish Rite (but only in part of Austria, very small). We have the Conclave and unofficially Shrine. And, as you might know, as is known, we have a small unit of irregular Grand Orient Lodges also, with mixed and also women Lodges. We have a very strict regulation: there is no permit for visitation, although it happens occasionally. But there is also more or less a harmony even with the irregular institutions. As you certainly know, our very famous museum in Rosenau, the only European existing Lodge from the 18th century, is also open for irregular Lodges to have meetings there.

Do you have Lodges in other languages?

Yes, we have since many years a Hungarian Lodge, Helikon, which is a full-permit Lodge. We have a French Lodge, Les Trois-Canons, they work in French. We have an English Lodge, Sarastro, also in the English Ritual, also integrated in the Austrian Grand Lodge. But Ritual-wise we only have one Austrian Ritual in the Craft. The French have the Old Scottish Ritual, and the English have the English ritual, as usually.

The English-speaking Grand Lodges are losing membership. Is it the same situation in Austria (except this period with the pandemic)? What kind of politics do you have for retaining membership?

The main reason for this different development around the world primarily has to do with the position of Masonry in society. In the French and romance language countries (Latin America, Italy etc.) there is a tradition of viewing Masonry in an Enlightenment posture, a political posture in society. There is a big misunderstanding in interpreting the basic principles of the United Grand Lodge of England where it says “no politics or religion”. The meaning originally was that you should stay away from political issues in the day to day party political maneuvering, don’t get involved in day to day political controversies. But – and that, unfortunately, is misinterpreted by most English-speaking lodges – you should not stay away from engagement, from interest in society. This engagement in society has always been one of the major tasks in Masonry in continental Europe, it still is in Latin America and in many new European countries in the Eastern hemisphere of Europe and it is also traditionally an aspect of Freemasonry in the very fast-growing Lodges in Africa, because most of them have been founded under French influence, and France was always in the middle of social involvement. So, since the knowledge of Freemasonry by the public – in Europe, at least – is quite large, with interest in society, we do not have problems in gathering or acquiring new members. The situation in the world is

de a se implica în societate și, evident, Francmasoneria e unul dintre ele. Lucrul acesta a fost neglijat sau neobservat în lumea anglofonă, în Statele Unite, în Marea Britanie – ei se concentrează pe tradiție, istorie, ritual, făcând ca tinerilor candidați să le fie greu să devină membri și să lucreze acolo, pentru că ritualurile sunt atât de complicate și trebuie să faci totul pe de rost încât mulți se feresc, pentru că nu sunt nici capabili și nici dornici să-și pună povara aceea pe umeri. Conservarea istoriei nu e un motiv suficient! Dacă nu le dai un conținut care are legătură cu viața lor de zi cu zi, tinerii nu vor fi interesați.

Absolut. Care sunt relațiile Francmasoneriei austriece cu autoritatea statului? Țin minte că acum mulți ani mi-ai spus că ai fost contactați de președinție pentru ceva ce ținea de constituție. Voiam să subliniez acest aspect, în opinia mea e extraordinar.

A fost o situație foarte specială. În afară de asta, încă există mult scepticism, controversă și animozitate împotriva Francmasoneriei în Austria. Da, da, chiar există. De ce? Pentru că nu se știe – iar lumea nu e foarte interesată – că Austria și Francmasoneria nu mai sunt într-un conflict direct cu Roma, cu Biserica Romano-Catolică. Însă pe vremuri au fost, iar Francmasoneria a fost interzisă în Austria, și evident că are reputația de a fi o posibilă sursă de manevre politice din umbră. Și, foarte important, întrucât Austria nu face nici un pic de PR ca să repare imaginea asta, oamenii de rând – dar nu cei educați – consideră că Masoneria e ceva împotriva societății. Cei educați, cei care cunosc istorie, cei care știu că din Masoneria austriacă au făcut parte multe personalități importante știu și că Masoneria a contribuit la existența, pacea și gândirea europeană din Austria. De asta fostul nostru președinte a fost de acord ca Francmasoneria să facă parte dintr-o platformă care avea scopul să restructureze constituția și să o îmbunătățească. Am fost invitați să participăm. Fostul președinte, dl. Fischer, vicepreședintele și mulți membri ai Parlamentului

such that many people believe that parties, unions, other institutions even, religions have failed to answer questions of society and they are looking for new means of togetherness, of engagement in society and, obviously, Freemasonry is one of them. This has been neglected or not recognized in the English-speaking world, in the United States, in the United Kingdom – they concentrate on tradition, on history, on ritual, making it very difficult for young candidates to become members working there, because the rituals are so complicated and you have to do everything by heart that many just shy away because they are not able and willing to put that burden upon themselves. Just for the reason of fostering history is not enough! If you don't give young people a content that has to do with their every day life, they're not interested.

Absolutely. What are the relations of the Austrian Freemasonry with the authority of the state? I remember many years ago you told me that you were contacted by your presidency for the constitution. I wanted to underline this aspect, it's fantastic in my opinion.

That was a very special situation. Aside from that, there is still a lot of skepticism and controversy and animosity against Freemasonry in Austria. Yes, there is. Why? Because it is unknown – and people don't really develop a lot of interest in that – Austria and Freemasonry are not anymore in a direct conflict with Rome, with the Roman-Catholic Church. But they were, and Freemasonry was forbidden in Austria, and obviously it has the reputation of being a possible root of political maneuvers behind the scenes. And, very important, since Austria is not doing any PR to rectify this picture, normal people – but not the educated people – think that Masonry is something against society. Now, the educated people, people who know history, people who know that there are so many important personalities in Austrian Masonry, they know that Masonry has contributed to the existence, peacemaking and European thought in Austria. This is the reason why the former president agreed that Freemasonry be invited to a platform which had the aim of restructuring our constitution and improving our constitution. We were invited to participate. The former president, Mr. Fischer, his deputy and many other people in the Parliament appreciated the fact that Masonry is strong and vivid in Austria and wanted to have Austria participate in a constitutional reform movement. But, very important, we did not participate. We declined the invitation. Why? Because it was public and, since we avoid publicity, since we avoid public relation, for a number of reasons, we preferred not to be in the window, on the stage. I explained it at the time to the president, he understood, he regretted it but said he understood that a movement like Freemasonry wants to be

și-au dat seama de faptul că Masoneria e puternică și vie în Austria și au vrut ca Austria să participe la o mișcare de reformă constituțională. Însă, lucru foarte important, nu am participat. Am refuzat invitația. De ce? Pentru că era o chestiune publică și, cum noi evităm publicitatea și relațiile publice, din mai multe motive, am preferat să nu ne expunem. I-am explicat asta președintelui, a înțeles, a spus că îi pare rău dar că înțelege că o mișcare ca Francmasoneria preferă să fie un catalizator și nu să se expună animozităților și că e mai bine să nu intrăm într-o astfel de platformă publică. Faptul că ne considerăm nu o societate secretă, ci foarte retrasă și faptul că nu spunem cine sunt membrii noștri funcționează, evident, ca un mecanism care stârnește curiozitatea. Dacă ai un secret, dacă nu vorbești despre el, multă lume o să fie interesată fie și numai ca să afle care e secretul. Așadar din politica foarte strictă de a fi retrași, de a nu ieși în public, de a ne considera o „societate secretă” (și pun accent aici pe ghilimele) rezultă un mecanism puternic de recrutare.

Are Francmasoneria din Austria legături oficiale cu Biserica?

Avem o tradiție în trecut. Din 1968, după ce Papa Ioan al XXIII-lea a creat o secție care să se ocupe de mișcările din afara Bisericii, cardinalul nostru austriac, König, s-a apropiat de Masonerie și timp de zece ani a depus eforturi ca să repare imaginea și conținutul istoric al controverselor dintre Francmasonerie și Biserică. Ca atare, Dreptul Roman, Dreptul Canonic, a fost modificat și a fost abolită excomunicarea, interdicția de a participa la Sacramente. Trebuie să recunoaștem că modificarea Canonului nu a fost respectată de administrația de după Papa Ioan al XXIII-lea. De ce? Pentru că a urmat un cardinal foarte conservator – Ratzinger, care mai târziu a devenit Papă la rândul lui – care nu voia ca Francmasoneria să fie reintegrată în societate drept o instituție non-antireligioasă. A scris un articol în care spunea că, deși nu ești în mod automat excomunicat și nu ți se interzice să participi la Sacramente, dacă ești mason înseamnă că trăiești într-un păcat grav. Când eram Mare Maestru am avut ocazia să discut public cu unul dintre confidenții Papei și l-am rugat să-mi explice ce înseamnă să fii „în păcat” față de Biserica Romano-Catolică. Mi-a explicat că ești în păcat dacă există o alianță condusă de Masoni împotriva Bisericii, dacă nu ești implicat în vreo conspirație împotriva Bisericii atunci nu ai motive să fii exclus din instituțiile Romano-Catolice religioase. Prin urmare, și situația asta a fost limpezită. În rândurile noastre avem și preoți, am avut un preot austriac foarte apropiat de Papă până de curând, iar în prezent Cardinalul Schönborn, din Austria, e apropiat de Masonerie dintr-un motiv foarte personal – tatăl lui a fost Mason. Chiar dacă nu e interesat ca acest lucru să se știe public, are o atitudine constructivă, pozitivă,

catalytic and not exposed to animosities and that it was better if we did not enter such a public platform. The fact that we consider ourselves not secret, but very private and we do not disclose memberships obviously also works as a mechanism to create curiosity. If you have a secret, if you don't talk about it, many people are interested just to find out what is the secret behind it! So there is a certain and very strong mechanism of recruiting people out of this very strict policy of being private, of not being public, of considering ourselves a “secret society” (and I underline the quotations marks).

Does the Austrian Freemasonry have relations with the Church, officially?

We have a tradition in the past. Since 1968, following Pope John the XXIII, who installed a unit that would deal with movements outside the Church, our Austrian cardinal, König, approached Masonry and for ten years worked intensively in rectifying the picture and the historical content of the controversies between Freemasonry and the Church. As a result of that, the Roman Law, the Church Law, was changed, and the excommunication, the prohibition to participate in the Sacraments was abolished. We have to admit that this change in the Law was not followed consequently by the administration after Pope John XXIII. Why? Because there was a very conservative cardinal – Ratzinger, afterwards he became Pope himself – who did not want Freemasonry to be reintegrated in society as a non-antireligious institution. He issued a paper claiming that, although if you are a Mason you are not automatically excommunicated and you are not automatically prohibited to participate in the Sacraments, you live in severe sin. I had the opportunity when I was Grand Master to have a public conversation with one of the very close confidants of the Pope and to have him explain what it means to be “in sin” against the Roman-Catholic Church. He explained that if there is an alliance against the Church led by the Masons, then you are in sin. If you are not in a controversy or conspiracy against the Church, you do not have to be excluded from participating in religious Roman-Catholic institutions. So this situation was clarified as well. We have priests among our members, we had an Austrian priest who was very close to the Pope in Rome until very recently and at present Cardinal Schönborn, our Austrian cardinal, is close to Masonry for a very personal reason – his father was a Mason. Even though he is not interested to make it publicly known, he has a constructive, positive, and not hostile attitude. If we have candidates who don't know if they would have a problem – being Catholic – with becoming a Mason, we advise them to talk to their bishop. If he is an educated bishop, he will

deloc ostilă. Dacă avem candidați care nu știu dacă, fiind catolici, există vreo problemă să devină Masoni, îi sfătuim să discute cu episcopul lor. Dacă episcopul e erudit, va ști că nu există nimic care să-i împiedice pe romano-catolici să devină Masoni.

Mulțumesc. Din experiența ta Masonică internațională ai observat diferențe între Francmasoneria Estică și cea Vestică, sau între America de Sud și cea de Nord? Care mod de a face Francmasonerie crezi că se apropie cel mai mult de ceea ce ar trebui să fie Francmasoneria?

Dacă înțelegem obiectivul inițial al Francmasoneriei, de când a fost ea fondată acum mai bine de 300 de ani, ca fiind acela de a consolida mișcarea Iluministă... Iluminismul nu e o creație a Masoneriei, dar Masoneria este o odraslă a Iluminismului. Iluminismul înseamnă să faci cunoașterea disponibilă celor mulți. Forța motorie a Masoneriei este impactul social. Dacă înțelegem Masoneria așa, drept un mecanism care să se opună dictaturilor, care să se opună comportamentelor neetice, dar un mecanism care să creeze o societate cu diverse credințe, diverse religii etc., atunci Masoneria nu are doar o funcție istorică – noi credem că Masoneria are o funcție importantă în dezvoltarea lumii de azi. E foarte mare păcat că mișcările Masonice din lumea anglofonă sunt atât de implicate în istorie și nu în societatea actuală. Asta e motivul pentru care pierde membri. Există țări în care misiunea Masoneriei e bine înțeleasă. Nou-întemeiatele instituții Masonice din Europa de Est au înțeles acest lucru. Când eram Mare Maestru am participat la Conferința de la Sinaia etc., cum bine știi, Claudiu, am avut cu toții un interes și avânt puternic să facem din Francmasonerie o mișcare unită în spiritul acela. Dorința venea din Est și, bineînțeles, vine și din America Latină și din partea de sud a Europei. Problema pe care o avem în Masoneria e că venerăm independența opiniei individuale. Fiecare Lojă e independentă, fiecare Obediență din fiecare țară e independentă și vrea să rămână independentă, iar noi nu am reușit să creăm mecanismele care să disemineze ideile comune ale Iluminismului la nivelul superior pentru că Obediențelor le e mereu teamă că acest lucru le-ar încălca independența, ceea ce e o aiureală. La fel cum ONU nu e o instituție care să exercite putere asupra diferitelor guverne de stat, ci o platformă de valori comune, la fel Masoneria ar putea fi o platformă nu doar de valori comune, ci de misiuni comune pentru prezent și viitor. Nu am reușit să creăm un mecanism care să gestioneze cum se cuvine acest lucru.

Crezi că astăzi lumea are nevoie de Francmasonerie la fel ca în trecut?

Da, absolut, chiar mai mult. Dacă ne uităm la evenimentele doar din trecutul apropiat, pandemia ne arată că unitatea transfrontalieră și valorile etice și

know that there are no obstacles anymore preventing Roman-Catholics from becoming Masons.

Thank you. From your international Masonic experience, have you noticed differences Eastern and Western European Freemasonry, or between South and North America? What kind of Freemasonry do you think is closer to what Freemasonry should be?

If we understand the original mandate of Freemasonry from when it was founded more than 300 years ago, to strengthen the movement of Enlightenment... Enlightenment is not a creation of Freemasonry, but Masonry is a child of the Enlightenment. Enlightenment means you should make knowledge available to the people. It is a social impact that was the driving force of Freemasonry. If you understand Masonry as something like that, something that is a control mechanism for dictatorship, a control mechanism for unethical behavior, and if it is a control mechanism of creating a society among various beliefs, various religions etc., Masonry does not only have a historic function – we believe that Freemasonry has a very important function in today's development. It is very, extremely, unfortunate that the Masonic movements in the English-speaking world are so much involved in history and not in present society. This is the reason why they are losing membership. Now, there are countries where this task of Masonry is well understood. The newly installed Masonic institutions in the Eastern part of Europe have understood that. When I was Grand Master and I was part of the Sinaia Conference etc., as you very well know, Claudiu, we had the strongest interest and impetus to make Masonry a united movement in that spirit. It came from the East and it also comes, obviously, from Latin America and from the southern part of Europe. The problem that we have in Masonry is that we worship the independence of the single opinions. Every Lodge is independent, every Obedience in every country is independent and wants to be independent, and we have failed to create mechanisms to distill the common thought of Enlightenment onto an upper level because Obediences are always afraid that this could infringe on their independence. And this is a complete nonsense. Just like the United Nations is not an institution that has power on various state governments, but rather is a platform of common values, Masonry could be a platform of not only common values, but common tasks for the present and the future. We have failed to create mechanisms that are able to handle that properly.

Do you think that nowadays the world needs Freemasonry like in the past?

Yes, absolutely, even more. If we look at developments just in the very recent past, the pandemic shows us that cross-border unity and ethical values

disciplina sunt lucruri atât de importante încât e nevoie de orice instituție care poate depăși granițele și poate crea o înțelegere a acestor valori. Vorbind cu tine, Claudiu, în calitate de jurnalist, tu știi ce probleme are jurnalismul în a fi ceva valoros profesional. Oricine crede că poate spune ceva vorbește fără să se gândească, fără să fie nevoit să se teamă de consecințe. Sunt atâtea misiuni astăzi care ar face ca Masoneria să aibă un rol important în ele încât sper să reușim să punem din nou în funcțiune un mecanism care să creeze o înțelegere mai bună a autenticei misiuni și a adevărului Iluminismului și Masoneriei în lumea întreagă.

Prin urmare, Francmasoneria nu s-a perimat.

Nu, deloc, este interpretată greșit de foarte mulți, mai ales de cei care au mulți membri și au o istorie bogată. Am mulți prieteni în Statele Unite și în Marea Britanie și încerc să le explic lucrul ăsta când ei vin în Europa, asistă la lucrările Lojii și apoi zic „Doamne, nu știam că Francmasoneria poate fi așa!” Dar ei ce fac în loc de asta? Ei au impresia că Masoneria înseamnă filantropie.

Exactly!

Iar Masoneria NU este filantropie. Filantropia, caritatea, sunt o calitate. Cu toții trebuie să fie filantropi. Însă caritatea nu e un program masonic. Dacă ai impresia că Masoneria înseamnă numai filantropie, atunci intri în conflict cu tot felul de instituții mult mai pricepute decât Masoneria în a strânge bani și intri într-o competiție acerbă cu instituții complet diferite de a noastră, iar asta numai pentru că ai înțeles greșit că Masoneria înseamnă filantropie. Masoneria nu înseamnă filantropie. Masonii trebuie să fie filantropi, dar Masoneria nu este o organizație filantropică.

Percepția publică asupra Francmasoneriei s-a schimbat în timp. Ce a condus la aceste diferențe? În opinia mea, o percepție bună din partea publicului se traduce printr-o creștere a numărului de membri.

Situația e foarte diferită de la o țară la alta. Nu poți da o rețetă. Așa cum am explicat mai devreme, în situația Austriei, cu cât ne ferim mai mult să fim observați public, cu atât mai mult interes stârnim. Bineînțeles, întreținem relații subtile, dacă vrei, cu publicul. Cartea pe care am publicat-o în 2007 a avut un succes uriaș, pentru că era o CARTE, nu ceva virtual, era un obiect fizic, scris, care nu poate fi schimbat. A fost citită și a devenit o bună sursă de informații despre Francmasonerie și ne-a adus un mare număr de candidați noi. Știu că în țări care nu s-au confruntat niciodată cu controversa dintre stat și Masonerie, ca în Statele Unite de exemplu, sau chiar și în Marea Britanie, o relație bună și pozitivă sporește numărul de membri. Însă problema e că produsul este greșit. Dacă americanii fac publicitate Masoneriei existente în Statele Unite, atunci lumea o să spună:

and discipline is something so important that whatever institution is able to go across borders and create understanding for values is needed. Talking to you, Claudiu, as a journalist you know the problems journalism has in being something professionally valuable. Anybody who thinks he can say something says without heart, without having to fear any consequences. There are so many tasks today that would make it important for Masonry to have a role in them that I personally hope we might be able to reinstall some sort of mechanism that creates more understanding of the true task, of the truth of Enlightenment and Masonry worldwide.

So Freemasonry is not eroded.

No, not at all, not at all, it is misinterpreted by many, and primarily by the ones that are strong in numbers and strong in history. I have many friends in the United States and the United Kingdom and I try to explain that to them when they come to Europe and visit our Lodge work and say “Oh, God, we didn’t know that Freemasonry could be like this!” And what do they do instead? They think Masonry is charity.

Exactly!

And Masonry is NOT charity. Charity is a quality of a matter of fact. Everybody has to be charitable. But charity is not a Masonic program. If you think that Masonry is only charity, then you get in conflict with all sorts of service institutions that are much better in raising money than Masonry and you get into a very powerful competition against institutions that are completely different than ours, just because of the misunderstanding that Masonry is charity. Masonry is not charity. A Mason has to be charitable, but Masonry is not a charitable organization.

The public perception of Freemasonry has changed over time. What has led to this variation? A good public perception results, in my opinion, in an increase in the number of members.

It is very different from country to country. You cannot proclaim one single recipe for that. As I explained before, in the Austrian situation, the more we refrain from being publicly observed, the more interest we create. Obviously, we have a subtle, if you like, public relation. The book that I published in 2007 was extremely successful, since it was a BOOK, not something virtual, it was something physical, written, that cannot be changed. It was read and became a good source of information for Freemasonry and it brought us a great number of new candidates. I know that in countries that never had the problem of a controversy between state and Masonry, like in the United States for instance, or even in the United Kingdom, a good and positive relation creates membership. But the problem is that the product is wrong. If the Americans do public relations for the

„Bun, și acum? Trebuie să intru într-o asociație care are de-a face cu secolul XVIII? Care e misiunea Francmasoneriei astăzi?” Ei nu vorbesc despre asta, iar dacă nu o fac, dacă doar spun „Păi, să vedeți, noi luăm oamenii buni și îi perfecționăm” – da, bineînțeles, dar nu e suficient ca să atragi oameni! Cine va spune „nu sunt un om bun” sau „sunt un om bun și vreau să mă perfecționez”? Oricine vrea să fie privit drept un om bun, să se perfecționeze, și nu e nevoie de o asociație care susține că face asta, pentru că nu sunt credibili numai în baza acestei pretenții. Prin urmare, cred că multe țări au reușit să lege și să păstreze o relație bună cu Obediențele lor, cu Obediențele de stat, printre ele, de exemplu, Polonia, chiar și Italia – în Italia a existat mereu o mare problemă din pricina trecutului cu Garibaldi, care de fapt încerca să-l ucidă pe Papă, deci există resentimente istorice în sensul acesta. Dar, în măsura în care lumea înțelege că Masoneria nu e ceva îndreptat împotriva oamenilor și a statului, nu e dificil să legi relații bune. Însă cu cât încercăm mai tare să le forțăm, cu atât mai periculos devine totul. O metodă subtilă de a crește conștientizarea și a îmbunătăți relațiile cu publicul e mai bună decât reclama în ziare, cum se petrece în Statele Unite, sau, din păcate, uneori chiar și în Germania. E o metodă greșită.

Care e cea mai dificilă problemă cu care se confruntă Francmasoneria în ziua de azi?

Masoneria nu este o instituție omogenă, diferă de la o țară la alta. Problema viitorului Masoneriei, așa cum am spus mai devreme, are în principal legătură cu faptul că nu am reușit să combinăm informațiile despre adevărata valoare globală a Masoneriei în cadrul lumii masonice. Nu am reușit să folosim instrumentele electronice de informare ca să creăm o înțelegere mai bună a valorilor Masoneriei. Suntem blocați în secolul XIX, atât prin atitudini cât și prin mecanismele de informare dintre noi. Prin urmare, Masoneria nu a reușit să stabilească o comunicare ce să ne permită să identificăm valorile autentice și moderne ale Masoneriei. Au existat tentative ici-colo de a fi moderni, de a fi mai comunicativi în cadrul organizației. Riturile de perfecționare fac asta mult mai bine pentru că sunt mai bine organizate la nivel internațional, dar în lumea Craftului – lucru care afectează numărul de membri al Masoneriei – nu am reușit să instalăm mecanismele corecte care să rezolve problemele societății. Problema e incapacitatea de a crea structuri, nu de a obține putere asupra Obediențelor – incapacitatea de a crea platforme.

Cum a depășit Francmasoneria din Austria perioada de pandemie? Ce lecții ar trebui să învățăm din această perioadă?

Experiența pandemiei a avut niște beneficii clare. În primul rând, am experimentat cu întâlnirile virtuale

existing Freemasonry in the United States, then people say: “Ok. Now what? I have to go into an association that deals with the 18th century? What is the task of Freemasonry today?” They don’t talk about that, and if they don’t talk about that, if they only say “Well, we take good men and we make them better” – yes, obviously, but that’s not enough to attract people! Who will say “I’m not a good man”, who will say “I’m a good man and want to be better”? Everybody wants to be looked upon as a good man, to be better, and you don’t need an association that claims to do that, because they’re not credible with just that claim. So I think that many countries have managed to install, to have a good relationship with their Obediences, with their state Obediences, among them for instance Poland, even in Italy – in Italy there’s always been a big problem because of the past with Garibaldi, who was actually trying to kill the Pope, so there are historic MORTGAGES of that. But to the extent that people understand that Masonry is not something against human beings and against the state it is not very difficult to install good relationships. But the more we try to force that, the more dangerous it becomes. A subtle way of doing awareness and public relation is better than advertising in newspapers, like they do in the United States, or sometimes even, unfortunately, in Germany. That’s the wrong way.

What is the most difficult problem facing Freemasonry nowadays?

Masonry is not a homogenous institution, it’s different in every country. The problem for the future of Masonry, as I said before, primarily has to do with the fact that we have not been able to combine information on the true value of Masonry around the world within the Masonic world. We have not managed to use electronic information tools to create more understanding of the true values of Masonry. We are stuck in the 19th century, both in our attitudes and information mechanisms among ourselves. So Masonry has failed to install communication that would make it possible for us to identify the true and modern values of Masonry. There have been attempts here and there to be more modern, to be more communicative within the organization. The Appendant Bodies are doing that much better because they are better organized internationally, but in the Craft world – and this hits Masonry in its numbers – we have failed to install the right mechanisms to deal with the problems of society. It is the lack of structures, not the lack of gaining power over Obediences, no – the lack of being able to create platforms.

How did the Freemasonry in Austria surpass the pandemic? What lessons should be learned from the pandemic period?

The pandemic experience had definite benefits. Number one, we have been experimenting with virtual

și am înțeles că ele pot fi un plus pentru intermedierea masonică. Nu le pot înlocui – acesta e alt lucru pe care l-am învățat. Nu se pot realiza lucrări rituale într-un mediu virtual. Nu au sens, nu funcționează și nu ar trebui să încercăm să înlocuim întâlnirile fizice cu cele în mediul virtual. Dar am învățat cum să ne ocupăm de conținutul Masoneriei, de subiecte care au legătură cu societatea, lucru care se poate face în cadrul întâlnirilor virtuale, unde poți avea mai mulți participanți decât la cele fizice. Cunosco experiența unei inițiative – o inițiativă americană. Te rog să-mi ierți atitudinea critică față de Masoneria americană. Există o Lojă – și sunt și multe excepții, nu majoritate, dar există excepții – în New York, Loja John Philip Sousa, care a fost creată ca o platformă internațională. A fost creată sub forma unei Loji virtuale care să stabilească legături cu alte Loji din lume. Loja mea Albastră din Viena, participă și ea și e o experiență extrem de mulțumitoare să ai discuții pe Zoom cu americani din New York și să le explici diferențele dintre felurile de a face Masonerie din lumea întreagă. Iar marele avantaj al Masoneriei, oriunde ar fi și pe orice continent s-ar afla, este că e o Frăție. Ești capabil și dispus să-ți ascuți Frații din străinătate. Nu ești arogant. Nu există aroganță. Există o atitudine foarte fraternă. Atitudinea fraternă este chintesența Francmasoneriei, lucru care îți dă optimismul să crezi că tot ea ne-ar putea ajuta să trecem peste lipsurile pe care le avem. Așadar, în timpul pandemiei au avut loc anumite lucruri care vor avea un efect în următorii ani. Pandemia a avut și avantajele ei, a adus și anumite beneficii.

Cum vezi viitorul Francmasoneriei?

Nu sunt foarte optimist.

De ce?

Pentru că, după ce am fost atâta vreme în Masoneria oficială și nu mai am nici o ambiție în carieră, pot s-o spun foarte deschis. Problema este că mulți membri – majoritatea membrilor – au personalități foarte puternice. Nu sunt persoane maleabile și dornice să învețe și să accepte lucruri, nu, vin cu propria lor mentalitate, au o fire foarte puternică și imediat ce dobândesc putere o folosesc ca să-și îndeplinească propriile interese personale și uită de interesul nostru comun în Masonerie. Prin urmare, alegerea celor cu rang înalt în Masonerie e condusă de persoane care au uitat că atitudinea fraternă înseamnă să-ți lași deoparte interesele personale, subiective. Din păcate. Dacă am avea în vârf mai mulți oameni cu personalități mai puțin puternice, poate am avea o șansă mai mare să creăm platforme comune, să facem lucrurile să se întâmple. Imediat ce se pomenește în vârf, Masonul important și puternic devine incapabil și nedornic să mai aibă de-a face cu ceilalți.

meetings and we have understood that virtual meetings can be an addition to Masonic liaisons. They cannot be a substitute – this is also something that we have learned. You cannot do ritual work in a virtual environment. It does not make sense, it does not work and you should not attempt to substitute physical meetings in virtual circumstances. But we have learned to deal with the content of Masonry, with subjects that deal with society, and this you can do virtually, this you can do in meetings and you can have more participants than you could have if you have to take part physically. I have the experience of an initiative – an American initiative. Please forgive my critical attitude towards American Masonry. There's a Lodge – and there are many exceptions, not the majority, but there are exceptions –, but there is a Lodge in New York, the John Philip Sousa Lodge, that was created as an international platform. It was created as a virtual Lodge to tie up with other Lodges from around the world. My Blue Lodge in Vienna, takes part in it and it is an extremely fulfilling experience to have exchanges on Zoom with Americans in New York and explain to them the difference between Masonry around the world. And the big benefit of Masonry wherever it is and whatever continent it has is – it is a Brotherhood. You are able and willing to listen to your Brethren abroad. You are not arrogant. There is no arrogance. There is a very fraternal attitude. The fraternal attitude is the quintessence of Freemasonry and that makes you optimistic to hope that this fraternal attitude would make it possible to put away the deficiencies that we have. So there were certain things happening in the pandemic situation that will have an effect for the future in the next years. The pandemic had its virtues, had its benefits.

How do you see the future of Freemasonry?

I'm not very optimistic.

Why?

Because having been in official Masonry for such a long time and since I have no career ambitions anymore I can say it very frankly. The problem is that many members, most of the members have very strong personalities. They are not people who are soft and willing to learn and to accept things – no, they come with their own mindset and they have a very strong character and as soon as they gain power they use it to fulfil their own personal interests and forget about our common interest in Masonry. So the selection of high-ranking people in Masonry is driven by people who forget that the fraternal attitude means that you have to put away with your own personal subjective interests. Unfortunately. If you had more people at the top with less strong personalities, you might have a better chance to create common platforms, to make things happen. As soon as the important, powerful

Cunoaștem multe exemple.

E o remarcă foarte generală, o fac dinadins. Bineînțeles, tu știi, Claudiu, și la fel și eu, că există foarte multe excepții și mulți înalți oficiali pe care îi prețuiesc enorm, însă din păcate nu au reușit să schimbe jocul.

Corect. În final, dragul meu Prea Respectabil Frate, spune-ne CV-ul tău, atât Masonic, cât și profan. Știu că ești membru al Board of International Masonic Affairs. Nu știi ce este el. Te rog să-mi explici, iar prin mine, și celorlalți. Nu am găsit materiale pe internet. Board-ul nu este... nu vreau să spun că e „secret”, dar nu apare pe radar.

Da, pot să explic. Ca să revin la întrebarea ta, o să-mi prezint pe scurt CV-ul profan. M-am născut la Salzburg, în copilărie m-am mutat la Vienna, am studiat economie și am devenit bancher, am lucrat în Statele Unite pentru Chase Manhattan Bank. Am lucrat în industria bancară internațională mai mulți ani, în Statele Unite, Germania și Austria, apoi am devenit – și încă sunt – partener într-o bancă de investiții private din Austria numită Donau Finanz. Sunt antreprenor privat într-o mică bancă de investiții. Nu vreau să vorbesc despre asta pentru că în ultima vreme băncile au o reputație foarte proastă. Lucrez cu imobiliare și alte lucruri și am o atitudine foarte internațională. M-am bucurat să am multe experiențe, dar și experiențe de afaceri, în țara ta minunată, România – o experiență foarte pozitivă. Sunt căsătorit și am trei copii. Fiul meu lucrează în industria artei, fiica mea cea mare mi-a călcat pe urme în cariera de business, fiica noastră mijlocie e medic. Așadar, familia mea e într-o formă foarte bună și foarte fericită. Soția mea lucrează în industria hotelieră, a fost președintele Asociației Europene a Hotelurilor, iar acum este președintele Asociației Hotelurilor din Austria, deci avem mult de-a face cu turismul. Bineînțeles, din pricina pandemiei eforturile ei în domeniu au fost mult îngreunate și afectate, dar suntem optimiști și, cum am avut ocazia să cumpăr o proprietate în Italia acum câțiva ani, în unul dintre cele mai frumoase locuri din lume, Toscana, sunt foarte fericit și nu mă pot plânge. Viața mea personală profană e echilibrată și bună. Am fost inițiat în Măsonerie în 1979 la Viena, în Austria. La început am fost în Loja Zukunft. Câțiva ani am fost Maestru Venerabil, apoi am intrat în Board of General Purposes și am devenit Mare Maestru din 2002 până în 2008. După ce am slujit în Craft, fiind membru al Ritului York din Austria, în 2017 mi-a fost oferit postul de Adjunctul Marelui Preot General în Măsoneria Arcului Regal din Europa și Africa. Ea face parte din Ritul York, o organizație americană, iar în cadrul ei încă mai îndeplinesc o serie de funcții. Nu mai sunt Adjunct de Mare Preot General, dar slujesc în mai multe comitete

Mason is at the top, he is unable and unwilling to deal with the others.

We know a lot of examples.

It is a very general remark, I do it on purpose. Obviously, you know, Claudiu, and I know there are many, many exceptions and many high Officials that I esteem very highly and greatly, but they have not been able to change the play unfortunately.

Correct. Finally, my dear Most Worshipful Brother, let us know your CV, both Masonic and profane. I know you are a member of the Board of International Masonic Affairs. I don't know what this is. Explain it to me and through me to the other people, please. I didn't find any materials on the internet. The Board is not... I cannot say "secretive", but it is not on the radar.

Yes, I can explain that. Now, coming back to your question, I'll make my profane CV short. I was born in Salzburg, as a child I moved to Vienna, I studied business and I became a banker, I worked in the United States for the Chase Manhattan Bank. I have served in the international banking industry for some years, in the United States, in Germany and in Austria, and then I became partner in a private investment banking company in Austria, called Donau Finanz, which I still am. I'm a private entrepreneur in a small investment bank, I don't want to talk about that because banks have a very bad reputation these days. I have to do with real estate and other things and I have a very international attitude. I was very happy to have a lot of experience and also business experience in your beautiful country, Romania – a very positive experience, by the way. I'm married, I have three children. My son is in the art industry, my eldest daughter has followed me in my business career, and our middle daughter is a physician. So my family is in a very good shape and very happy. My wife is in the hotel industry, she was the president of the European Hotel Association, she is the president of the Hotel Association in Austria, so we have a lot to do with tourism. Obviously, due to the pandemic situation her hotel interests have been very much hampered and affected, but we are optimistic and since I've had the chance to acquire a property here in Italy a few years ago, in one of the most beautiful spots in the world, in Tuscany, I'm very happy, so I cannot complain. My profane personal life is in good balance and ok. I was initiated in Masonry in 1979 in Vienna, Austria. I was in Lodge Zukunft in the beginning. I was Worshipful Master a number of years and then I entered the Board of General Purposes and became a Grand Master in 2002 until 2008. After I served in the Craft, as I was a member of the York Rite in Austria, in 2017 I was offered the position of Deputy General Grand High Priest of the Chapter Masonry in Europe and Africa. This is part of York Rite, an American organization, and in this organization

internaționale, iar frumusețea și avantajul Ritului York american este că are o organizare cu adevărat internațională. Board of International Masonic Affairs – BIMA, pe scurt – este un organism din interiorul Ritului York din Statele Unite, în cadrul Marelui Capitol General din Mazoneria Arcului Regal din Statele Unite. E alcătuit din numai opt membri și e un comitet consultativ pentru cel mai înalt oficial din Marele Capitol Internațional al Înalț Marelui Preot. Nu au funcție executivă, îl sfătuiesc în chestiuni Masonice și de politică internațională din toată lumea. Instituția Ritului York este o platformă internațională care le acordă membrilor săi multă libertate, însă are o organizare verticală, iar dacă vrei să devii membru al Organizației Internaționale a Ritului York trebuie să aderi la mai multe politici comune și să obții o Cartă. Dacă nu aderi la politici, atunci e posibil să-ți pierzi Carta. Prin urmare, există o anumită influență asupra calității muncii masonice din riturile de perfecționare la fel ca în Ritul Scoțian, iar cum Ritul York a devenit destul de puternic și s-a impus la nivel internațional în Europa și se dezvoltă în Africa și alte țări mă bucur să pot contribui încă pe scena internațională fiind membru în cadrul Board of International Masonic Affairs.

Acum am aflat! Mulțumesc foarte mult. Îți mulțumesc din nou că ai fost astăzi alături de noi, din Italia. A fost splendid!

Cu mare plăcere!

I still have a number of functions. I'm no longer Deputy General Grand High Priest but I serve in a number of international committees, and the beauty and the benefit of the American York Rite is that it is really, truly, internationally organized. The Board of International Masonic Affairs, called BIMA, is an installation in the York Rite in the United States, in the General Grand Chapter, in the Chapter world of the United States. It consists of only eight members and it is an advisory committee to the highest officer of the International Grand Chapter of the General Grand High Priest. They do not have an executive function, they advise him on Masonic political issues around the world. The York Rite institution is an international platform that gives its members a lot of freedom but it is vertically organized and if you want to be a member in the International Organization of York Rite you have to adhere to a number of common policies and to get a Charter. If you do not adhere to the policies, then you might lose your Charter. So there is a certain influence on the quality of work in the Appendant Bodies that's the same in the Scottish Rite, and since York Rite has become quite strong and it's quite strong internationally in Europe and it's growing in Africa and in other countries I'm very happy to be able to still contribute to the international scene by being a member of the Board of International Masonic Affairs.

Now I know. Thank you very much indeed. Thank you again for being with us today from Italy. Splendid!
Great pleasure! ■

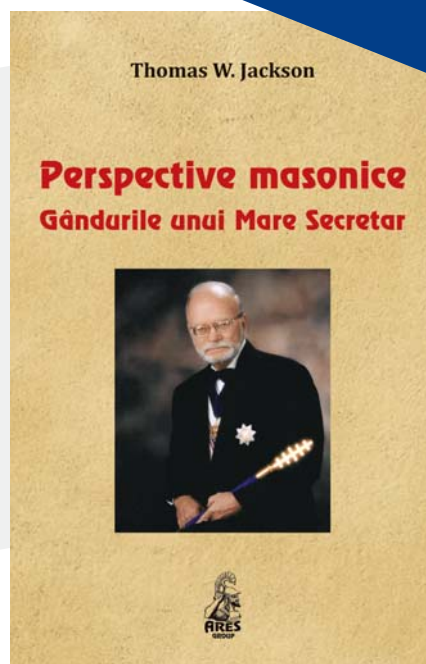
(Sursa/Source: <https://www.youtube.com/c/masonicforum>)

Prima carte a lui THOMAS JACKSON tradusă în românește

Comenzi la: masonicforum@gmail.com

Preț: **33** lei
+ cheltuieli
transport

Claudiu Ionescu

de vorbă cu / talking to

ARAS KAZAZ

Past Grand Master of Grand Lodge of Azerbaijan
Grand Chancellor of the Supreme Council of AASR

Granițele nu ne separă

Aș dori să prezint publicului nostru viața masonică din Azerbaidjan, când a fost creată Marea Lojă Națională a Azerbaidjanului, câți membri are, câte loji există, de ce recunoaștere internațională ne bucurăm, care sunt riturile de perfecționare din Azerbaidjan etc.

Dragă Frate Claudiu,

În primul rând, dă-mi voie să vă mulțumesc ție și „Forumului Masonic” că mi-ați acordat din nou privilegiul de a stabili un contact cu cititorii și frații noștri din toată lumea. Sunt foarte bucuros că mă aflu aici și vă aduc dragostea frățească și urările de bine ale Fraților mei azeri din Baku și din tot restul lumii.

Așa cum poate vă amintiți, am avut ocazia să discutăm despre istoria Marii Loji Naționale a Azerbaidjanului (NGLAZ) și în alte interviuri. Astăzi, însă, ca urmare a mediului în care se desfășoară discuția noastră, mi-ar plăcea să vă ofer vouă și spectatorilor noștri o versiune condensată a poveștii întemeierii noastre.

Ideea principală care a stat la baza NGLAZ este următoarea: iubire frățească pentru a sluji omenirea indiferent de rasă, religie sau ideologie politică. Pe glob există puține regiuni care să reprezinte universalitatea Francmasoneriei prin structura ei geopolitică, prin istoria ei și prin trecutul intercultural mai bine decât Azerbaidjanul.

Întemeierea Marii noastre Loji a avut loc în anii 2000. Ideea își are originea în Statele Unite și este rodul câtorva frați dedicați care proveneau din diferite medii. Etapa inițială de pregătire a avut în perioada 2001-2008 prin efortul combinat al fraților de la Washington DC, din Rusia, Turcia și alte țări care ne-au ajutat – cu alte cuvinte, un grup de frați care și-au împletit mâinile și sufletele într-un lanț de iubire frățească imposibil de frânt. Voința de care au dat dovadă ca să aducă în sfârșit lumina masoneriei în inima unei națiuni, cu ajutorul Marii Loji de la Washington DC, al Marii Loji a Rusiei și a câtorva altor

Boundaries are not separating us

I would like to introduce our audience to the masonic life in Azerbaijan. When was created the National Grand Lodge of Azerbaijan, how many members, how many lodges, international recognitions, Appendant Bodies in Azerbaijan etc

Dear Brother Claudiu,

First, let me thank you and *Masonic Forum* once again to give me the privilege of sharing with your readers and brethren all over the globe. I am very glad to be here and I hereby bring you the fraternal love and greetings of the my Azeri Brethren in Baku and all over the world.

As you may also remember we had the chance to share the history of NGLAZ before in my previous interviews. However today due to the nature and medium of our chat I would like to give you and our viewers a condensed version of our establishment story with pleasure.

The main idea behind the establishment of NGLAZ can be described definitely with one idea; brotherly love in order to serve the mankind regardless of race, religion and political ideology. There are few regions on the face of earth that represents the universality of freemasonry with its geopolitical structure, history and an intercultural background like Azerbaijan.

The founding of our Grand Lodge is dating back to the years of 2000 for its main ideation process in United States by handful of dedicated brethren coming from different backgrounds and its initial preparation phase during the following years of 2001 to 2008 with the joint efforts of brethren from Washington DC, Russia, Turkey and other aiding countries. So in other words a group of brethren who has joined their hands and souls in an unbreakable chain of brotherly love and the will to bring the light of masonry in the heart of a nation finally with the support of Grand Lodge of Washington DC, Grand Lodge of Russia and several other Grand Lodges our National Grand Lodge of

Mari Loji, a însemnat că la Baku, în 9 decembrie 2008, a fost întemeiată Marea Lojă Națională a Azerbaidjanului. Nu am avut doar privilegiul să fac parte din procesul întemeierii ei încă de la primul moment când a fost gândită, ci am avut și onoarea de a fi ales drept al doilea Mare Maestru al NGLAZ de către frații noștri.

Marea noastră Lojă e alcătuită în momentul de față din patru loji active în Azerbaidjan care lucrează în limbile locale, dar și în engleză, pentru mai bine de 200 de Frați. Numărul membrilor noștri crește, pentru că avem un număr mare de candidați pe listele de așteptare ale lojilor noastre respectate, asta în ciuda pandemiei, iar acest lucru reprezintă o mare speranță pentru viitorul Marii noastre Loji.

Cât privește relațiile și recunoașterea internațională, datorită eforturilor pe care le-au făcut membrii Marii Loji și a puterii unificatoare a Francmasoneriei am ajuns în punctul în care NGLAZ e recunoscută de aproape toate Marile Loji din Europa, dar și din Canada, America, America Latină.

În sfârșit, în 2017 am întemeiat Supremul Consiliu de Rit Scoțian în Azerbaidjan. Ceremonia de consacrare a avut loc în 8 iulie 2017.

Care sunt relațiile Marii Loji cu autoritatea statului?

Marea noastră Lojă este o entitate cu nimic diferită de echivalentele ei din restul lumii. Prin urmare, asemenea tuturor structurilor masonice din lume, suntem o societate care respectă legea, alcătuită din cetățeni destoinici care doresc să se perfecționeze la nivel individual ca să poată crea un impact asupra lumii în care trăim. Altfel spus, credem că dacă facem bine în societate facem lumea un loc mai bun, bazat pe valori ca moralitatea, adevărul și iubirea frățească, astfel cultivând un scop mai nobil pentru viața omului. Azerbaidjanul are o atmosferă politică delicată, dar care în același timp te inspiră, ceea ce le permite fraților să simtă personal valorile noastre fundamentale într-o țară unde oameni diferiți conviețuiesc armonios.

Care sunt relațiile Marii Loji cu liderii religioși?

Imaginați-vă o țară aflată în Caucaz dar care este, de fapt, o țară est-europeană vorbitoare de turcă azeră alcătuită din grupuri etnice numeroase și unice care conviețuiesc pașnic, spre deosebire de ce se întâmplă în alte țări în ziua de azi.

NGLAZ e formată din acești frați proveniți din religii diferite, la fel ca țara noastră, Azerbaidjan. Acest aspect al comunității locale face ca fraternitatea noastră să fie un mediu al libertății de gândire și religioase. Dintr-un alt punct de vedere, ținând cont de faptul că Francmasoneria s-a format inspirându-se din alegoriile diferitelor mitologii religioase, esența Francmasoneriei este să creeze lecțiile morale ale gradelor noastre pentru a-l învăța pe om să fie

Azerbaijan was convened in Baku on the 9th of December 2008. I was not only privileged to be in the founding process since the ideation of our Grand Lodge's journey, but I also had the honor of being selected as the Second Grand Master of NGLAZ by our brethren.

Our Grand Lodge currently consists of four active lodges in Azerbaijan working in local languages and as well as English for over 200 Brethren. Our numbers are growing as we have a large number of candidates on the waiting list of our respected lodges despite the period of Pandemics which is a great hope for the future of our Grand Lodge.

Regarding our international relations and recognition, due to the hard working of our members of the Grand Lodge and the uniting power of the freemasonry itself we have reached to a point that NGLAZ is recognized by almost all the European Grand Lodges and as well as American, Canadian and Latin American Grand Lodges too.

Finally, in the year 2017 we have established the Supreme Council of Scottish Rite in Azerbaijan. The consecration was done on 8th of July 2017.

What are the relations of the Grand Lodge with the authority of the state?

Our Grand Lodge is an established entity like no different than its counterparts around the world. Therefore like all the other Masonic structures we are a law abiding society composed of good citizens who would like to better themselves individually to make an impact on the world we live in. In another way we believe that by doing good for the society itself we are making the world a better place that is based on values like morality, truth and brotherly love to cultivate a nobler purpose for any man. Azerbaijan has a very sensitive but at the same time a very inspiring political atmosphere which enables the brethren to personally experience our core values in a country where different people live together in harmony.

What are the relations of the Grand Lodge with the religious leaders?

Imagine a land located in the Caucasus which is actually an Azeri Turkish speaking East European country composed of numerous and uniquely different ethnic groups living in peace unlike to other countries today.

Our NGLAZ is composed of these brethren from different religions just like our country of Azerbaijan. This aspect of the local community makes our fraternity an environment with freedom of thought and faith. From another point of view considering the fact that Freemasonry was formulated on drawing allegories of various religious mythologies, Freemasonry's very own core is creating the moral lessons of our

destoinic, cinstit, de încredere, muncitor și să se perfecționeze.

Priviți astfel, frații și comunitatea locală din Azerbaidjan, cu diversitatea lor culturală și etnică, nu pot reprezenta decât o bază puternică pentru masoneria noastră din perspectiva potențialului de creștere. În această privință, Marea noastră Lojă și membrii ei afiliați se află în relații bune cu toate religiile care există în țara noastră.

Mulți lideri masoni au spus că Francmasoneria Estică e diferită față de cea Vestică. Spune-ne părerea ta, te rog.

Francmasoneria este universală. Granițele și diferențele nu ne separă, din contră, fac ca breasla noastră să fie mai frumoasă în esența ei. Totul începe în inima masonului. Un singur pas pe care-l facem când trecem printr-o ușă schimbă totul pentru noi. Acest unic pas și inițierea reprezintă fundamentul călătoriei noastre ezoterice. În acest context, da, lumea Francmasoneriei se poate schimba de la o cultură la alta, pentru că în diferite părți ale lumii cu toții avem simțiri diferite – nu din pricina riturilor sau ritualurilor care se desfășoară acolo, ci datorită dedicării și diversității generale a fraților noștri, care ne alcătuiesc comunitatea.

De pildă, Francmasoneria anglo-saxonă s-a aplecat mai mult asupra activităților caritabile și altor aspecte benefice ale Breslei. Noi o vedem sub forma contribuțiilor fizice care ajută societatea să evolueze din punct de vedere al infrastructurii, al bunăstării generale și al ideii de a da înapoi lumii, pentru a o face mai bună. Pe de altă parte, Francmasoneria europeană se cufundă mai mult în aspectele filosofice ale Breslei. Putem spune că pentru a face lumea o lume mai bună în care să înflorim trebuie, mai întâi, să călătorim în sufletul nostru, în adâncurile labirinturilor noastre, ca să ajungem la lumină. Întrebările filosofice sunt cheia către noi dimensiuni. Alcătuiesc harta pe care orice om destoinic o poate folosi pentru a se perfecționa ca frate. Reprezintă misiunea de a face lumea un loc ideal, conform credințelor noastre. Dând acest răspuns, trebuie să remarc faptul că Azerbaidjan e o țară cu o istorie filosofică foarte profundă. Mai ales frații noștri mai tineri au primul contact cu filosofia și gândirea rațională la o vârstă foarte fragedă în sistemul de învățământ, iar acest lucru ne face agili și versați în arta filosofiei prin comparație cu alte Mari Loji, chiar dacă noi putem fi încă priviți drept o Mare Lojă foarte tânără.

Crezi că lumea are nevoie de Francmasonerie astăzi la fel de mult ca în trecut?

Da. Francmasonii nu sunt doar lideri de opinie, ci și activiști care au influențat progresul lumii de-a lungul istoriei, care au păstrat echilibrul și armonia protejând drepturile oamenilor și luptând împotriva tuturor obstacolelor din calea evoluției omenirii. Astăzi lumea are nevoie de noi mai mult ca niciodată.

degrees to teach becoming a decent, honest, trustworthy, hardworking and a better man.

When considered from this angle the brethren and the local community in Azerbaijan with their cultural and ethnic diversity can only be a very strong foundation for our masonry regarding the growth potential. In this respect our Grand Lodge and its affiliated members are in good terms with all the existing religions of our country.

Many masonic leaders stated that Eastern Freemasonry is different compared to the Western Freemasonry. Let us know your opinion, please.

Freemasonry is universal. Boundaries and differences are not separating us but instead making our craft more beautiful in its essence. Everything starts in the heart of the mason. A single step taken through a door change everything for us. This single step and the initiation is the foundation of our esoteric journey. In this context yes the world of Freemasonry may change from culture to culture as we all experience differently in different parts of the world. Not because of the rites or rituals conducted there but the overall dedication and diversity of our brethren that makes up our community.

For instance, Anglo Saxon Freemasonry has placed itself more with charity and other beneficial aspects of the craft. We see it in physical contributions that helps society evolve in terms of infrastructure, welfare, and an idea of giving back to world to make it better. On the other hand, European Freemasonry is more delved into philosophical aspects of royal craft. We can say that to make the world a better place we thrive in first in our soul to journey into the depths of our own mazes to reach the light. Philosophical questioning is the key to expand into other dimensions. It is the roadmap of any good man to be better as a brother. A quest to make the world an ideal place according to our beliefs. If I answer your question from this perspective, I have to point out that Azerbaijan is country with a very deep philosophical history.

Especially our younger brethren are introduced to philosophy and rational thinking at a very early age in their education system and this makes us pretty agile and well versed in the art of philosophy compared to other Grand Lodges even if we can be seen as a very young Grand Lodge.

Do you think that nowadays world needs Freemasonry like in the past?

Yes. Freemasons are not only opinion leaders but also activists that have been influential with the progress of the world throughout the history. To keep the balance and harmony by protecting the rights of human beings and fighting against all the obstacles for humanity's advancement. Today's world needs us

Lumea de azi are nevoie ca noi să fim mai activi ca niciodată. Poate că din anumite puncte de vedere Francmasoneria e o cale personală, însă impactul pe care îl creăm este catalizatorul societății din care facem parte. Fiecare mason este un cetățean destoinic al țării sale, dar în același timp este un membru respectat al societății, prin urmare fiecare dintre noi are răspunderea să lupte pentru valori împotriva nedreptății, discriminării și credinței dogmatice, orbești.

Care e cea mai dificilă problemă cu care se confruntă astăzi Francmasoneria?

Cred cu tărie că astăzi provocarea noastră cea mai mare este să ne adaptăm și să evoluăm conform nevoilor generațiilor, pentru că ei sunt viitorul nucleului nostru. Poate că Francmasoneria, în ființa ei, nu îmbrățișează schimbările prea ușor, însă această generație provine dintr-un mediu mult mai conștient și deschis la minte, a fost formată în inima tehnologiei și devine parte din comunitate. Sunt persoane care învață cu repeziciune și au acces la cunoștințe și informații care le depășesc cu mult pe ale noastre din urmă cu 50 de ani. Din acest punct de vedere trebuie să avem răbdare cu noua generație și să încercăm să-i călăuzim cum se cuvine, ca să învețe calea Breslei și să-și pună capacitățile în slujba lumii întregi. E o provocare, dar o provocare bună. Fraternitatea noastră a izbutit să reziste generații întregi și sunt sigur că vom depăși și provocările din această epocă.

Se confruntă Marea voastră Lojă cu o problemă anume?

Cred că una dintre problemelor majore din ziua de astăzi pentru toate Marile Loji este faptul că nu ne mai putem aduna pentru ceremonii precum inițierea, trecerea și avansarea în grad – cu alte cuvinte, nu ne mai bucurăm de ritualurile ezoterice pe care fraternitatea noastră și-a întemeiat învățăturile. Lojile, mai ales, nu pot primi noi membri și nu pot crește fără adunări oficiale. Este cu atât mai important să păstrăm interesul și ambiția fraților noștri mai tineri. Din acest motiv, organizăm întâlniri online recurente, unde discutăm chestiuni filosofice care să mențină viu interesul fraților mai tineri față de fundamentele Breslei.

Cum depășește Francmasoneria din Azerbaidjan pandemia? Ce ne învață perioada de pandemie?

Pentru Azerbaidjan, această perioadă a însemnat că legăturile dintre frații noștri au devenit mai puternice și mai intime. Marea noastră Lojă, cu întregul sprijin al conducătorilor săi, dar și al tuturor venerabililor frați ai lojilor și al respectabililor ofițeri responsabili de lojă, a organizat întâlniri online săptămânale, unde am discutat chestiuni masonice și filosofice. Întâlnirile noastre nu doar că au suscitât interesul fraților locali,

more than ever. Today's world requires us to be more active than we have ever been before. Freemasonry may be a personal pathway in some ways but the impact we make is nothing but catalyst for the society that we are a part of. Every mason is a law abiding citizen of his country but at the same time a respectful member of his society therefore each of us has a responsibility to fight for the values against injustice, indiscriminatio and dogmatic blind faith.

What is the most difficult problem facing Freemasonry today?

I really believe that our biggest challenge today is to adapt and evolve for the needs of generations. Because they are the future of our core regarding our growth. Freemasonry may be not so open to changes in its roots. However, this generation coming from a more aware and open minded background who were forged in the heart of technology is also becoming a part of our community. They are fast learners with access to knowledge and information way beyond us when compared to 50 years ago. In this respect we have to be patient with this generation and try to guide them correctly to learn the ways of the craft and put those skills to good use for the world. It is a challenge but a good one. Our fraternity has managed to last for generations and I am sure we will prevail this age's new challenges as well.

Is your Grand Lodge, in particular, faced with a major problem?

I think one of the major problems nowadays every Grand Lodge is facing is that we are unable to gather for ceremonies like initiation, passing and raising. In other words, we can not enjoy esoteric rituals that our fraternity based its teachings on with our brethren. Especially lodges can't have new members and grow without official gatherings. At this point it is also becoming a more vital point to keep the interests and ambitions of our younger brethren. For this reason we are organizing recurring online meetings for philosophical discussions to keep our younger brethren keen on learning the essences of craft.

How surpasses pandemia the freemasonry in Azerbaijan? What lessons should be learned from the pandemic period?

For Azerbaijan this period has made bonds within our brethren stronger and more intimate. Our Grand Lodge with the full support of its office bearers as well as all our lodge's Worshipful Brothers and their respected lodge office bearers we have organized online gatherings every week with masonic and philosophical meetings. Our meetings have not only raised interest amongst local brethren but also from

ci și al altora membri ai Marilor Loji din restul lumii. Pentru noi, în Azerbaidjan, perioada de pandemie a însemnat reflecție asupra noastră și meditație. Frații noștri au organizat acțiuni caritabile pentru familiile nevoiașe și s-au comportat într-un mod demn de Francmasonerie. Sincer, sunt mândru să spun că am petrecut această perioadă de incertitudine respectând cât de bine am putut valorile masonice.

Cum vezi viitorul Francmasoneriei?

Viitorul Francmasoneriei este legat în mod direct de felul cum interacționează cu societatea. Trebuie să ținem cont de faptul că fraternitatea noastră devine tot mai tânără pe an ce trece. Baza de membri crește datorită unui aflus de frați tineri, mai deschiși spre gândirea critică și care învață mai repede. Din acest motiv, și abordarea noastră cu privire la împărtășirea valorilor ar trebui să evolueze și să atingă potențialul complet al tinerei generații. Astăzi, Francmasoneria deține o poziție importantă în lume. Nu suntem doar gânditori, ci suntem și lideri de opinie, iar prin ceea ce facem suntem sursă de inspirație pentru lumea în care trăim. Suntem răspunzători pentru prezent, dar și pentru viitor. Astăzi, Marea noastră Lojă lucrează armonios cu o foarte tânără generație de frați care nu doar se perfecționează prin simbolurile și învățăturile Francmasoneriei, ci și demonstrează altor Mari Loji că diversitatea are o influență pozitivă asupra eforturilor noastre nobile de a crea o lume mai bună nu doar pentru masoni, ci pentru întreaga omenire.

Spune-ne care este „CV-ul” tău, atât masonic, cât și profan.

Am fost inițiat și ridicat la Sublimul rang de Maestru Mason în Loja Bilgi nr. 15 de la Ankara, din Turcia, continuând astfel tradiția masonică din familia mea, eu fiind a treia generație, în 1989.

Sunt unul dintre întemeietorii Lojii Nurn (2000) și a Lojii Azerbaidjanului (2001), membru al mai multor loji din Washington D.C. și din România, Turcia și Azerbaidjan. De-a lungul timpului am slujit lojile în toate posturile posibile.

De când am fondat Marea Lojă Națională a Azerbaidjanului am fost Asistentul Marelui Maestru în domeniul relațiilor externe. Am reprezentat Marea Lojă Națională a Azerbaidjanului în cadrul multor conferințe mondiale.

În viața personală, am fost președinte și membru al CA-urilor în numeroase companii din diferite ramuri ale industriei – energetică, industria automobilelor, construcții, imobiliare, fonduri internaționale de investiție – din 1984. Dar sunt mândru să spun că Breasla s-a aflat mereu în centrul vieții mele.

other members of Grand Lodges around the world as well. Period of Pandemics has been a time of self reflection and semi meditation for us in Azerbaijan. Our brethren also organized charity activities for the families in need during this time and acted worthy of Freemasonry. Honestly I am proud to say that we have been spending this period of uncertainty in world as best as we could according to our masonic values.

How do you see the future of freemasonry?

The future of Freemasonry is directly related with its interaction with the society of its very own. We should take it into account that our fraternity is getting younger every year. Our membership base is growing with a new breed of brethren who are younger, more open to questioning, faster when it comes to reaching knowledge. For this reason, our approach to teach our values should also evolve for reaching the full potential of this younger generation. Freemasonry today has a very important position in the world. We are not only thinkers but we are also opinion leaders who inspire the world we live in by our own acts. We are responsible for today and as well as the future. Our Grand Lodge today is working harmoniously with a very young generation of brethren who are not only perfecting themselves with the symbols and teachings of freemasonry itself but also showing other Grand Lodges that diversity is creating more positive influence on our gallant efforts to create a better world not only for us the masons but for the whole humanity and mankind.

Let us know you CV – both masonic and profane.

I was Initiated and Raised to the Sublime Degree of Master Mason in Bilgi Lodge, No. 15, Ankara Turkey. Continuing the Masonic tradition in my family, as third generation in 1989. I am one of the founders of Nur Lodge 2000 and Azerbaijan Lodge 2001, member of couple of lodges in Washington D.C. and Romania, Turkey and Azerbaijan. I served my lodges in every position throughout the years.

Since we established our Grand Lodge, I was Assistant Grand Master for Foreign Relations. I represented National Grand Lodge of Azerbaijan in many grand communications and world conferences

In my personal life i have been working as the president and board member of numerous holding companies in various industries like energy, automotive, construction, real estate investment trusts internationally since 1984. But i am proud to say that our craft has always been in the center of my life. ■

THOMAS W. JACKSON

Relevanța noastră în lumea de azi

E un mare privilegiu să fiu rugat de Marele nostru Suveran să vă vorbesc în seara aceasta pe un subiect care a reprezentat într-o mare măsură viața mea din ultimii cincizeci de ani, un subiect care nu doar că mi-a influențat viața, dar a influențat evoluția societăților civile de secole. Subiectul la care mă refer este, bineînțeles, Francmasoneria. Companionul Cavaler Wood mi-a dat permisiunea să-mi aleg singur subiectul, așa că mi-am intitulat intervenția „Relevanța noastră în lumea de azi”.(...)

E greu de crezut că atât de mulți dintre cei mai patrioți conducători din istorie, care au purtat lupta pentru drepturile omului, au fost francmasoni dar nu au fost influențați de filosofia Francmasoneriei. Oare Francmasoneria i-a făcut mari? Bineînțeles că nu; însă nici nu poate fi întâmplător faptul că erau francmasoni. Preceptele filosofice ale Francmasoneriei trebuie să le fi influențat gândirea și să-i fi stimulat într-un fel sau altul să-și asume poziție de lideri în lupta țărilor lor pentru dreptul cetățenilor de a fi liberi.

Poate că Francmasoneria nu i-a făcut măreți pe acești oameni, însă ei au contribuit la măreția Francmasoneriei. Fără ei și fără multe alte nume de legendă din nenumărate domenii, Francmasoneria nu ar fi putut să capete măreția și influența care au modelat evoluția societăților civile în ultimele câteva sute de ani. Spre meritul ei, una dintre marile trăsături ale Breslei e aceea că a atras unii dintre cei mai mari și mai luminați oameni din istorie. Această forță de atracție a fost motivul principal pentru care Breasla noastră a devenit o forță ca nici o alta din lume, un far care să călăuzească dezvoltarea societăților.

Foarte puține țări libere din ziua de azi există fără influența francmasonilor sau a filosofiei masonice. Francmasoneria a fost una dintre enclavele importante care au asigurat mediul unde în Epoca Iluminismului, cu un anumit grad de libertate, s-au putut întâlni marii gânditori. Dacă ne îndoim de cât de semnificativă a

Our Relevancy in Today's World

It is a great privilege for me to be asked by our Grand Sovereign to speak to you tonight on a subject that has been to a very great extent, my life for over fifty years; a subject that has not only impacted my life, but has impacted the evolution of civil societies for centuries. The subject, of course, to which I refer, is Freemasonry. Knight Companion Wood granted me free reign to speak on whatever subject I chose and I titled my paper, “Our Relevancy in Today's World.”(...)

It would be illogical to consider that so many of the greatest patriotic leaders of the world who led in the fight for the rights of man were Freemasons and were not influenced by its philosophy.

Did Freemasonry make them great? Of course not; but neither can it be happenstance that they were all Freemasons. The philosophical precepts of Freemasonry must have influenced their thinking and contributed in some way to stimulate them to place themselves in a position to be leaders for their country's struggles for the rights of their citizens to be free.

Freemasonry may not have made these men great but these men contributed to making Freemasonry great. Without them, and many others whose names are legendary in so many diverse fields of endeavor, Freemasonry could not have risen to its greatness and have had the influence to impact the evolution of civil societies the way that it has for several hundred years. One of its great attributes to its credit is that the Craft attracted some of the greatest men with some of the greatest minds that ever lived. This attractive force was primary in causing our Craft to become a force unlike any other seen in the world to serve as a beacon to developing world societies.

Few countries with freedom that exists today do so without the influence of Freemasons or Masonic philosophy. Freemasonry was one of the significant enclaves that provided the environment wherein great

fost influența Francmasoneriei nu trebuie decât să ne gândim că Statele Unite ale Americii – alături de multe alte țări – sunt foarte probabil un rezultat al ei și al modelului democratic creat în cadrul Francmasoneriei.

Cu toate acestea, lumea s-a schimbat și, odată cu această schimbare, trebuie să analizăm cât de relevanți mai suntem astăzi. Mai sunt filosofia și preceptele Francmasoneriei relevante pentru cerințele societăților actuale? Iese în evidență imaginea vizibilă a Francmasoneriei ca o influență pozitivă, așa cum o făcea în trecut? Mai avem puterea să influențăm evoluția societăților civile? Au conducătorii noștri de azi viziunea de perspectivă necesară ca să vadă importanța potențială a dezvoltării evolutive continue a societății? Sunt întrebări foarte serioase, iar felul în care răspundem va determina nu doar influența noastră în societate, ci și supraviețuirea noastră ca instituție.

Răspunsul la prima întrebare, cea referitoare la relevanța Francmasoneriei pentru cerințele societății actuale, este un „da” neechivoc. Nu poate exista nici o perioadă în care filosofia și preceptele Francmasoneriei să nu fie relevante în societate. Chestiunile care ridică astăzi provocări Francmasoneriei în unele zone din lume nu își au originea în lipsa de relevanță a filosofiei sale, ci în incapacitatea noastră de a o pune în practică. Îl citez pe John Robinson, cunoscutul autor care e posibil să fi deschis drumul mulțimii celor care scriu astăzi despre Francmasonerie: „Problema cu Francmasoneria din ziua de azi e că nu mai practică Francmasoneria.”

E drept că Robinson scria în baza a ceea ce observase la Francmasoneria americană. Există o diferență sesizabilă între relevanța Francmasoneriei în America și relevanța ei în mare parte din restul lumii. În America, evoluția societății e încetinită de un proces de maturizare care necesită mai puține schimbări radicale și care e marcat de lene și apatie. Din păcate, Francmasoneria americană a fost lovită de aceeași boală.

Acum câteva săptămâni am ținut o prezentare în cadrul unui simpozion din Izmir, în Turcia, pe tema „Provocările cu care se confruntă Francmasoneria în secolul XXI”. Când am fost rugat să vorbesc, cuvântul mi-a fost dat cu observația că e limpede că protocoalele noastre de regularizare, recunoaștere, autoritate jurisdicțională etc. nu se mai pot aplica în ziua de azi. Când am ținut prezentarea, am intrat în rolul de avocat al diavolului și am argumentat împotriva acestei observații. Tocmai aceste protocoale au ținut Francmasoneria în viață vreme de sute de ani, iar când începem să le neglijăm importanța începem să ne slăbim temelia. Mă mir de fiecare dată de mulți dintre conducătorii de azi, care par determinați să distrugă

thinking minds could meet with a relative degree of freedom during the Age of Enlightenment. Should we doubt how significant the impact and how relative Freemasonry's influence was, consider that the United States of America is quite possibly a result, along with many other countries, who used the model of democracy created here.

However, the world has changed; and with that change, we must examine our relevancy to it today. Is the philosophy and are the precepts of Freemasonry relevant to the demand of societies of the present day world? Does the visible image of Freemasonry stand out as a significant positive influence as it did in the past? Do we continue to have the influence to impact evolving civil societies? Does our present-day leadership have the long-range vision required to see the potential importance of the ongoing evolutionary development of society? These are very serious questions and our response to them will determine not only our influence on society but our very survival as an institution.

The answer to the first question regarding Freemasonry's relevancy to the demands of society in the present day world is an unequivocal “yes.” There can never be a time that the philosophy of Freemasonry and its precepts would not be relevant in any society. The issues challenging Freemasonry in parts of the world today do not lie in the relevancy of its philosophy; it lies in our failure to practice it. I quote John Robinson, the noted author who quite possibly led the charge of the present day plethora of writers on Freemasonry, “The problem with Freemasonry today is that it does not practice Freemasonry anymore.”

Robinson, however, was writing as a result of his observance of American Freemasonry. There is a distinct difference between the relevancies of Freemasonry in America when contrasted with most of the rest of the world. Society's evolution in America is slowed by a maturation requiring lesser evolutionary change and plagued by complacency and apathy. Unfortunately, American Freemasonry has been plagued by the same disease.

Several weeks ago I spoke at a symposium in Izmir, Turkey on the subject, “The Challenges Facing Masonry in the Twenty-First Century.” When I was asked to speak, the topic was qualified to me with the observation that it is evident that our protocols of regularity, recognition, jurisdictional authority, etc. are not applicable in today's world. When I presented my paper, I served as the devil's advocate debating this observation. These very protocols have sustained Freemasonry for several hundred years and when we begin to lessen their significance, we begin to weaken the fabric that holds us together. I am constantly amazed by many of today's leaders who seem intent on destroying the

tocmai acele calități ale Breslei care nu doar că ne țin în viață, ci chiar au contribuit la importanța noastră.

Premisa era că Francmasoneria trebuie să se adapteze la era tehnologică. Și totuși, Francmasoneria a fost înfloritoare vreme de 300 de ani evoluând printre schimbările societății, fără să-și sacrifice protocoalele. Să ne punem următoarele întrebări: sunt schimbările sociale din era tehnologiei mai dramatice decât schimbările sociale din epoca Revoluției Industriale? Trebuie Francmasoneria să devină ceva fundamental diferit pentru a rămâne relevantă? Poate că schimbările nu sunt atât de necesare în Francmasonerie pe cât sunt în societatea în care ea există. Punând în balanță valorile morale și etice pe care le promovează Francmasoneria și schimbările pricinuite de evoluția societății pe care am avut prilejul să le observ, aș sugera că ar fi mai prudent ca societatea să se schimbe, nu Francmasoneria.

(...) Trăim într-o țară dominată de preceptul „corectitudinii politice”, într-atât încât atitudinea generală e că fiecare cetățean are dreptul să aibă la fel de mult ca oricine altcineva indiferent de capacitățile, inițiativa sau temeinicia de care dă dovadă. Însă America a fost construită și pe baza unor protocoale – protocoale care le-au asigurat cetățenilor ocazia și elanul să se ridice deasupra banalului și să exceleze în viață. Corectitudinea politică provine din transformarea multor cetățeni americani productivi în paraziți care trăiesc pe spinarea societății. Din păcate, mare parte dintre conducătorii noștri masoni au căzut și ei în mrejele corectitudinii politice, iar rezultatul a fost declinul devastator al calității membrilor din Breaslă.

Nu vreau să sugerez că ar trebui să devenim o organizație formată numai din „elita” societății. Într-adevăr, un al doilea motiv al măreției noastre a fost deschiderea organizației spre a accepta oameni din toate păturile societății și spre a-i așeza ca egali într-o încăpere a Lojei. Dacă nu am fi avut această deschidere, nu am fi ajuns la măreția de odinioară. Cu toate acestea, chiar suntem o organizație de elită. Când am stabilit să acceptăm numai oameni destoinici, am devenit elitiști. Nu e nimic greșit în a fi elitist. Francmasoneria a fost întotdeauna, și trebuie să fie întotdeauna, o fraternitate de elită.

Și totuși, un al treilea motiv clar pentru care am fost măreți a fost angajamentul de a rămâne selectivi în privința calității oamenilor pe care îi acceptăm în rândurile noastre. Francmasoneria decade în America pentru că nu am fost capabili să respectăm acest al treilea principiu.

Pe de altă parte, ce am spus până acum se aplică numai condițiilor sociologice din țara noastră și poate din alte câteva țări, în general vorbitoare de engleză.

Să analizăm Francmasoneria din restul lumii. Trăim într-o epocă remarcabilă pentru Francmasonerie. Breasla crește poate în ritmul cel mai rapid din istoria

very qualities of the Craft that not only sustains us but those that contributed to making us significant.

The proposition put forward was that Freemasonry must change to adapt to the technological age. And yet, Freemasonry has thrived for 300 years through evolving societal changes without sacrificing its protocols. Let us ask these questions: Is the societal change required to advance in today's age of technology any more dramatic than the societal change required advancing into the age of the Industrial Revolution? Must Freemasonry become something fundamentally different to remain relevant? Perhaps the changes are not so much needed in Freemasonry as they are in the society in which it exists. With the moral and ethical values promulgated by Freemasonry and with the changes that I have observed in my lifetime of society's evolution, I would suggest it would be more prudent for society to change, than Freemasonry.

(...) In today's age, we live in a country that is dominated by a precept of “political correctness” wherein the prevailing attitude has become that every citizen has the right to have the same as everyone else regardless of ability, initiative or work ethic. But, America was also built on sustaining protocols – protocols that provided its citizens with the opportunity and the stimulus to rise above the ordinary and to excel in their lives. The political correctness attitude has resulted in the conversion of many productive citizens of America to parasites living upon society. Unfortunately, much of our Masonic leadership has bought into this political correctness precept with the result of a devastating decline in the quality of the Craft.

I am not suggesting that we become an organization composed of only the “elite” of society. Indeed, a second reason for our greatness was in the organization's intent to accept men from all diverse walks of life and seat them in a Lodge room as equals. Lacking that intent, we could not have risen to the greatness that we have experienced. Nonetheless, we are an elite organization. When we set our goal to accept only good men, we became elitist. There is nothing wrong with elitism. Freemasonry has always been, and must always be, an elite fraternity.

However, a third and lasting reason for our greatness was our commitment to remaining selective as to the quality of the man we would accept. It is our failure to retain that third reason that Freemasonry's significance is declining in America.

However, my references thus far have been applicable only to the sociological conditions of our country and perhaps a few others, generally, the English-speaking countries.

Let us now take a look at Freemasonry in most of the rest of the world today. We are living in a remarkable age for Freemasonry. The Craft is growing at what

ei. De la începutul secolului au fost consacrate 26 de noi Mari Loje, iar Breasla se bucură de succese și influență în locuri unde nu a mai existat până acum sau unde a fost revitalizată după căderea regimurilor represive. S-ar putea să fie cea mai mare creștere a numărului de Mari Loje într-un timp atât de scurt din toată istoria noastră, iar majoritatea Marilor Loje din lume își sporesc numărul de membri, atrag unii dintre cei mai mari lideri din comunitățile respective, iar influența Francmasoneriei în acele societăți e una importantă. Pentru acele societăți Francmasoneria este, fără îndoială, relevantă.

Mulți dintre voi știu că în ultimii cincisprezece ani am fost Secretar Executiv al Conferinței Mondiale a Marilor Loje Masonice Regulare. Din această funcție am avut privilegiul să călătoresc mult în lume și am observat cum operează Francmasoneria în mai multe țări. Așa cum vă așteptați, a avut de înfruntat diverse obstacole din varii motive. În Europa de Est, provocarea a venit ca o consecință a neîncrederii înrădăcinate față de orice fel de organizație, creată de represiunile la care au fost supuse țările respective pe parcursul mai multor decenii. În Africa a trebuit să înfrunte neîncrederea din partea triburilor care se temeau că Francmasoneria e o organizație vrăjito-rească. În ambele regiuni se confruntă cu rezistență din partea liderilor religioși care manifestă opoziție istorică față de Francmasonerie.

Sunt ferm convinși că relevanța Francmasoneriei în lumea de azi nu e cu nimic inferioară celei din trecut, dar sunt convinși și că relevanța ei în America trebuie redefinită de membrii noștri și reintegrată în societate, iar importanța ei trebuie din nou subliniată. Din fericire, situația nu e aceeași în restul lumii. Francmasoneria s-a ridicat întotdeauna la cel mai înalt nivel acolo unde a fost provocată cel mai mult. Acesta e un motiv principal pentru care a avut succes în unele părți ale lumii și începe să dea greș în altele. Dați-mi voie să vă povestesc câteva dintre experiențele mele – sunt exemple care întăresc relevanța Francmasoneriei.

În ultimii zece ani am fost primit la întâlniri de președinții a șase țări și de câțiva prim-miniștri, am fost la numeroase posturi TV și emisiuni radio din Europa și Africa și am realizat numeroase interviuri în presă. Am ținut o prezentare publică în India, iar în America Latină am vorbit în fața mai multor senat și lideri militari. Am participat alături de președintele în funcție la depunerea coroanei pe mormântul soldatului necunoscut de sub Arcul de Triumf din Paris, alături de președintele Gabonului am depus o coroană la mormântul fostului președinte, la mormântul lui O'Higgins din Chile am fost alături de președinte și la fel s-a întâmplat la monumentul lui Benito Juarez din Mexic. Am asistat și la dedicarea unui monument masonic în mall-ul național din Valparaiso din Chile.

may be its greatest rate since its inception. There have been 26 new Grand Lodges consecrated since the turn of the century and the Craft is achieving success and influence in parts of the world where it has not existed in the past or where it has been rejuvenated following the demise of repressive regimes. This perhaps represents the greatest numerical expansion of Grand Lodges in that span of time in our history, and most Grand Lodges in the world are increasing in membership numbers. They are attracting some of the greatest leaders in their communities and Freemasonry's impact upon their societies is considerable. Unquestionably, Freemasonry is relevant to them.

Many of you know that I have been serving as Executive Secretary of the World Conference of Regular Masonic Grand Lodges for the past fifteen years. In that position, I have had the privilege of traveling over much of the world and have been able to observe, Freemasonry as it operates in many different countries. As might be expected, it has been confronted with many challenges for various reasons. In Eastern Europe, the challenge has been in consequence of an ingrained distrust of all organizations as a result of the repressions that they have experienced over many decades. In Africa, it must deal with issues of distrust due to tribal and local fears of it being some type of witchcraft organization. In both areas of the world, it must also deal with resistance from religious leaders that have historically opposed Freemasonry.

I am firmly convinced that the relevancy of Freemasonry in today's world is no less significant than it has been than any time in our past, but I am also convinced that its relevancy in America must be redefined by our members and reinserted into society and its significance reemphasized. Fortunately, this is not the case in most of the world. Freemasonry has always been at its best when it has been challenged the most. This is a primary reason that it is succeeding in most of the world but showing failure in other parts. Permit me to relate to you some of my experiences that will emphasize the relevancy of Freemasonry.

Over the past decade, I have been received by the presidents of six countries and several prime ministers and have been on numerous television and radio programs in Europe and Africa along with many press interviews. I have addressed a public forum in India and senates and military leaders in Latin America. I participated in a wreath-laying on the tomb of the unknown soldier under the Arc de Triomphe in Paris with a sitting president, also on the grave of a former president of Gabon along with the president of the country, the tomb of O'Higgins in Chile along with the president and at the monument of Benito Juarez in Mexico. I assisted in the dedication of a Masonic monument on the national mall in Valparaiso, Chile, to

Iată doar câteva dintre experiențele semnificative pe care le-am trăit datorită importanței Francmasoneriei. Pentru mine este stupefiant felul în care sunt întâmpinat și primit în alte țări numai pentru că reprezint Francmasoneria.

De curând am fost în Muntenegru, unde am participat la Convent. Pentru cei care nu știu, Muntenegru e cea mai sudică țară care apărut în urma fragmentării Iugoslaviei. În clipa de față există șapte țări care au apărut în urma dizolvării ei – Serbia, Muntenegru, Croația, Slovenia, Macedonia și Bosnia-Herțegovina –, iar în viitor e posibil să fie recunoscută și o a opta, Kosovo. Mi-am dat seama atunci cum să închei acest articol.

Iugoslavia a fost o țară compusă din multe culturi despărțite de secole întregi de neîncredere și animozitate, lucru valabil și acum, într-o oarecare măsură. Mereu mi s-a părut incredibil că un singur om, Mareșalul Tito, un dictator, a reușit să-i țină laolaltă atât de mult timp.

Ce e mai important însă e că, sub egida preceptului filosofic al frăției oamenilor, în fiecare dintre aceste țări au fost consacrate mari loje, fără ajutor din partea celorlalte. Chiar acum există planuri de creare a unei mari loje în Kosovo. Când se va forma, va cuprinde și Marea Lojă a Albaniei, pentru că acolo trăiesc și cetățeni albanezi. Toate aceste mari loje au fost prezente la Podgorica, iar afecțiunea reciprocă s-a simțit atunci pe tot parcursul evenimentului.

Mai e Francmasoneria îndeajuns de influentă încât să aibă un cuvânt de spus în evoluția societăților civile? Îndoielile ar trebui să ne fie spulberate dacă ne uităm la Conventul din Muntenegru. Francmasoneria va continua să joace un rol covârșitor în evoluția societăților civile. Eforturile vor continua, iar cele mai mari obstacole pe care le va întâmpina vor fi viziunea conducerii noastre și nevoia de a depăși egoismul ce pare să fie, de fapt, cea mai cruntă limitare a noastră.

La sesiunea aceea de comunicări am purtat medalioul Marii Loje de Iugoslavia care mi-a fost oferit în dar, alături de Marea Stea de Muntenegru. L-am purtat și ca amintire simbolică a relevanței Francmasoneriei. Chiar dacă nu au fost vindecate toate rănilor și nici nu s-au risipit toate animozitățile din acele societăți, impresia filosofică pe care a lăsat-o Francmasoneria asupra fraților din Marea Lojă arată foarte puternic relevanța Francmasoneriei în lumea actuală. Sentimentul de dragoste frățească generat de Francmasonerie transcende într-adevăr ura și animozitățile din lume. Închipuiți-vă ce impact am avea dacă am putea transfera același sentiment pe tot Globul!

name but a few of the significant experiences that I have had as a result of the significance of Freemasonry. It is always astounding to me as to the type of receptions I receive in other countries simply because I represent Freemasonry to them.

I was recently in Montenegro where I attended their Grand Communication. Montenegro, for those who may not be aware, is the southernmost country that resulted from the breakup of Yugoslavia. There are currently seven countries, Serbia, Montenegro, Croatia, Slovenia, Macedonia, and Bosnia-Herzegovina created from this dissolution with a eighth, Kosovo, possible in the near future. I knew then how I would complete this paper.

Yugoslavia had been a country composed of numerous cultures with centuries of distrust and animosities, some of which continue to this day. It has always been amazing to me that one man, Marshal Tito, as a dictatorial power, could hold them together for as long as he did.

What is far more significant, however, is that within the framework of the philosophical precept of the brotherhood of man, Grand Lodges were consecrated in each one of these new countries with assistance from the others. Even now there are thoughts being generated to create a new Grand Lodge in Kosovo. When it is formed, it will also include the Grand Lodge of Albania because of their citizens living there. Each of these Grand Lodges was present in Podgorica and the display of affection for each other permeated the atmosphere of the occasion.

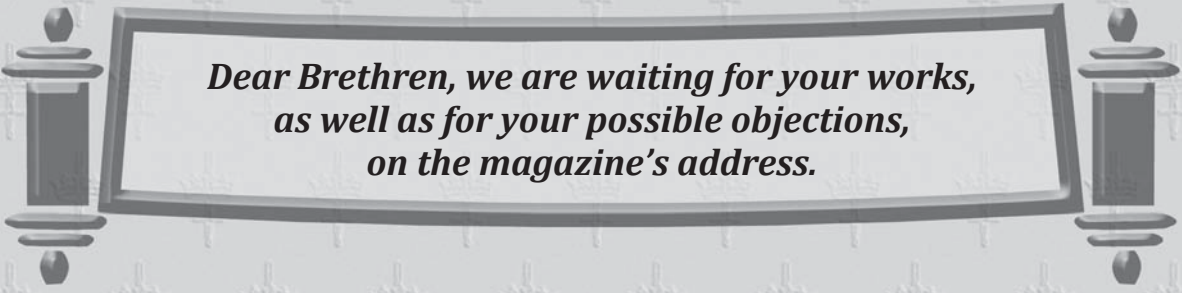
Does Freemasonry continue to have the influence to impact the evolution of civil societies? Just looking at a Masonic Communication in Montenegro should eliminate all doubt. Freemasonry will continue to have a major impact in evolving civil societies. The struggles will continue and the greatest restraints faced will lie within the vision of the leadership and the need to overcome the egotism that will be the greatest restriction.

At that communication, I wore the medallion of the Grand Lodge of Yugoslavia that had been presented to me along with the Grand Star of Montenegro. I wore it as a symbolic reminder of the relevancy of Freemasonry. Even though all wounds have not healed and all animosities dissipated in the societies, the philosophical impression of Freemasonry on those brothers sitting in the Grand Lodge displayed very prominently the relevancy of Freemasonry in today's world. The feeling of brotherly love generated by Freemasonry does indeed transcend the hate and animosity in the world. Think, if it were possible, to transfer that same feeling to the world, what impact we would have. ■

Cuprins / Summary

Argument by Claudiu IONESCU.....	1
The Lodge Hope of Kurrachee No. 337 (Scottish Constitution) by Gordon MICHIE.....	3
Direction but no Terminus by Philip HARRIS.....	15
MASONIC FORUM Magazine in Edinburgh – Scotland	22
Brother Kenneth Jack became Fellow of Philalethes Society by John BELTON.....	26
A magnificent day in Scotland – visiting Blair Castle (photoreport)	28
William Schaw: Father of Freemasonry by Mirela Elena ENE.....	32
Dunfermline Abbey – a worshipping community since 1072 (photoreport)	42
Freemasonry today – interview granted by Michael KRAUS	44
Boundaries are not separating us – interview granted by Aras KAZAZ	54
Our Relevancy in Today’s World by Thomas W. JACKSON	59

*Dear Brethren, we are waiting for your works,
as well as for your possible objections,
on the magazine's address.*

MASONIC FORUM Magazine's YouTube Channel

<https://youtube.com/c/masonicforum>

Subscriptions to MASONIC FORUM

**Accounts: R004INGB5507999900549989 - RON (ING Bank)
R095INGB0000999909208963 - EUR (ING Bank)**

MASONIC FORUM advertisment fees:

- the inner side of the covers: 10 EUR / cm² / issue
- in the pages of the magazine: 6 EUR / cm² / issue
- banner on website: 150 - 450 EUR / monthly

The prices do not include VAT

